

KONTRA

Αστικός βόρβρος

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Αισχρή εργαλειοποίηση
του «Μακεδονικού»
διαχρονικά**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Ετοιμος ο νέος κύκλος
του σίριαλ «Novartis»**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Ο Τσίπρας στην Τουρκία

Κερασάκι το Κυπριακό

ΣΕΛΙΔΑ 11

Με τη γίδα στην πλάτη ο Αραχωβίτης

**Υπηρέτες των καπιταλιστών
σε όλα τα επίπεδα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Να τελειώσει τώρα η
περιπέτεια της καθαρίστριας**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Γαλλία

**Φασιστικός νόμος για
τις διαδηλώσεις**

ΣΕΛΙΔΑ 5

Εμπορικός Πόλεμος

**Οξύνεται ο
ενδοϊμπεριαλιστικός
ανταγωνισμός**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 994 - 9 Φλεβάρη 2019

www.eksegersi.gr

**Εξω από το βόθρο του αστικού
κοινοβουλευτισμού**

**ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ**

Scripta... Verba...

Στον αντιπρόσωπο του Αρχηγείου της Ανωτάτης Διοίκησης του στρατού, στρατάρχη του πυροβολικού σ. Βορόνοφ. Στον διοικητή των στρατευμάτων του μετώπου του Ντον, στρατηγό σ. Ροκοσόφσκι. Συγχαίρω εσάς και τα στρατεύματά του μετώπου του Ντον για το επιτυχημένο ξεκαθάρισμα των εχθρικών στρατευμάτων που είχαν κυκλωθεί κοντά στο Στάλινγκραντ. Εκφράζω τις ευχαριστίες μου σε όλους τους μαχητές, διοικητές και πολιτικούς καθοδηγητές του μετώπου του Ντον για τις εξαιρετικές αυτές πολεμικές επιχειρήσεις.

Ιωσήφ Βησαριόνοβιτς Στάλιν
2.2.1943

Κάθε άνθρωπος που αγαπά την ελευθερία, χρωστάει στον Κόκκινο Στρατό περισσότερα από ό, τι μπορεί ποτέ να πληρώσει.

Ερνεστ Χέμινγκγουεϊ

Αφιερωμένο στην επέτειο της νίκης του Στάλινγκραντ (και όχι Βόλγκογκραντ ή Τσαρσίτς).

Σκεπτόμουν την αποστολή που με έφερνε στο θλιβερό αυτό μπολσεβικικό κράτος. Άλλοτε, είχα προσπαθήσει με όλες τις δυνάμεις μου, να το στραγγαλίσω στη γέννησή του και ως την εμφάνισή του Χίτλερ το θεωρούσα θανάσιμο εχθρό της ελευθερίας και του πολιτισμού. Ποιο ήταν τώρα το καθήκον μου; Ο στρατηγός Ουέιβελ, που είχε φιλολογική διάθεση, τα ανακεφαλαίωσε όλα σε ένα ποίημα με πολλές στροφές, που τελείωνε με τις λέξεις: «Οχι δεύτερο μέτωπο το 1942».

Ουίνστον Τσόρτσιλ

Ο σοβιετικός λαός και ο Κόκκινος Στρατός του τα κατάφεραν, παρά την κουτοπονηριά του δολοπλόκου, που ποντάριζε σε αμοιβαία καταστροφή ΕΣΣΔ και Γερμανίας.

Θα έχει μεγάλη διαφορά από οικονομικής πλευράς για τις ΗΠΑ αν πετύχουμε τη συμμετοχή αμερικανικών πετρελαϊκών εταιριών στις επενδύσεις και την παραγωγή πετρελαίου στη Βενεζουέλα.

Τζον Μπόλτον

Θέλει η πούτανα να κρυφτεί μα η χαρά δεν την αφήνει.

Ο Αλέξης Τσίπρας είναι λεβεντιά, όλοι οι άλλοι είναι κουραμπιέδες.

Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου
Αυτό θα πει πίστη στον αρχηγό.

Ξεκινώ με μια εξομολόγηση, αγαπητοί αναγνώστες: αρνούμαι να «ξοδεύω» λέξεις, προκειμένου να περιγράψω γελοίους καβγάδες γελοίων προσώπων στην πιο γελοία Βουλή της Μεταπολίτευσης!

Μανώλης Κωττάκης

Καραμανλικά καρφιά για μια Βουλή που περιλαμβάνει ως πρωταγωνιστή και τον Μητσοτάκη.

ΡΙΠΕΣ

◆ Μέλι στάζει το στόμα του Καμμένου για τον Πολάκη ◆ Και ο Πολάκης δηλώνει ότι ο Πάνος παραμένει φίλος του ◆ Πώς γίνεται να είναι φίλοι αυτοί οι δύο, με τις εντελώς διαφορετικές πολιτικές διαδρομές; ◆ Τι τους ενώνει; ◆ Ρητορικά είναι, φυσικά, τα ερωτήματα ◆ Αναρωτηθείτε πάνω σε τι υλικό χτίζονται οι φιλίες και θα βρείτε μέρος των απαντήσεων ◆ Παρακαλώ πολύ να σταματήσουν τα ειρωνικά σχόλια για τη Θεodώρα που θέλει να φτιάξει κόμμα ◆ Δηλαδή φτιάχνει κόμμα το κάθε τσόλι και δεν μπορεί να φτιάξει κοτζάμ Θεodώρα; ◆ Αντε, με τους κουραμπιέδες που έχουν και άποψη ◆ Ναι, ρε, βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ είναι η Θεodώρα ◆ Κι οποιανού του αρέσει ◆ Ο ΣΥΡΙΖΑς είναι λαϊκό κόμμα, όχι των σαλονιών ◆ Την είδατε την αποχώρηση της Θεodώρας από του Αυτιά; ◆ Μιλάμε για αρχοντιά ◆ Να δω τη Θεodώρα

να ξεπερνά σε σταυρούς τον Δρίτσα, και τι στον κόσμο ◆ Τελικά, ήπια ή δεν ήπια γκαζόζα ο Φωκάς; ◆ Μιλάμε για δραματικό ερώτημα που ταλανίζει το πανελλήνιο ◆ Πήγα για κατούρημα και δεν πρόλαβα να ψηφίσω, δήλωσε ο Φωκάς ◆ Εγώ τον έστειλα για γκαζόζα, για να στείλω μήνυμα στον Τσίπρα, είπε ο Καμμένος ◆ Τι τον εμπόδιζε τελικά να ψηφίσει; ◆ Το κατούρημα ή η γκαζόζα; ◆ «Όλοι σας και μόνος μου, σας έχω», είπε στους δημοσιογράφους ο Πολάκης ◆ Προσοχή στο καλσόν, θα συστήναμε ◆ Τα έχουν σκαρτέψει και φεύγουν εύκολα οι πόντοι ◆ Ο Φωκάς τουλάχιστον είχε πάει για γκαζόζα ή για κατούρημα μετά τη γκαζόζα και έχασε την ψηφοφορία ◆ Ο Παπαδημούλης γιατί έχασε την ψηφοφορία για τον Μαδούρο στο Ευρωκοινοβούλιο; ◆ Γιατί άφησε τον Κούλογλου και την Κούνεβα μόνους, να ψηφίσουν «όχι»; ◆ Ο τύπος κοι-

τάζει μόνο την πάρτη του και τις δημόσιες σχέσεις του ◆ «Τα καταφέρνουμε και χωρίς τον Πάνο Καμμένο, δήλωσε ο Τζανακόπουλος ◆ «Οι κυβερνήσεις δεν κάνουν παρελάσεις, αλλά κυβερνούν και θα κυβερνήσουμε έως το τέλος της συνταγματικής μας θητείας», συμπλήρωσε ◆ Να, κάτι τέτοια του λένε και τον κάνουν ράκος ◆ Πώς να την αντέξεις τόση αχαριστία; ◆ Το έχει τραγουδήσει ο λαϊκός βάρδος ◆ «Ενα μπουκάλι Τζόνι τη μοναξιά σκοτώνει» ◆ Ο Κοτζιάς, πάλι, μίλησε για «νεοσσούς της πολιτικής», φωτογραφίζοντας τον Τζανακόπουλο ◆ Και του σύστησε το βιβλίο του Χόλμπαχ «Η τέχνη της κοινωνικής αναρρίχησης. Δοκίμια προς χρήση αυλικών» ◆ Ομολογούμε ότι αγνοούσαμε το βιβλίο ◆ Ισως επειδή ουδέποτε θελήσαμε να γίνουμε αυλικοί ◆ Ο Κοτζιάς πότε άραγε το διάβασε; ◆ Όταν προσπαθούσε να χτίσει καριέρα

στον Περισσό; ◆ Ή όταν έγινε σύμβουλος του Γιωργάκη; ◆ Αν το διαζύγιο Τσίπρα-Καμμένου ήταν σικέ, όπως έλεγε η ΝΔ, πώς γίνεται τώρα ο Τσίπρας να είναι εκβιαζόμενος από τον Καμμένο, όπως λέει πάλι η ΝΔ; ◆ Όπως και άλλοτε, κάτι δεν πάει καλά με την παρέα του Κούλη ◆ Η κορυφαία ατάκα του Καμμένου ◆ «Αντιλαμβάνομαι την ανάγκη να έχει 151 βουλευτές, αλλά θα έπρεπε αυτοί οι βουλευτές να εξαγοραστούν από τους ΑΝΕΛ; Δεν υπήρχαν άλλοι, από το ΠΑΣΟΚ ή από το Ποτάμι;» ◆ Το παράπονό του είναι δίκαιο ◆ Να τα λέμε όλα ◆ Πάρε από άλλα μαγαζιά, ρε Τσίπρα, γιατί μόνο από το δικό μου; ◆ Μήπως ήταν πιο φτηνοί, πρόεδρε; ◆ «Το Ποτάμι θα κατέβει αυτόνομο στις εκλογές γιατί είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να αντισταθεί στην μικροπολιτική η οποία κρατά σε ομηρεία την χώρα» ◆ Ετσι είναι, αν έτσι νομίζετε, κύριε Θεοδωράκη ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Με την παραίτηση στα χέρια μπήκε στο γραφείο του Βούτση ο Παπαχριστόπουλος, με την παραίτηση στα χέρια βγήκε. Με παρακάλεσε ο πρόεδρος να παραμείνω μέχρι να ψηφιστεί και το πρωτόκολλο ένταξης της Βόρειας Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ, είπε στους δημοσιογράφους. Τι μας λένε, δηλαδή; Οτι ο υφυπουργός Κουίκ, που θα τον διαδεχτεί ως βουλευτής, δε θα ψήφιζε το πρωτόκολλο; Και με τα δυο χέρια θα το ψήφιζε, ας όψεται όμως η εκκρεμότητα με τον Καμμένο, που ο Βούτσης έχει αναλάβει να του βρει λύση ώστε να διατηρήσει τα προνόμια του αρχηγού κοινοβουλευτικής ομάδας. Ετσι, ο πιστός στρατιώτης Παπαχριστόπουλος πήρε εντολή να μείνει σε στάση ημιάναπαυσης.

Κ Η πλάκα είναι ότι ο αντιπρόεδρος του καμμενοκόμματος (και πρώην πασόκος) Γιάννης Σγουρίδης εμφανίστηκε στο πρωινό

του Καμπουράκη στον Real FM για να δηλώσει ότι ο Κουίκ ουδέποτε έχει διαγραφεί από τους ΑΝΕΛ και επομένως το καμμενοκόμμα θα εξακολουθήσει να έχει πέντε «αυτοφύεις» βουλευτές και μετά την τράμπα της έδρας μεταξύ Παπαχριστόπουλου και Κουίκ. Εκείνη η διαγραφή του Κουίκ από τον γίγαντα Τσουζνίδη, από τη συχνότητα ραδιοσταθμού, έγινε γαργάρα.

Κ Πολύ θα θέλαμε ν' ακούσουμε το διάλογο Θεο-

δώρας Μεγαλοοικονόμου - Βασιλή Λεβέντη, που η πρώτη λέει ότι τον έχει γραμμένο «σε στικάκι». Γιατί, δηλαδή, μόνο οι ποταμίσι οι μπορούν να γράφουν και να δημοσιοποιούν τις τοποθετήσεις Αμυρά-Ψαριανού; Αν υπάρχει τέτοια ηχογράφηση, είμαστε σίγουροι ότι η πρώην βουλευτίνα του Λεβέντη και νυν του Τσίπρα θα τη δώσει στη δημοσιότητα.

Κ Η είδηση κυκλοφορά από δεξιούς. Ο Κούλης, λέει, δε θέλει να εκτεθεί βάζοντας

ορφανά του σημιτισμού, όπως η Διαμαντοπούλου και ο Χρυσόχοιδης, στα ψηφοδέλτια της ΝΔ, γιατί αυτό μπορεί να του στοιχίσει εκλογικά. Σκοπεύει, όμως, να τους αξιοποιήσει στην κυβέρνηση του. Ιδιαίτερα τον Χρυσόχοιδη, που θα τον διορίσει υπουργό Προ-Πο, για να καθαρίσει το «άντρο των Εξαρχείων». Ρε μπας και αυτά τα δι-αδίδει ο ίδιος ο Χρυσόχοιδης;

Κ «Δεν πρέπει να γίνει επιλογή υποψηφίου που θα κά-

νει το αγροτικό του για να πάει μετά στην κεντρική πολιτική σκηνή», λέει ο υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ Ηλιόπουλος, αναφερόμενος στον γιο της Ντόρας. Δηλαδή ο Ηλιόπουλος, που ακόμα δεν έχει παραιτηθεί από υφυπουργός, δε θα επιστρέψει στην κεντρική πολιτική σκηνή, αν δεν εκλεγεί δήμαρχος; Κι αν εκλεγεί, δε θα θελήσει να επανέλθει, αν βρεθεί κάποιο καλό υπουργείο; Σε ποιον τα πουλάει αυτά το τσιπράκι; Για τόσο ηλίθιους μας περνάει;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν μπορώ να παρακολουθώ μία συζήτηση, τι θα γίνει με το ψηφοδέλτιο Επικρατείας, τι δεν θα γίνει, τι θα κάνει ο κ. Βενιζέλος, θα του προτείνει η κα Γεννηματά, δεν θα του προτείνει, έχουμε καιρό, πιο κοντά στις εκλογές. Αυτά είναι της πλάκας. Εγώ δεν διεκδικώ μία θέση υποψηφίου βουλευτή, εγώ έχω μία ευθύνη, την οποία τη νιώθω και η οποία, εν πάση περιπτώσει, είναι επάνω μου τοποθετημένη για λόγους ιστορικούς και πρακτικούς. Εχω μία ευθύνη για τον τόπο, τη νιώθω, και μία ευθύνη για την παράταξη και για όσους πιστεύουν στις απόψεις μου.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

9/2/1981: Βόμβα σε αποθήκη της «Nestle» (ΕΛΑ) 9/2/1905: Ρωσικά στρατεύματα σκοτώνουν 150 εργάτες στα ορυχεία Νίφκα 9.2.1919: Πανεργατικό αντικυβερνητικό συλλαλητήριο ενάντια στην έλλειψη τροφίμων (Θεσσαλονίκη) 10/2: Ημέρα για πάσχοντες από αυτισμό, ημέρα γάμου 10/2/1898: Γέννηση Μπέρτολτ Μπρεχτ 11/2: Ημέρα 112 (επείγουσες κλήσεις), Ιαπωνία: Εθνική εορτή, Καμερούν: Ημέρα νεολαίας, Λιβερία: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων 11/2/1977: Βόμβα στο βιβλιοπωλείο «Πλανήτης» (είχε προαναγγελθεί την προηγούμενη ημέρα από τον νεοφασίστα Αργύρη Κακκαβά) 11/2/1987: Βόμβα σε υπηρεσία ενημέρωσης ΦΠΑ υπουργείου Οικονομικών (ΕΛΑ) 11/2/1993: Βόμβα στη ΔΟΥ Μοσχάτου (17Ν) 12/2: Ημέρα

κόκκινου χεριού (παιδιά που στρατεύονται σε πολέμους), ΗΠΑ: Ημέρα Λίνκολν, Μιανμάρ: Ημέρα ένωσης 12/2/1945: Συμφωνία Βάρκιζας 12/2/1980: Βόμβα στη βιοτεχνία «Πέρλα» (ΕΛΑ) 12/2/1981: Βόμβα σε γραφείο ΒΕΟ, σε γραφεία ΔΕΗ και σε λεωφορείο σχολικής επιχείρησης (ΕΛΑ) 12/2/1992: Εξουδετέρωση βόμβας σε τουαλέτες νυχτερινού κέντρου Καν Καν (ΕΛΑ-1η Μάη) 13/2: Ημέρα ραδιοφώνου 13/2/2006: Δεκαπεντάχρονος αφγανός πρόσφυγας σοβαρά κακοποιημένος από λιμενικό, νεκρός 21χρονος που συμμετέχει στο επεισόδιο (Πάτρα) 14/2: Ημέρα ερωτευμένων 14/2/1901: Στρατιωτικός νόμος στη Μαδρίτη για καταστολή εξεγερμένων κατά της φορολογίας 14/2/1902: Στρατιωτικός νόμος στην Τερ-

γέστη καθώς οι απεργίες για μείωση ωραρίου εργασίας εξελίσσονται σε αιματηρή εξέγερση 14/2/1973: Αστυνομική εισβολή εναντίον 1.500 φοιτητών (Πολυτεχνείο), άγριοι ξυλοδαρμοί, εκατό συλλήψεις, έντεκα παραπομπές σε δίκη, 37 στο στρατό με διακοπή αναβολής, παραίτηση συγκλήτου 14/2/1974: Σύλληψη τριών ατόμων που μετέφεραν αντιδικτατορικές προκηρύξεις του ΚΚΕ εσ. από Δυτική Γερμανία 15/2: Ημέρα κατά παιδικού καρκίνου, Καναδάς: Ημέρα σημαίας, Σιγκαπούρη: Ημέρα ολικής άμυνας 15/2/1993: Βόμβα σε κτίριο ναυτιλιακής εταιρίας με αφορμή δύο πολύνεκρα ναυάγια (ΕΛΑ-1η Μάη) 15/2/1996: Ρουκέτα κατά υπαίθριου γκαζ αμερικανικής πρεσβείας (17Ν) .

Αστικός βόρβωρος

Του πήρε τρεις-τέσσερις μέρες του Τσίπρα για να καταλάβει ότι η αντιπολίτευση τον εμφανίζει εκβιαζόμενο από τον Καμμένο και να στείλει τη γνωστή επιστολή στον Βούτση: «Κατόπιν τούτων και δεδομένου ότι εκβιαζόμενος δεν υπήρξα ποτέ και από κανέναν, και δεδομένου ότι δεν επιθυμώ να επιτρέψω σε κανέναν να αξιοποιεί τη δημοκρατική μου ευαισθησία για να με συκοφαντεί, σας ζητώ να μην αναλάβετε καμία πρωτοβουλία για αλλαγή του ισχύοντος κανονισμού, ούτε κατά ένα σημείο στίξης».

Δε μας έχει συνηθίσει το επιτελείο του Μαξίμου σε τόσο αργά αντανακλαστικά, γι' αυτό και δεν πιστεύουμε ούτε λέξη απ' όσα έγραψε ο... θιγμένος Τσίπρας. Ξέρετε τι εκτιμούμε; Οτι χάλασε το παζάρι που γινόταν στο παρασκήνιο και γι' αυτό ο Τσίπρας έγραψε στον Βούτση να μην αλλάξει τον Κανονισμό της Βουλής «ούτε κατά ένα σημείο στίξης». Ειδικά από τη στιγμή που βγήκε ο Θεοδωράκης (που θα βουλευόταν από την ετοιμαζόμενη αλλαγή όσο και ο Καμμένος) και το έπαιξε «λαρτζ», διατυμπανίζοντας την κάθετη διαφωνία του στην αλλαγή του Κανονισμού της Βουλής, τα περιθώρια για τον Τσίπρα είχαν σχεδόν εξαντληθεί. Την ίδια ώρα, ο Καμμένος εμφανιζόταν σαν «καμπόνης» στη Θεσσαλονίκη, απειλούσε, μιλούσε για εξαγορά βουλευτών και για ανεπιθύμητα του Τσίπρα, γκρεμίζοντας κάθε γέφυρα. Αν γίνονταν οι προγραμματισμένες αλλαγές στον Κανονισμό της Βουλής, ο Τσίπρας θα επιβεβαίωνε την αντιπολίτευση (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ) που έλεγε ότι ο Καμμένος τον κρατάει και τον εκβιάζει.

Κατά την πάγια συνήθειά του, ο Τσίπρας εργαλειοποίησε και τον Τζανακόπουλο και τον Βούτση, για να βγει ο ίδιος στον αφρό. Ο Τζανακόπουλος ήταν αυτός που προανήγγειλε αλλαγές στον Κανονισμό της Βουλής και ασφαλώς δεν το έκανε με δική του πρωτοβουλία. Ο Τσίπρας τον έβαλε. Αλλωστε, και θεσμικά ο κυβερνητικός εκπρόσωπος εκπροσωπεί τον πρωθυπουργό. Ο Βούτσης ήταν αυτός που ανέλαβε να... εκλαϊκεύσει τις σχεδιαζόμενες αλλαγές, ώστε να διασωθεί ο Καμμένος (μαζί και ο Θεοδωράκης, ως γλάστρα που ποτίζεται μαζί με τον βασιλικό). Και λίγη ώρα πριν συνεδριάσει η Επιτροπή Κανονισμού, στην οποία η πλειοψηφία θα ενέκρινε τις αλλαγές, ώστε ο Καμμένος και ο Θεοδωράκης να εξακολουθήσουν να μιλούν ως πρόεδροι κοινοβουλευτικών ομάδων, «έσκασε» η επιστολή Τσίπρα και ο Βούτσης δοκίμασε ένα ακόμα μεγαλοπρεπές ατάκα. Φυσικά, δε θα έλεγε ποτέ ότι τον άδειασε ο Τσίπρας. Δήλωσε ότι αισθάνθηκε «απελευθερωμένος στην Επιτροπή Κανονισμού» και πως «είναι

απολύτως συνταγματικά και θεσμικά σωστή η έκφραση της γνώμης του πρωθυπουργού», ο οποίος «δεν δίνει εντολή», αλλά «ως πρόεδρος του πρώτου σε δύναμη κοινοβουλευτικού κόμματος»... «γνωστοποιεί στην επιστολή του, ότι δεν έχει καμία διάθεση να παρουσιάζεται ως εκβιαζόμενος πρωθυπουργός μέσα από τυχόν αλλαγές στον Κανονισμό!»

Δυο ώρες μετά απ' αυτό το καραγκιοζιλίκι ήρθε το μεγαλύτερο. Οι επιστολές των έξι «ανεξάρτητων» βουλευτών της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, οι οποίοι δήλωσαν ότι σε κάθε περίπτωση μη ονομαστικής ψηφοφορίας η ψήφος τους θα πρέπει να λογίζεται ως ψήφος υπέρ του νομοθετήματος που έχει καταθέσει η κυβέρνηση. Και γιατί δεν προσχωρούν στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να αρθεί κάθε εκκρεμότητα; Γιατί οι δύο απ' αυτούς (Παπαχριστόπουλος και Ζουράρις) είναι βουλευτές-μπαλαντέρ. Ανήκουν μεν στην κυβερνητική πλειοψηφία, αλλά ταυτόχρονα ανήκουν και στην κοινοβουλευτική ομάδα των ΑΝΕΛ, χωρίς τους οποίους δε θα υφίστατο ως κοινοβουλευτική ομάδα. Προκειμένου, λοιπόν, να μην εξωθήσουν τον Καμμένο στα άκρα (απειλούσε ανοιχτά ότι αν του καταργήσουν την κοινοβουλευτική ομάδα δε θα κάνουν παρέλαση!) μηχανεύτηκαν αυτό το πρωτοφανές στα κοινοβουλευτικά χρονικά κόλπο, με βουλευτές που ψηφίζουν προκαταβολικά ό,τι θα καταθέσει η κυβέρνηση (χωρίς καν να ξέρουν τι θα καταθέσει), όμως δε συμμετέχουν στην κοινοβουλευτική ομάδα του κυβερνώντος κόμματος (έστω ως συνεργαζόμενοι), ενώ δύο απ' αυτούς συμμετέχουν στην κοινοβουλευτική ομάδα κόμματος της αντιπολίτευσης πλέον, το οποίο ψήφισε «όχι» στη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης που ζήτησε η κυβέρνηση.

Εννοείται πως και οι αντιδράσεις της αντιπολίτευσης είναι γεμάτες υποκρισία. Γιατί και οι δικοί τους βουλευτές λειτουργούν ως τυφλά ενεργούμενα της ηγεσίας, εκχωρώντας εν λευκώ εξουσιοδότηση στον αρχηγό του κόμματος να καθορίζει την ψήφο τους και επιτρέποντας στον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο να ψηφίζει για λογαριασμό τους στις ψηφοφορίες που δεν είναι ονομαστικές. Ήαφνικά, ο Μητσοτάκης θυμήθηκε να πει ότι η ΝΔ θα υποβάλλει προτάσεις για ονομαστική ψηφοφορία σε όλα τα νομοθετήματα που θα καταθέσει από τώρα και στο εξής η κυβέρνηση. Όταν όμως οι συριζαίοι είχαν πει ότι θα κάνουν στα πάντα ονομαστικές ψηφοφορίες, αφού η αντιπολίτευση αμφισβητεί ότι υπάρχει κοινοβουλευτική δεδηλωμένη, ξεσηκώθηκαν. Βλέπετε, δε θέλουν να κάθονται συνέχεια στη Βουλή και να ψη-

φίζουν ονομαστικά σε κάθε ψηφοφορία. Δε γίνεται, όμως, να τα θέλουν μονά-ζυγά δικά τους.

Οι Τσιπραίοι προσπάθησαν να εξευμενίσουν τον Καμμένο, μπας και τον καταφέρουν να στραφεί επιτέλους κατά της ΝΔ, αφήνοντας ήσυχο τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτόν το στόχο τους τον είχε αποκαλύψει έμμεσα ο Τσίπρας στη Βουλή, στη συζήτηση για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών, λέγοντας στον Μητσοτάκη: «Κύριε Μητσοτάκη, ένα μεγάλο μέρος της ομιλίας σας -μάλιστα, στην αρχή έτσι ξεκινήσατε- το καταναλώσατε στην αντιπαράθεσή σας με τον κ. Καμμένο. Αντιλαμβάνομαι τη δυσκολία σας εκεί τώρα, στη δεξιά πολυκατοικία. Τώρα που θα τελειώσουμε με τις Πρέσπες, αντί να αντιπολιτεύεστε εμένα, θα αντιπολιτεύεστε τους άλλους της δεξιάς πολυκατοικίας, γιατί υπάρχει μεγάλος συνωστισμός και δεν μπορείτε να χωρέσετε στο ποιος θα πάρει το καλύτερο διαμέρισμα. Σας εύχομαι καλή τύχη!».

Προς το παρόν, όμως, ο Καμμένος εξασφαλίζει δημοσιότητα στα ΜΜΕ βρίζοντας τον ΣΥΡΙΖΑ. Και τον ίδιο τον Τσίπρα και περισσότερο το περιβάλλον του. Ζήτησε να παραδώσουν την έδρα και ο Παπαχριστόπουλος (που έχει μείνει με την παραιτήση παραμάσχαλα) και ο Κουίκ που είναι ο πρώτος επιλαχών. Εβαλε, μάλιστα, και δίλημμα: Είτε ο Κουίκ θα παραιτηθεί από υπουργός και θα παραμείνει στην ΚΟ των ΑΝΕΛ (!), είτε θα παραδώσει την έδρα στην κ. Σκλαβενίτη (η επόμενη στη σειρά εκλογής) και θα παραμείνει υπουργός! Πρόκειται για κλασικές... καμενιές, όμως μ' αυτές εξασφαλίζει καθημερινή παρουσία στα ΜΜΕ. Μιλάει για σχέδιο της «ομάδας του Μαξίμου» (για σπάσιμο της συνεργασίας με τους ΑΝΕΛ), που στηριζόταν από τους Σκουρλέτη, Φίλη, Κοτζιά «και όσους είχα συγκροστεί κατά καιρούς» και από την «ομάδα των γερόντων» (Φλα-

μπουράρης-Καρτερός). Αυτό το σχέδιο, λέει, άρχισε να εφαρμόζεται όταν δεν προέκυψε η δημιουργία κεντροαριστερής πλειοψηφίας, οπότε «αρχίζει η ανέντιμη προσπάθεια προσέγγισης στελεχών των ΑΝΕΛ». Κι αφού τα λέει όλ' αυτά, συμπληρώνει ότι επικεφαλής του σχεδίου ήταν ο Τσίπρας.

Οι συριζαίοι αποφάσισαν να το παίξουν Πόντιοι Πιλάτοι και έστειλαν την υπόθεση Καμμένου στο επιστημονικό συμβούλιο της Βουλής. Ο Καμμένος έστειλε υπόμνημα, στο οποίο επικαλούνταν γνωμοδότηση του επιστημονικού συμβουλίου το 2013, η οποία όμως αφορούσε τη δυνατότητα δημιουργίας νέας κοινοβουλευτικής ομάδας, αλλά από 10 βουλευτές. Όταν πληροφορήθηκε ότι η γνωμοδότηση στο αίτημα του να διατηρήσει κοινοβουλευτική ομάδα με πέντε βουλευτές, εκ των οποίων ο ένας έχει εκλεγεί με άλλο κόμμα (Φωκάς) θα είναι αρνητική, έδωσε τηλεσίγραφο στον Παπαχριστόπουλο να παραιτηθεί, γιατί δεν μπορεί βουλευτής των ΑΝΕΛ να ψηφίζει την καταστροφή της Μακεδονίας (όταν ο Παπαχριστόπουλος ψήφισε τη Συμφωνία των Πρεσπών ο Καμμένος δεν είχε κανένα πρόβλημα.

Περνάμε, επομένως, σε νέα φάση. Ο Καμμένος, χωρίς κοινοβουλευτική ομάδα πλέον, θα περιφέρεται στα ΜΜΕ και θα κάνει «αποκαλύψεις». Ο Τσίπρας, όμως, θα μπορεί να λέει ότι δεν εκβιάστηκε. Κι όποιος αντέξει.

Ολ' αυτά (και πολλά που αφήσαμε εκτός αναφοράς) αποκαλύπτουν μπροστά στα μάτια μας το βόρβωρο του αστικού κοινοβουλευτισμού. Βρισκόμαστε και πάλι σε μια περίοδο πολιτικών ανακατατάξεων, οι οποίες έχουν πάντοτε τις παρενέργειές τους. Το σύστημα, όμως, θα βρει τη λύση μέσα από τις εκλογές, όποτε κι αν γίνουν αυτές. Γι' αυτό και όλα τα ταξικά σφυριά πρέπει να χτυπούν τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό.

Μαζεύουν τα μπάζα της ΔΗΜΑΡ

Θεοχαρόπουλος και Λυκούδης, δημαρίτες και οι δύο κάποτε, με το ΠΑΣΟΚ ο ένας, με το Ποτάμι ο άλλος στη συνέχεια, ένωσαν τις δυνάμεις τους και δημιούργησαν τη «Νέα Αρχή». Έκαναν και την πρώτη εκδήλωσή τους, στην οποία ήταν παρόντες ο Παπαγιαννάκης (αποχωρήσας από το ΚΙΝΑΛ, λόγω Πρεσπών) και ο οικολόγος Χρυσόγελος.

Θεοχαρόπουλος και Λυκούδης που ήταν οι ομιλητές στην εκδήλωση είπαν ότι θέλουν να κατέβουν στις εκλογές. Το πώς δεν το ξεκαθάρισαν. «Η Νέα Αρχή φιλοδοξεί να κατέβει αυτόνομα στις εκλογές», είπε την επομένη σε ραδιοφωνική του συνέντευξη ο Θεοχαρόπουλος, που ντρίπλαρε τα ερωτήματα περί συνεργασιών με άλλους χώρους με το κλασικό «δεν ετεροκαθορίζομαστε και δεν ετεροπροσδιορίζομαστε». Όσο για την κυβέρνηση του

ΣΥΡΙΖΑ «ακολουθεί αδιέξοδη πολιτική, δεν αναφερόμαστε σε διάλογο μαζί του **σε αυτή τη φάση**, κοιτάμε τα του οίκου μας».

Το παράθυρο για συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ παραμένει ορθάνοιχτο «για την επόμενη φάση». Όταν ο Τσίπρας κρατάει κλειστά τα χαρτιά του και θέλει απλώς να «καταπιεί» ό,τι κινείται μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ, αναγκαστικά θα κρατήσουν κι αυτοί κλειστά τα δικά τους χαρτιά. «Επιδιώξή μας είναι το επόμενο χρονικό διάστημα να σχηματιστούν όλα αυτά ώστε η ενιαία σύγχρονη μεταρρυθμιστική και εκσυγχρονιστική Αριστερά να κατέβει στις ευρωεκλογές για να εκφράσει τις θέσεις της ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας», είπε ο Θεοχαρόπουλος. Ποιος θα την πρωτοεκφράσει, όμως, αυτή τη ρημάδα την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία; Το ΚΙΝΑΛ, που είναι μέλος της, ο ΣΥΡΙΖΑ, που είναι

«Ενότητα» για λόγους επιβίωσης

Ο Γιωργάκης Παπανδρέου είπε πως ο καθένας πρέπει να διατηρεί το δικαίωμα στη διαφορετική άποψη. Ο Καμίνης είπε ότι «δε σταθήκαμε αρκετά γενναιόδωροι». Ο Ανδρουλάκης μίλησε για «θολή γραμμή» στη Συμφωνία των Πρεσπών. Μ' άλλα λόγια, κατέθεσαν τη διαφωνία τους για τη διαγραφή του Θεοχαρόπουλου, που έσπρωξε εκτός ΚΙΝΑΛ την πλειοψηφία της ΔΗΜΑΡ και άνοιξε το δρόμο να δημιουργηθεί ένας άλλος φορέας δίπλα στο ΚΙΝΑΛ, που θα του κόψει ψήφους.

Παρά ταύτα, συμφώνησαν όλοι να γίνει στις 30 και 31 Μάρτη το έκτακτο συνέδριο που είχε ανακοινώσει η Γεννηματά. Εννοείται πως κανένας τους δε γοητεύθηκε από τις... πολεμικές κραυγές της Φώφης («έχουμε πόλεμο, και στον πόλεμο πρέπει να πάμε ενωμένοι και αποφασισμένοι»). Ο καθένας έχει τους δικούς του υπολογισμούς, τα δικά του σχέδια, τα οποία αναγκαστικά περνούν μέσα από το ΚΙΝΑΛ. Κανένας τους δεν έχει αυτή την περίοδο άλλη επιλογή. Ο Γιωργάκης θέλει να ξαναβρεθεί στη Βουλή, ίσως και με καναδυό δικούς του ακόμα. Ο Καμίνης το ίδιο. Ο Ανδρουλάκης προβληματίζεται αν θα ξαναπάει στην Ευρωβουλή ή θα γυρίσει στην Αθήνα. Όταν εκλεγούν και εξασφαλίσουν μια θέση στην κεντρική πολιτική σκηνή, θα καθορίσουν τα επόμενα βήματά τους, ανάλογα με το καινούργιο πολιτικό τοπίο που αναμένεται να διαμορφωθεί.

Η Γεννηματά και η παρέα της Χαριλάου Τρικούπη υποστηρίζουν ότι θα γίνει ένα ανοιχτό συνέδριο. Ηδη άνοιξαν νέο μητρώο μελών και μέσα στο μήνα όποιος θέλει θα μπορεί να θέσει υποψηφιότητα για να εκλεγεί σύνεδρος. Αυτό σημαίνει ότι πάμε για ένα συνέδριο «καθαρά ΠΑΣΟΚ», αφού είναι ο μόνος οργανωμένος φορέας που μπορεί να εγγράψει μέλη και να εκλέξει συνέδρους. Οι άλλοι θα περιοριστούν σε καθαρά διακοσμητικό ρόλο. Στο συνέδριο θα παρθούν αποφάσεις με πλειοψηφίες και μειοψηφίες και θα εκλεγεί ενιαίο πολιτικό κέντρο, αντί του διορισμένου που υπήρχε μέχρι τώρα. Θα πρόκειται, λοιπόν, για μετονομασία του ΠΑΣΟΚ σε ΚΙΝΑΛ. Κι επειδή οι πασόκοι ξέρουν πώς παίζεται το παιχνίδι, θα φροντίσουν να εκλέξουν τον Καμίνη, τον Γιωργάκη και κάποιους από τους ανθρωπύς τους στο «ενιαίο» πολιτικό όργανο που θα χαράσσει τη στρατηγική και θα παίρνει πολιτικές αποφάσεις υποχρεωτικές για όλους.

Δε χρειάζεται να σημειώσουμε ότι αυτό το πράγμα δεν μπορεί να πάει μακριά. Ορίζοντάς του είναι οι επόμενες εκλογές, που όλα δείχνουν ότι θα κινηθεί στα σημερινά επίπεδα του ΠΑΣΟΚ. Το πρόβλημα στρατηγικής θα ξεπεταχτεί και πάλι. Ιδιαίτερα αν κερδίσει η ΝΔ και χρειάζεται τις ψήφους του ΚΙΝΑΛ στη Βουλή. Βενιζέλος, Λοβέρδος και σία θέλουν συγκυβέρνηση με τη ΝΔ. Η Φώφη τότε δηλώνει ότι «δε θ' αφήσουμε τη χώρα ακυβέρνητη» και τότε κηρύσσει «διμέτωπο» κατά ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Το δίλημμα τότε θα είναι σκληρό: ή μπαίνουν σε κυβέρνηση ΝΔ με πρωθυπουργό τον Κούλη ή δεν μπαίνουν, οπότε η χώρα πάει σε νέες εκλογές με απλή αναλογική. Ετσι και νικήσει ο ΣΥΡΙΖΑ, το δίλημμα θα πάρει άλλη μορφή, αλλά θα είναι ίδιο στην ουσία: θα μπουν σε κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Τσίπρα ή θα οδηγηθούν τη χώρα σε νέες εκλογές, κατηγορούμενοι ότι διέσπασαν την ενότητα της «προοδευτικής παράταξης»;

Είναι γνωστό πως ούτε στο κεντρικό ζήτημα της πολιτικής στρατηγικής υπάρχει ενότητα ανάμεσα στους κιναλιστές. Ούτε ανάμεσα στους πασόκους δεν υπάρχει ενότητα πολιτικής στρατηγικής. Θα πάνε, λοιπόν, μέχρι τις εκλογές όλοι μαζί και μετά το κάθε στέλεχος και η κάθε ομάδα θα καθορίσει την πορεία του. Αμφιβολίες για το εκλογικό αποτέλεσμα έχουν πάψει να έχουν. Ακόμα και οι στημένες δημοσκοπήσεις δεν τολμούν να τους εμφανίσουν με διψήφιο ποσοστό.

ο εκλεκτός της, ή τα ορφανά της ΔΗΜΑΡ;

Το παιχνίδι είναι εντελώς ανοιχτό. Ευρωναθεωρητές σαν τον Λυκούδη και τον Χατζησωκράτη (ο Θεοχαρόπουλος είναι μαθητής τους) επιβιώνουν εδώ και δεκαετίες επειδή ξέρουν να ελίσσονται ανάμεσα στα μεγάλα αστικά πολιτικά κόμματα και να πουλάνε τον εαυτό τους σε τιμή σημαντικά ψηλότερη από την όποια αξία τους. Ήταν κάποτε στον ΣΥΡΙΖΑ, έφυγαν με τον Κουβέλη, μήκαν μαζί του στην κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, μετά χώρισαν, άλλος πήγε με το ΠΑΣΟΚ, άλλος πήγε με το Ποτάμι, τώρα ξαναενώνονται με τη στόχευση να πουλήσουν τις υπηρεσίες τους στον ΣΥΡΙΖΑ. Ποιες υπηρεσίες; Να γίνουν οι ουρές της «προοδευτικής συμπαράταξης», κάνοντας ζημιά στο ΚΙΝΑΛ. Περιμένουν και τον Θεοδωράκη, όμως αυτός θέλει να παίξει δικό του παιχνίδι.

Εμπορικός Πόλεμος

Οξύνεται ο ενδοϊμπεριαλιστικός ανταγωνισμός

Στο λόγο που έβγαλε ο Τραμπ στο αμερικανικό Κογκρέσο την περασμένη Τετάρτη κατακεραύνωσε την πολιτική των συναλλαγών με την Κίνα που ακολουθούσαν οι προκάτοχοί του. Εν μέσω χειροκροτημάτων Ρεπουμπλικανών και Δημοκρατικών, ο Τραμπ διαβεβαίωσε ότι οι ΗΠΑ θα θριαμβεύσουν έναντι των κινέζων ανταγωνιστών τους, που -σύμφωνα με την αμερικανική προπαγάνδα- επωφελούνται των «άδικων πρακτικών» των διεθνών συναλλαγών, κλέβοντας τεχνολογία και τεχνολογία. Όπως τόνισε χαρακτηριστικά ο Τραμπ με το γνώριμο λαϊκίστικο τρόπο του, «*τώρα καθιστούμε σαφές στην Κίνα ότι μετά από χρόνια που στοχεύουν τις βιομηχανίες μας και κλέβουν την πνευματική μας ιδιοκτησία, η κλοπή των αμερικανικών θέσεων εργασίας και πλούτου λαμβάνει τέλος*».

Στην ίδια κατεύθυνση, ο Τραμπ εξήγγειλε την αλλαγή της NAFTA με μια άλλη συμφωνία συναλλαγών, που δήθεν θα ενισχύει την επέκταση της βιομηχανικής παραγωγής των ΗΠΑ και τελικά τον αμερικανό εργάτη που πλήττεται από τη χρόνια ανεργία στις πάλοι ποτέ ισχυρές βιομηχανικές ζώνες των ΗΠΑ. Ήδη, οι ΗΠΑ έχουν επιβάλει προστατευτικά μέτρα δασμών ύψους 253 δισ. δολαρίων στην Κίνα και απειλούν να επιβάλουν άλλα τόσα περίπου στις αρχές Μάρτη, όταν λήγει η εκχειρία επιβολής νέων μέτρων εκατέρωθεν, προκαλώντας τριγμούς στο σύστημα των διεθνών συναλλαγών, όπως είχε αρχίσει να καθιερώνεται από τη δεκαετία του 80 και είχε

πολιτογραφηθεί με τον όρο «παγκοσμιοποίηση».

Ο εμπορικός πόλεμος δεν είναι βέβαια κάτι καινούριο στην ιστορία του καπιταλισμού γενικά και ειδικά στην ιστορία του διεθνούς εμπορίου. Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις ακολούθησαν αρκετές φορές μέτρα ντάμπινγκ, κρατικής επιδότησης εμπορευμάτων ή μέτρα επιβολής δασμών, προκειμένου να επικρατήσουν σε εξαρτημένες χώρες και να αντιμετωπίσουν τους μεγάλους ανταγωνιστές τους σε ξένες αγορές που μπορούσαν να απορροφήσουν τα εμπορεύματά τους. Αν αφαιρέσουμε τη μάσκα της τραμπικής δημαγωγίας, θα δούμε ότι οι ΗΠΑ την περίοδο της συντηρητικής ανασυγκρότησης του καπιταλισμού, την περίοδο της λεγόμενης «παγκοσμιοποίησης», που χρονικά συνήθως ταυτίζεται με τη διακυβέρνηση της Θάτσερ και του Ρίγκαν, επωφελήθηκαν από μια πολιτική ελεύθερου εμπορίου και ελεύθερης διακίνησης κεφαλαίου, που ανάγκαζε όλες τις εξαρτημένες και βιομηχανικά καθυστερημένες χώρες του πλανήτη να υποδέχονται τα εμπορεύματα της αναπτυσσόμενης βιομηχανίας των ΗΠΑ σε μια εξαιρετικά ανισότιμη ανταλλαγή. Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός αγόραζε τις πρώτες ύλες των χωρών αυτών σε εξευτελιστικές τιμές, πουλώνοντας τα βιομηχανικά του εμπορεύματα σε υψηλές τιμές, πολύ πάνω από την πραγματική τους αξία.

Την ίδια περίοδο, χρηματιστικές τοποθετήσεις κεφαλαίου με τεράστιες φοροελαφρύνσεις και άλλα κίνητρα

σε βιομηχανίες που αναπτύσσονταν ραγδαία στη Νοτιοανατολική Ασία, στην Ινδία και τη Νότια Αμερική απέδιδαν τεράστια κέρδη στους αμερικάνους μονοπωλητές. Η αποβιομηχανοποίηση και η διόγκωση του παρασιτισμού στις ΗΠΑ, η διόγκωση μιας κάστας εισοδηματιών που βγάζουν τεράστια κέρδη μέσω των χρηματοπιστωτικών επενδύσεων σε αυτές τις χώρες, ήταν δρόμος αναπόφευκτος στο κυνήγι του μέγιστου κέρδους. Ο ίδιος ο Τραμπ, άλλωστε, προέρχεται από αυτή τη μήτρα των εισοδηματιών-παρασίτων.

Η καπιταλιστική Κίνα επωφελήθηκε των πιστώσεων αμερικανικής και ευρωπαϊκής προέλευσης για τη ραγδαία ανάπτυξη της βιομηχανίας της. Τέλη του '90 και την πρώτη δεκαετία του εικοστού πρώτου αιώνα, η συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφαλαίου στην Κίνα οδήγησε στη συγκρότηση μονοπωλίων. Τα τελευταία διέθεταν ένα τεράστιο πλεόνασμα κεφαλαίου που άρχισαν να το εξάγουν μαζικά σε όλο τον πλανήτη προκειμένου να εξασφαλίσουν το μέγιστο κέρδος, παλεύοντας για την κατάκτηση νέων αγορών, κόντρα στα συμφέροντα των ευρωπαίων και αμερικανών ιμπεριαλιστών. Εδώ και χρόνια, ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις ΗΠΑ και στην Κίνα περιοριζόταν στη δημόσια σφαίρα σε καταγγελίες των αμερικανικών κυβερνήσεων ότι το κινεζικό κράτος υποτιμούσε «αθέμιτα» το γουάν προκειμένου να ενισχύσει τις εξαγωγές του σε βάρος των ΗΠΑ. Μεσολάβησε, όμως, η διεθνής καπιταλιστική κρίση

που όξυνε στο έπακρο το πρόβλημα της εξασφάλισης ξένων αγορών για τα εμπορεύματα της βιομηχανίας των ιμπεριαλιστικών χωρών, οδηγώντας πλέον σε ανοιχτό εμπορικό πόλεμο, σε απότομη όξυνση του ενδοϊμπεριαλιστικού ανταγωνισμού.

Δέκα χρόνια μετά το ξέσπασμα της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης, η οικονομική ανάπτυξη είναι αναμικτή για τις περισσότερες ιμπεριαλιστικές χώρες του πλανήτη. Σύμφωνα με πρόσφατη αναφορά του ΔΝΤ, στις 21 Ιανουαρίου του 2019^[1], οι ρυθμοί ανάπτυξης του ΑΕΠ προβλέπονται για το 2019 από 0,6% για την Ιταλία έως 2,5% για τις ΗΠΑ. Την ίδια στιγμή η Κίνα, που συνιστά πλέον τη δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία στον πλανήτη σε απόλυτο μέγεθος ΑΕΠ, μετά τις ΗΠΑ, προβλέπεται να εμφανίσει ρυθμό ανάπτυξης 6.2% το 2019. Το νούμερο αυτό, αν και μεγαλύτερο από τα αντίστοιχα των δυτικών ιμπεριαλιστικών χωρών, είναι το μικρότερο που έχει η Κίνα μετά το ξέσπασμα της κρίσης το 2009.

Ομολογούν στην ίδια αναφορά οι αρμόδιοι του ΔΝΤ: «*Συνολικά, οι κυκλικές δυνάμεις που προώθησαν την ευρεία παγκόσμια ανάπτυξη από το δεύτερο εξάμηνο του 2017, ενδέχεται να εξασθενίσουν κάπως ταχύτερα από ό,τι αναμενόταν τον Οκτώβριο. Το εμπόριο και οι επενδύσεις έχουν επιβραδυνθεί, η βιομηχανική παραγωγή εκτός των ΗΠΑ έχει επιβραδυνθεί και οι δείκτες των διευθυντών των τμημάτων αγορών έχουν εξασθενήσει,*

σημειώνοντας ομαλό ρυθμό. Παρόλο που αυτό δε σημαίνει ότι αντιμετωπίζουμε μια μεγάλη πτώση - είναι σημαντικό να κάνουμε απολογισμό των πολλών αυξανόμενων κινδύνων».

Επιπλέον, ο εμπορικός πόλεμος το νίζεται ως παράγοντας που μπορεί να επιδεινώσει την οικονομία διεθνώς: «*Η κλιμάκωση των εμπορικών εντάσεων και η επιδείνωση των χρηματοοικονομικών συνθηκών αποτελούν βασικές πηγές κινδύνου για τις προοπτικές. Η υψηλότερη αβεβαιότητα όσον αφορά το εμπόριο θα περιορίσει περαιτέρω τις επενδύσεις και θα διαταράξει τις παγκόσμιες αλυσίδες εφοδιασμού».*

Μόνο που αυτό είναι αναπόφευκτο, όσο οξύνεται αναπόφευκτα ο ενδοϊμπεριαλιστικός ανταγωνισμός. Η περιοδική κρίση του καπιταλισμού θα αλληλεπιδρά ολοένα και περισσότερο πλέον με τη γενική κρίση του ιμπεριαλισμού. Η προοπτική της ανόδου και της άνθισης της οικονομίας για κάθε ιμπεριαλιστική χώρα ξεχωριστά περνά από την εξασφάλιση ξένων αγορών, ανάλογα με τη δύναμη των κεφαλαίων που διαθέτει. Οι ΗΠΑ δε θέλουν να χάσουν την οικονομική τους θέση διεθνώς, η Κίνα θέλει να ανέβει σκαλοπάτι. Ο κόσμος θα πρέπει να ξαναμοιραστεί σε νέες σφαίρες επιρροής. Σε αυτή την περίπτωση, δεν υπάρχει αμοιβαία επωφέλης συμβιβασμός, παρά μόνο πόλεμος με νικητές και ηττημένους.

[1] https://blogs.imf.org/2019/01/21/weakening-global-expansion-amid-growing-risks/?utm_medium=email&utm_source=govdelivery

Ισόβιος δικτάτορας ο Σίσι

Ισόβιο δικτάτορα της Αιγύπτου σχεδιάζει να καταστήσει τον εαυτό του ο Σίσι, με όχημα μια συνταγματική αναθεώρηση που θα του δώσει το δικαίωμα να διεκδικήσει εκ νέου την προεδρία της χώρας, μετά το 2022 που τελειώνει η δεύτερη (και τελευταία σύμφωνα με τα ισχύοντα σήμερα) θητεία του. Το προσχέδιο της αναθεώρησης περισσότερων από 200 άρθρων του αιγυπτιακού συντάγματος αυξάνει την προεδρική θητεία από τέσσερα σε έξι χρόνια, ενώ δίνει στον Σίσι το δικαίωμα να είναι υποψήφιος για άλλες δύο θητείες, δηλαδή να παραμείνει πρόεδρος της χώρας μέχρι το 2034.

Η συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής στηρίζει τη συνταγματική αναθεώρηση με μόλις 10 βουλευτές της αντιπολίτευσης να είναι ενάντια.

Παράλληλα με τις αλλαγές στην προεδρική θητεία, η σχεδιαζόμενη αναθεώρηση επανασυστήνει το υπουργείο Πληροφοριών, που είχε καταργηθεί το 2014, και αναβαθμίζει το ρόλο του στρατού στην καταστολή των αγωνιστικών σκινημάτων της εργατικής τάξης και του λαού της Αιγύπτου.

Ο Σίσι εκλέχτηκε για πρώτη φορά το 2014 μέσα από εκλογές-παρωδία, στις οποίες πήρε το 97% των ψήφων, με τη συμμετοχή να ξεπερνά μετά βίας το 47%. Το κύμα καταστολής που ακολούθησε την ανατροπή του νόμιμα εκλεγμένου Μοχάμεντ Μόρσι της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και η κατάληψη της εξουσίας από τον Σίσι και το στρατό, κάνουν την περίοδο της δικτατορίας του έκπτωτου Χόσνι Μουμπάρακ να μοιάζει με χάδι στο μάγουλο του αιγυπτιακού λαού.

Σκληρό μπρα-ντε-φερ καθώς πλησιάζει η «ώρα μηδέν» για την έξοδο

Brexit

Το μικρόφρωνο έμεινε αρκετή ώρα ανοιχτό κι έτσι δε μένει καμιά αμφιβολία ότι ο Ντόναλντ Τραμπ ήθελε ν' ακουστεί ο διάλογός του με τον πρωθυπουργό της Ιρλανδίας Λίο Βαράντκαρ. «Αναρωτιέμαι πώς να είναι αυτή η ξεχωριστή θέση στην κόλαση, για κείνους που προώθησαν το Brexit, χωρίς να έχουν ίχνος σχεδίου για το πώς θα το φέρουν σε πέρας με ασφάλεια», είπε ο πολωνός «πρόεδρος» της ΕΕ. «Έχεις δίκιο, αλλά θα βρεις μεγάλο μπελά από τους Βρετανούς», απάντησε ο Βαράντκαρ, με τον Τραμπ να ξεκαρδίζεται στα γέλια την ώρα που απαντούσε «ναι, το ξέρω»!

Ενας μεγαλοϋπάλληλος των Βρυξελλών μιλάει με τόσο απαξιωτικό τρόπο για τους ηγέτες του βρετανικού ιμπεριαλισμού. Σημάδι των καιρών κι αυτό.

Πρώτος πετάχτηκε πάνω ο Φάρατζ: «Μετά το Brexit θα επελευθερωθούμε από μη εκλεγμένους, αλαζονικούς νταήδες σαν εσένα και θα κυβερνάμε μόνοι τη χώρα μας. Κι αυτό μου ακούγεται πιο πολύ σαν

παράδεισος», απάντησε στον Τραμπ. Όμως, ο Φάρατζ δεν εκπροσωπεί τη βρετανική κυβέρνηση, ούτε τους Τόρις. Εκείνη που μετράει είναι η ανακοίνωση της πρωθυπουργίας. «Νομίζω πως είναι ένα ερώτημα προς τον Ντόναλντ Τραμπ κατά πόσο θεωρεί χρήσιμη αυτού του είδους τη φρασολογία», δήλωσε ο εκπρόσωπος της Ντάουνινγκ Στριτ. Ο άλλος τους έφτυσε κι αυτοί του είπαν να προσέχει!

Το συγκεκριμένο επεισόδιο δείχνει ότι στο δίπολο Βρετανία-ΕΕ, η Βρετανία έχει χάσει την παλιά αλαζονεία της. Γι' αυτό μπορεί και τη βρίζει ο κάθε Τραμπ, με τον εκπρόσωπο της Μεί απλώς να διαμαρτύρεται για τους τρόπους του. Είναι προφανές ότι η Μεί δε θέλησε να ρίξει λάδι στη φωτιά, μια μέρα πριν από την πολλοστή επίσκεψή της στις Βρυξέλλες, καθώς προσπαθεί απεγνωσμένα να βρει μια λύση που θα της επιτρέψει να υλοποιήσει το Brexit στα τέλη του Μάρτη και ταυτόχρονα να διατηρήσει την πρωθυπουργική καρέκλα.

Ο πρωθυπουργός της Ιρλανδίας

επισκέφτηκε τις Βρυξέλλες μια μέρα πριν από τη Μεί, για να εισπράξει δι-αβεβαιώσεις από το δίδυμο Τραμπ-Γιούνκερ ότι η ΕΕ δεν πρόκειται να διαπραγματευθεί το περιβόητο backstop, δηλαδή τη διατήρηση ανοιχτών συνόρων μεταξύ της Δημοκρατίας και της Ιρλανδίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (που αποτελεί έδαφος του Ηνωμένου Βασιλείου), χωρίς ημερομηνία λήξης, επ' αόριστον.

Ο Γιούνκερ, όταν ρωτήθηκε για τη δήλωση Τραμπ, το έριξε στην τρελίτσα, με το δικό του μοναδικό τρόπο: «Είμαι λιγότερο καθολικός από τον καλό μου φίλο Ντόναλντ. Εκείνος πιστεύει βαθιά στον παράδεισο και στο αντίθετό του, την κόλαση. Εγώ πιστεύω στον παράδεισο και όχι στην κόλαση. Εκτός απ' όταν κάνω ό,τι κάνω τώρα, που είναι κόλαση». Πέρα από την τρελίτσα, όμως, μέσω της οποίας αρνήθηκε να αποδοκιμάσει ακόμα και το ιταμό ύφος του Τραμπ, υπήρξαν και τα σοβαρά.

Γιούνκερ και Βαράντκαρ δημοσιοποίησαν κοινή δήλωση, στην οποία

αναφέρεται ότι, «*όπως έχουμε πει με διάφορες ευκαιρίες, η Συμφωνία Αποχώρησης είναι η καλύτερη και η μοναδική δυνατή συμφωνία. Δεν είναι ανοιχτή σε επαναδιαπραγμάτευση. Το backstop είναι ένα αναπόσπαστο τμήμα της Συμφωνίας Αποχώρησης. Αν και ελπίζουμε ότι το backstop δε θα χρειαστεί να εφαρμοστεί, αποτελεί μια απαραίτητη νομική εγγύηση για να προστατεύσει την ειρήνη και να διασφαλίσει ότι δε θα υπάρξει επιστροφή σε σκληρά σύνορα στο νησί της Ιρλανδίας, αλλά προστασία της ολοκλήρωσης της Ενιαίας Αγοράς μας και της Τελωνιακής Ένωσης».*

Η κοινή δήλωση Γιούνκερ-Βαράντκαρ «απλώνει» κι άλλο το συγκεκριμένο θέμα, στέλνοντας στην πραγματικότητα προειδοποίηση στη Μεί να μην επιμείνει σε επαναδιαπραγμάτευση του backstop, γιατί θα προσκρούσει σε τοίχο. Αναφέρει η κοινή δήλωση: «*Η Συμφωνία Αποχώρησης, συμπεριλαμβανομένου του backstop, είναι ένας ισορροπημένος συμβιβασμός, προς όφελος των πο-*

Γαλλία

Φασιστικός νόμος ενάντια στις διαδηλώσεις

Με μεγάλη πλειοψηφία ψήφισε την Τρίτη 5 Γενάρη η γαλλική Εθνοσυνέλευση το φασιστικής έμπνευσης νομοσχέδιο της κυβέρνησης Μακρόν για περιορισμό των διαδηλώσεων, που εκτός απροόπτου θα τεθεί σε ισχύ τον ερχόμενο Μάρτη.

Με βάση το νέο νόμο, η αστυνομία θα μπορεί να απαγορεύει σε ανθρώπους να συμμετέχουν σε διαδηλώσεις, χωρίς έγκριση από αρμόδιο εισαγγελέα. Επίσης, θα μπορεί να συλλαμβάνει ανθρώπους που φορούν φούτερ με κουκούλα ή έχουν φουλάρι, ισχυριζόμενη ότι προτίθενται να πάρουν μέρος σε συγκρούσεις με καλυμμένα τα πρόσωπά τους. Θα μπορεί να ασκεί σωματικό έλεγχο σε διαδηλωτές που κρίνει ότι είναι ύποπτοι για συμμετοχή σε συγκρούσεις. Τέλος, οι κατά τόπους κρατικές αρχές αποκτούν τη δυνατότητα να απαγορεύουν διαδηλώσεις κατά βούληση.

Ο νέος νόμος αποτελεί παραλλαγή του νόμου για την καταστολή ταραχών στα γαλλικά γήπεδα, που

προβλέπει ποινή όμηνης φυλάκισης και πρόστιμο 7.500 ευρώ για τους παραβάτες. Η φυλάκιση και το πρόστιμο διπλασιάζονται αν οι διαδηλωτές καταδικαστούν με βάση τις διατάξεις για την κουκούλα.

Παρόμοιος νόμος για τον περιορισμό των διαδηλώσεων είχε ψηφιστεί ξανά το 1970, δύο χρόνια μετά τον

Μάη του '68. Αυτός ο νόμος, που καταργήθηκε από την κυβέρνηση του σοσιαλδημοκράτη Μιτεράν το 1981, επέβαλλε ποινές φυλάκισης έως και 5 χρόνων σε διαδηλωτές που συλλαμβάνονταν κατά τη διάρκεια συγκρούσεων με την αστυνομία.

Ο φασιστικός χαρακτήρας του

νέου νόμου συγκέντρωσε τα πυρά της αντιπολίτευσης και προκάλεσε ρήγμα στην ευρεία κοινοβουλευτική πλειοψηφία του Μακρόν, με 50 βουλευτές του κόμματός του να απέχουν από την ψηφοφορία. Αρκετοί απ' αυτούς δήλωσαν ότι ο νέος νόμος μπορεί να καταστεί πολύ επικίνδυνος στα χέρια μιας ακροδεξιής κυβέρνησης.

Το γαλλικό ιμπεριαλιστικό κράτος θωρακίζεται σε επιχειρησιακό και θεσμικό επίπεδο, μπροστά στην αβεβαιότητα και το φόβο που του γεννούν τα κοινωνικά ξεσπάσματα και οι αγώνες της γαλλικής εργατικής τάξης ενάντια στο βάθεμα της εκμετάλλευσής της και την ολοκληρωτική περιστολή των εργατικών δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν με αίμα. Στόχος είναι να καλύψει ο γαλλικός καπιταλισμός το χαμένο έδαφος έναντι του γερμανικού, εφαρμόζοντας μια οικονομική ατζέντα αντιλαϊκών μέτρων στα πρότυπα της γερμανικής Ατζέντα 2000 του σοσιαλδημοκράτη Γκέρχαρντ Σρέντερ.

Η ψήφιση του νόμου συνέπεσε χρονικά με την απεργία που οργάνωσαν τα συνδικάτα και τις διαδηλώσεις από κοινού με τα Κίτρινα Γιλέκα στο Παρίσι και σε άλλες μεγάλες γαλλικές πόλεις, που συγκέντρωσαν δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές. Τα κεντρικά αιτήματα των διαδηλώσεων των συνδικάτων ήταν η αύξηση των μισθών, η επαναφορά του «φόρου των πλουσίων», που κατήργησε ο Μακρόν και αποτελεί ένα από τα βασικά αιτήματα των Κίτρινων Γιλέκων και η δέσμευση της κυβέρνησης ότι δε θα προχωρήσει στην ψήφιση επιπρόσθετων αντιλαϊκών μέτρων.

Της πορείας των συνδικάτων είχε προηγηθεί κινητοποίηση των Κίτρινων Γιλέκων στις 2 Φλεβάρη, για δωδέκατο συνεχόμενο Σάββατο, με τη συμμετοχή των διαδηλωτών να παραμένει μεγάλη και με κεντρικό σύνθημα την τιμωρία των ενόχων για τους σοβαρότατους τραυματισμούς διαδηλωτών από το κατασταλτικό ντελίριο των γάλλων μπάτσων.

λιτών και των επιχειρήσεων σε όλες τις πλευρές, συμπεριλαμβανόμενης της Βόρειας Ιρλανδίας. **Το backstop δεν είναι ένα διμερές θέμα, αλλά ένα ευρωπαϊκό θέμα.** Τα σύνορα της Ιρλανδίας είναι ταυτόχρονα σύνορα της ΕΕ και η αγορά της είναι τμήμα της Ενιαίας Αγοράς. Θα παραμείνουμε ενωμένοι σ' αυτό το ζήτημα». Ακολουθεί η προειδοποίηση προς τη Βρετανία, του τύπου «κόψτε το λαιμό σας αν δε συμφωνείτε, εμείς είμαστε έτοιμοι για όλα»: «Θα συνεχίσουμε να επιδιώκουμε συμφωνία για οργανωμένη αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, αλλά επίσης θα συνεχίσουμε τις προετοιμασίες μας για ένα σενάριο μη συμφωνίας. Σ' αυτό το πλαίσιο, τα προγράμματα υποστήριξης της διασυννοριακής ειρήνης και συμφιλίωσης στους συνοριακούς νομούς της Ιρλανδίας και της Βόρειας Ιρλανδίας θα συνεχιστούν και θα ενδυναμωθούν. Η Κομισιόν παραμένει έτοιμη να υποστηρίξει την Ιρλανδία προκειμένου να βρει λύσεις που θ' απαντούν στις ιδιαίτερες προκλήσεις που θ' αντιμετωπίσουν η Ιρλανδία και οι ιρλανδοί πολίτες, αγρότες και επιχειρήσεις. (...) Θα συνεχίσουμε να υπενθυμίζουμε στην κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου τις ευθύνες της που απορρέουν από τη Συμφωνία της Μεγάλης Παρασκευής, με ή χωρίς συμφωνία αποχώρησης».

Όπως αντιλαμβάνεστε, το πεδίο για τη Μέρκελ ήταν απόλυτα ναρκοθετημένο. Στην κοινή δήλωση με τον Γιούνκερ, που εκδόθηκε μετά τη συνάντησή τους την Πέμπτη, αναφέρεται ότι ο πρόεδρος της Κομισιόν «υπογράμμισε ότι οι 27 **δε θα ξαναοιζούν τη Συμφωνία Αποχώρησης**, η οποία αντιπροσωπεύει έναν προσεκτικά ισορροπημένο συμβιβασμό». Συμφώνησαν απλά να συνεχίσουν τις συνομιλίες. Οι εξελίξεις θα είναι ραγδαίες, καθώς πλησιάζει η ημερομηνία αποχώρησης της Βρετανίας από την ΕΕ, σύμφωνα με την αίτηση που έχει υποβάλει η βρετανική κυβέρνηση. Αυτή τη στιγμή, ως πιθανότερη λύση φαίνεται μια παράταση της ημερομηνίας αποχώρησης, την οποία ζήτησαν επίσημα οι Εργατικοί, υλοποιώντας στην πραγματικότητα απαίτηση των βρετανών καπιταλιστών, που θα ήταν ευχарιστημένη με τη συμφωνία που έκλεισε η Μεί (πλην όμως απορρίφθηκε από την πλειοψηφία της Βουλής), όμως με τίποτα δε θέλουν ένα «άτακτο» Brexit, καθώς θεωρούν ότι αυτό θα ήταν «καταστροφή».

Η πιο σκληρή προειδοποίηση για την Μεί, όμως, ήρθε από το Σιν Φέιν. Το κόμμα που ήταν άλλωστε το πολιτικό σκέλος του IRA και που πρωταγωνίστησε στη σύναψη της Συμφωνίας της Μεγάλης Παρασκευής, προειδοποίησε τη Μεί πως αν επιτρέψει ένα «άτακτο» Brexit, θα πρέπει «να αρχίσει την προετοιμασία ενός δημοψηφίσματος για την ένωση της Ιρλανδίας»!

«Λαχανιάζει» ξανά ο ευρωπαϊκός καπιταλισμός

Ασχημα μαντάτα για την πορεία του ευρωπαϊκού καπιταλισμού φέρνουν οι χειμερινές οικονομικές προβλέψεις της Κομισιόν. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση με την οποία τις συνόδεψε ο Μοσκοβισί: «Μετά την κορύφωση του 2017, η επιβράδυνση της οικονομίας της ΕΕ αναμένεται να συνεχιστεί το 2019 με ανάπτυξη 1,5%. Η επιβράδυνση αυτή αναμένεται να είναι πιο έντονη από ό,τι αναμενόταν το περασμένο φθινόπωρο, ιδίως στη ζώνη του ευρώ, λόγω των αβεβαιοτήτων στο παγκόσμιο εμπόριο και των εγχώριων παραγόντων στις μεγαλύτερες οικονομίες μας. Τα θεμελιώδη οικονομικά μεγέθη της Ευρώπης παραμένουν υγιή και εξακολουθούν να υπάρχουν καλές ειδήσεις, ιδίως στο μέτωπο της απασχόλησης. Η ανάπτυξη αναμένεται να ανακάμψει σταδιακά το δεύτερο εξάμηνο του τρέχοντος έτους και το 2020».

Για να έχουμε ένα μέτρο πρέπει να πούμε ότι η «κορύφωση του 2017», για την οποία κάνει λόγο ο Μοσκοβισί, ήταν -σύμφωνα με τα στοιχεία της Κομισιόν- μόλις 2,4%. Υπολόγιζαν ότι το 2018 θα έχουν μικρή επιβράδυνση, με την αύξηση του ΑΕΠ να διαμορφώνεται στο 2,1%, όμως το δεύτερο εξάμηνο «η οικονομική δραστηριότητα μετριάστηκε, διότι η αύξηση του παγκόσμιου εμπορίου επιβραδύνθηκε, η αβεβαιότητα έκαμψε την εμπιστοσύνη και η παραγωγή σε ορισμένα κράτη μέλη επηρεάστηκε αρνητικά από προσωρινούς εγχώριους παράγοντες, όπως οι διαταραχές στην παραγωγή αυτοκινήτων, οι κοινωνικές εντάσεις και η αβεβαιότητα σχετικά με τη δημοσιονομική πολιτική», και έτσι το 2018 έκλεισε με 1,9%.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι μεγαλύτερες αναθεωρήσεις προς τα κάτω αφορούν τη Γερμανία, την Ιταλία και τις Κάτω Χώρες (Ολλανδία). Αυτό κάνει τις προοπτικές πιο ζοφερές. Μπορεί ο πολιτικάντης Μοσκοβισί να μιλά για σταδιακή ανάκαμψη το δεύτερο εξάμηνο του 2019 και το 2020, σημασία όμως έχουν οι αριθμοί. Οι προβλέψεις αναθεωρήθηκαν προς τα κάτω και για το 2019 προβλέπεται ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ 1,5% (έναντι 1,9% που ανέφεραν οι φθινοπωρινές προβλέψεις) και για το 2020 1,7% (έναντι 1,8% των φθινοπωρινών προβλέψεων).

Το 2020 αργεί, βέβαια, και καμιά πρόβλεψη δεν έχει αξία αυτή τη στιγμή. Το λέει η ίδια η Κομισιόν: «Οι οικονομικές προοπτικές περιβάλλονται από υψηλό βαθμό αβεβαιότητας και οι προβλέψεις υπόκεινται σε κινδύνους δυσμενέστερων εξελίξεων. Οι εμπορικές εντάσεις, οι οποίες επηρεάζουν το γενικό κλίμα εδώ και αρκετό καιρό, μετριάστηκαν κάπως, αλλά εξακολουθούν να αποτελούν πηγή ανησυχίας. Η οικονομία της Κίνας ενδέχεται να επιβραδύνεται με ταχύτερους ρυθμούς από ό,τι αναμενόταν και οι παγκόσμιες χρηματοπιστωτικές αγορές και πολλές αναδυόμενες αγορές είναι ευάλωτες στις απότομες αλλαγές όσον αφορά το αίσθημα του κινδύνου και τις προσδοκίες για την ανάπτυξη. Η διαδικασία του Brexit εξακολουθεί να αποτελεί πηγή αβεβαιότητας για την ΕΕ».

Το πιο αξιοσημείωτο, όμως, είναι πως ένας καπιταλισμός που θεωρεί «κορυφή» του το 2,4% δεν είναι ένας καπιταλισμός σε ακμή, αλλά ένας καπιταλισμός σε μόνιμη παρακμή, με καταστροφικές συνέπειες για την εργατική τάξη.

Πρώτοι στα караγκιοζιλίκια

Το σόου (απ' όλες τις πλευρές) ήταν αυτό που κυριάρχησε στην αμερικάνικη ειδησεογραφία σχετικά με την ομιλία του Τραμπ «για την κατάσταση του έθνους», που μπόρεσε να την κάνει αφού πρώτα «ανέστειλε» το shutdown. Η Μελάνια που έκανε αυτοκρατορική εμφάνιση, η μικρή κόρη του Τραμπ που έκανε τη «γκάφα» να φορέσει άσπρα και έμοιαζε με τις βουλευτίνες των Δημοκρατικών, που συνεννοήθηκαν και φόρεσαν όλες άσπρα, για να δείχνουν σαν σουφραζέτες και να καταγγείλουν τον σεξισμό του Τραμπ, το 11χρονο πιτσιρίκι που το επίθετό του είναι Τραμπ (χωρίς να έχει καμιά συγγένεια με τον πρόεδρο) και δεχόταν «μπούλινγκ» στο σχολείο, γι' αυτό ο πρόεδρος το κάλεσε και το έβαλε να καθίσει δίπλα στην «πρώτη κυρία», αλλά το δύστυχο βαρέθηκε και το έριξε στον ύπνο, η νέα ντίβα των Δημοκρατικών Αλεξάντρια Οκασιο-Κορτέζ, που γύριζε το κεφάλι της κάθε φορά που διαφωνούσε με τα λεγόμενα του Τραμπ και έριχνε δηλητηριώδη βέλη στους ρεπουμπλικανούς βουλευτές που τον χειροκροτούσαν, αυτά και άλλα τέτοια, ανάλογου... πολιτικού ενδιαφέροντος ζητήματα κυριάρχησαν στην ειδησεογραφία.

Όπως και κάτι χοντρά ψέματα που είπε ο Τραμπ, όπως το ότι «η αμερικάνικη οικονομία αναπτύσσεται με διπλάσιο ρυθμό από τότε που ανέλαβα την εξουσία και είμαστε η οικονομία με τη μεγαλύτερη ανάπτυξη στον κόσμο». Το τρίτο τρίμηνο του 2018 η αμερικάνικη οικονομία είχε ρυθμό αύξησης 3,5%, που είναι ο μισός απ' αυτόν της Κίνας (και άλλων χωρών, όπως π.χ. η Ινδία). Ψιλά γράμματα για τον Τραμπ και τους λογογράφους του. Οι οπαδοί και ψηφοφόροι τους δε φημιζονται για τη συστηματική παρακολούθηση των οικονομικών εξελίξεων του διεθνούς καπιταλισμού.

Η ντίβα του σόου, βέβαια, ήταν η πρόεδρος της Βουλής Νάνσι Πελόζι. Με νωπά τα παράσημα από τη νίκη της επί του Τραμπ στο ζήτημα του shutdown, φόρεσε κι αυτή λευκό κοστούμι, κουνούσε αρνητικά το κεφάλι της όταν ο Τραμπ έβριζε τους μετανάστες και στο τέλος τον χειροκρότησε τυπικά, καρφώνοντάς τον μ' ένα «δολοφονικό» βλέμμα (φωτογραφία). Δυστυχώς, γι' αυτήν, μάλλον είναι πολύ ηλικιωμένη για να πάρει το χρίσμα των Δημοκρατικών για το 2020. Αλλά ποτέ δεν ξέρεις...

στο ψαχνό

Εξω από το βούρκο

Ο Καμμένος απειλεί τον Τσίπρα ότι έτσι και του χαλάσει την κοινοβουλευτική ομάδα δε θα κάνει παρέλαση (ο Τσίπρας). Ο Τσίπρας πηγαίνει στην Τουρκία, προσεύχεται στην Αγιασοφιά, εκκλησιάζεται στη Χάλκη, δηλώνει ευλογημένος. Ο Παπαχριστόπουλος με την έδρα-σίριαλ, η βαφτισιμιά της Βέμπο, Μεγαλοοικονόμου, ο Μπουμπούκος με τις τσιρίδες υπέρ της παραγραφής των αδικημάτων για τα οποία ενδεχομένως θα κατηγορηθεί, ο Κοτζιάς που ετοιμάζεται να κάνει μήνυση στον Καμμένο, ο Ζουράρις που δεν έχει βαρεθεί να λέει τις ίδιες παπάρες δεκαετίες τώρα, ο Πολάκης να ρίχνει ζεϊμπεκίες στον Κραουνάκη, ο οποίος δηλώνει θαυμαστής του «Κρητίκαρου», ένα απέραντο σύστριγγλο με «παπατράγουδα» της αστικής πολιτικής (και όχι της trash tv).

Έτσι πορεύεται «η πολιτική ζωή του τόπου». Κάποιοι περιφέρουν την υποκριτική θλίψη τους στις ραδιοφωνικές συχνότητες και στις στήλες των εφημερίδων, για το «κατάντημα της πολιτικής» και για την «απουσία των ογκολιθών του παρελθόντος», που «κοσμούσαν με την παρουσία και τον λόγο τους το Κοινοβούλιο».

Ξέχασαν κάποιους που έβαζαν την κοινοβουλευτική ομάδα τους να ψηφίζει με χρωματιστά ψηφοδέλτια κι έστηναν δυνατές λάμπες πάνω από την κάλπη για να μπορούν να σκανάρουν κάθε φάκελο που έπεφτε μέσα. Ξέχασαν τον άλλο που έσκασε την κάλπη της Βουλής στην πλάτη και την κουβάλησε στα γραφεία του κόμματός τους. Ξέχασαν κάτι παραπομπές στο Ειδικό Ποινικό Δικαστήριο με καταθέσεις κάποιων μπράβων που μιλούσαν για «τούβλα» (πακέτα πεντοχίλιαρα ήταν αυτά) που τα κουβαλούσαν σε κούτες από Πάμπερς. Ξέχασαν τις γρονθοπατινάδες μεταξύ βουλευτών, τους πρώην δωσιλογους που κυκλοφορούσαν στη Βουλή με τα κουμπούρια στη ζώνη, τους «αποστάτες» που ψήφισαν υπακούοντας στο δόγμα «εν τη παλάμη και ούτω βοήσωμεν», τις έδρες που δίνονται προίκα σε γιους, κόρες, γαμπρούς και ανίψια κτλ. κτλ.

Η αστική πολιτική κάνει τους κύκλους της. Πότε εμφανίζεται βροντώδης, επιβλητική, λαμπερή και πότε με τη μορφή «παπατράγουδων». Τα τελευταία εμφανίζονται συνήθως στις μεταβατικές περιόδους. Τότε που το πολιτικό σύστημα αναδιατάσσεται και ανασυντάσσεται και πρέπει αναγκαστικά να περάσει μέσα από μορφές σχετικής ρευστοποίησης του πολιτικού προσωπικού.

Ας μη μας διαφεύγει, όμως, ότι και τα «παπατράγουδα» και οι «σοβαροί» και «αξιοπρεπείς» βρίσκονται εκεί που βρίσκονται «με την έγκριση του λαού». Εκλεγμένοι είναι όλοι και όλες τους, μηδενός και μηδεμιάς εξαιρουμένων. Κι ότι τα «παπατράγουδα» ποτέ δεν έκαναν ζημιά στο σύστημα. Το υπηρετούν το ίδιο καλά με τους «σοβαρούς». Η ψήφος τους μετράει το ίδιο. Το στίλ μόνο είναι διαφορετικό.

Η αστική πολιτική δεν είναι η εξουσία. Διαχειρίζεται την εξουσία. Αυτό μάλιστα ισχύει για την κυβέρνηση μόνο. Ο κοινοβουλευτικός λόχος που τη στηρίζει, με «σοβαρούς» και «παπατράγουδα», συμμετέχει στην απατηλή κοινοβουλευτική βιτρίνα, φροντίζοντας πρωτίστως για την αναπαραγωγή του.

Εξουσία είναι το κεφάλαιο. Τα δικά του συμφέροντα υπηρετεί η αστική πολιτική σε όλες της τις αποχρώσεις. Προσοχή, λοιπόν, μην παρασυρθούμε στο βούρκο, πασχίζοντας να τον... καθαρίσουμε. Η δουλειά μας είναι έξω από το βούρκο. Κόντρα σ' αυτούς που κολυμπούν στα βρομόνερά του. Στον αγώνα για να χτίσουμε την οργανωμένη εργατική πολιτική.

Όταν πήγε στη Μάνδρα το 2017, ντύθηκε θλιμμένη θεούσα που θρηνεί για τους νεκρούς, προσπαθώντας να εμφανιστεί σαν «άσχετη τρίτη» που δεν ξέρει τίποτα ούτε φέρει καμιά ευθύνη για το έγκλημα. Προχθές πήγε στον «Ευαγγελισμό» και φόρεσε το καπέλο νοσοκόμας, που της έκανε δώρο η διευθύντρια της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας «ως αναγνώριση της συνεισφοράς της Περιφέρειας Αττικής». Στιγμένες φιέστες από αδιάστατους πολιτικούς και την καμαρίλα τους, που αντιμετωπίζουν τον κόσμο σαν μια άμορφη μάζα, σαν ένα τσούρμιο ηλιθίων.

KONTRES

Μαϊμουδιές

Δυο δημοσκοπήσεις, δημοσιευμένες την ίδια μέρα σε δυο κυριακάτικες εφημερίδες, με χαώδη διαφορά μεταξύ τους. Στο -λυσσώδως αντισυριζαϊκό- «Βήμα της Κυριακής» του Μαρινάκη, η ΝΔ συντρίβει τον ΣΥΡΙΖΑ με διαφορά 12 μονάδων (37,2% έναντι 25,1%) και κερδίζει άνετη αυτοδυναμία με 160 έδρες. Τη δημοσκόπηση έκανε η «έγκυρη» Metron Analysis. Στη συριζαϊκή «Documento» του Βαξεβάνη, η διαφορά είναι στα όρια του στατιστικού λάθους: 29,5% η ΝΔ, 27,5% ο ΣΥΡΙΖΑ. Τη δημοσκόπηση έκανε η καινούργια στο χώρο VoxPop Analysis (που φτιάχτηκε, προφανώς, για να κάνει αυτή τη δουλειά).

Ποια από τις δύο δημοσκοπήσεις να πιστέψουμε; Καμιά από τις δύο, ούτε καμιά άλλη. Όπως έχουμε ξαναπεί, οι δημοσκοπήσεις δεν αποτυπώνουν το κλίμα, αλλά προσπαθούν να φτιάξουν το κλίμα. Τα αποτελέσματα είναι όπως τα θέλει ο πελάτης.

Εν αναμονή

Πριν από μερικές μέρες παραιτήθηκε ο εποπτεύων την Εισαγγελία Διαφθοράς, αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ιωάννης Αγγελής. Πολλά και διάφορα διέρρευσαν αναφορικά με το περιεχόμενο της αναφοράς παραιτήσής του, όμως την ίδια την αναφορά ουδείς τη δημοσιοποίησε. Λέτε να μην την έχουν; Το αποκλείουμε. Την κρατάνε για καβάτζα. Αν ο Αγγελής παραιτήθηκε γράφοντας ότι δε θέλει να πάει φυλακή (με τα όσα γίνονται από τους εισαγγελέες Διαφθοράς), όπως γράφτηκε σε πολλά έντυπα, τότε μόλις η Τουλουπάκη κάνει την επόμενη κίνηση, δηλαδή να απαγγείλει κατηγορία σε κάποιο πολιτικό πρόσωπο, πρέπει να θεωρούμε σίγουρο ότι θα δημοσιευτεί και η αναφορά παραίτησής του Αγγελή και άλλα ντοκουμέντα. Οι φήμες μιλούν ακόμα και για καταθέσεις σε συμβολαιογραφεία, ενώ κάποιοι στο κυβερνητικό στρατόπεδο τρέμουν

μπροστά στην ιδέα ότι ο γνωστός πρώην προστατευόμενος μάρτυρας και νυν κατηγορούμενος μπορεί να πηγαίνει στις συναντήσεις του με την Τουλουπάκη καλωδιωμένος. Τα δυο στρατόπεδα, λοιπόν, βρίσκονται εν αναμονή των επόμενων κινήσεών του, με το ένα να μελετά προσεκτικά το άλλο και να προσπαθεί να διαβλέψει τις προθέσεις του.

Παστρικές δουλειές

Ας αφήσουμε τον Καμμένο και ας δούμε τις καταγγελίες που έχουν γίνει στην Αμερική. Τον Μάρτη του 2017, έξι αμερικανοί γερουσιαστές ρωτούσαν με επιστολή τους τον τότε ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Ρεξ Τίλερσον, γιατί η υπηρεσία για την ξένη βοήθεια των ΗΠΑ (USAID) δίνει μεγάλα ποσά στο Ίδρυμα Σόρος (Open Society Foundation) στη Μακεδονία, που ενισχύει αριστερές οργανώσεις και ΜΜΕ. Την ίδια περίοδο, η αμερικανική ΜΚΟ Judicial Watch κατήγγειλε ότι από το 2012 μέχρι το 2016 η ΜΚΟ του Σόρος στη Μακεδονία πήρε σχεδόν πέντε εκατομμύρια δολάρια και σε συνεργασία με τον αμερικανό πρέσβη (επί Ομπάμα) Τζες Μπέιλι χρηματοδότησε την αποσταθεροποίηση της «κεντροδεξιάς κυβέρνησης» (της κυβέρνησης Γκρούεφσκι, δηλαδή).

Δεν ξέρουμε για την ακρίβεια των ποσών, είμαστε όμως απολύτως σίγουροι ότι έτσι έγινε, γιατί έτσι γίνονται οι παστρικές δουλειές. Δεν τις κάνουν κατευθείαν οι κυβερνήσεις, αλλά χρησιμοποιούν ως πρακτοράτζες διάφορες ΜΚΟ, οι οποίες μπορούν να μοιράζουν

το χρήμα. Η ΜΚΟ του Σόρος εμφανίζεται με φιλανθρωπικό μανδύα, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι παρά μια μπίζνα του ιδρυτή

Μαστίγιο και καρότο

Την ώρα που ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Αραχωβίτης διαβεβαίωνε από τη συχνότητα της ΕΡΤ ότι «δεν είμαστε σε μέρες που ξεφούσκωναν τα λάστιχα των αγροτών» (του άρεσε τόσο πολύ η ατάκα που την έβαλε και ως τίτλο στο δελτίο Τύπου που εξέδωσε για την τηλεοπτική του εμφάνιση), η εισαγγελία της Λάρισας ασκούσε προληπτικές διώξεις κατά δέκα αγροτοσυνδικαλιστών, με την ανατριχιαστική λογική της υποκίνησης. Η δίωξη στηρίχτηκε σε δημοσιεύματα, τα οποία είχαν γραφεί πριν καν στηθεί το μπλόκο στη Νίκαια!

Ο Αραχωβίτης, ζεματισμένος, έσπευσε να πάρει αποστάσεις, οχυρώνόμενος πίσω από την απάτη της «ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης». Εσείς τι λέτε, ο εισαγγελέας της Λάρισας να άσκησε τις διώξεις χωρίς να σηκώσει ένα τηλέφωνο για να μιλήσει «με Αθήνα»; Όχι με τον Αραχωβίτη (τον οποίο προφανώς ο εισαγγελέας δε γνωρίζει), αλλά με την εισαγγελική ιεραρχία, στην κορυφή της οποίας βρίσκεται την «οικογενειακή φίλη» του Τζανακόπουλου, εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Ξένη Δημητρίου. Επειδή ξέρουμε πώς δουλεύει το σύστημα στις υποθέσεις που έχουν καθαρά πολιτικό ενδιαφέρον, αποκλείουμε να μην έγινε το τηλεφώνημα. Και δε χρειάζεται να ξέρει κάτι ο Αραχωβίτης. Στην κατανομή των ρόλων αυτός κρατάει το καρότο, ενώ το μαστίγιο το κρατούν άλλοι, που ξέρουν πώς να κρύβονται πίσω από την «ανεξάρτητη» Δικαιοσύνη.

Όσο ήταν στην αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ διαβεβαίωνε ότι επί των ημερών του δε θα ξαναστηθούν αγροτοδικεία. Τώρα, οχυρώνεται πίσω από την «ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης». Αλήθεια, γιατί δε φρόντισε να αλλάξει το σχετικό νόμο; Γιατί δεν το κάνει τώρα, με μια fast track κοινοβουλευτική διαδικασία, σαν αυτή που ψηφίζει τους μνημονιακούς νόμους;

της, που παίρνει λεφτά από ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις και δρα για λογαριασμό τους.

Καραγκιόζ μπερντές

Οι έξι βουλευτές που έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, χωρίς να ανήκουν στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, έστειλαν επιστολές στον πρόεδρο της Βουλής με τις οποίες ζητούν να λογίζεται η ψήφος τους ως θετική σε κάθε νομοσχέδιο που θα καταθέσει εφεξής η κυβέρνηση! Δύο απ' αυτούς (Παπαχριστόπουλος και Ζουράρις) εξακολουθούν να είναι μέλη της κοινοβουλευτικής ομάδας των ΑΝΕΛ, η οποία δεν είχε δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση! Και οι έξι δίνουν εν λευκώ ψήφο σε κάθε νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης, χωρίς να ξέρουν το περιεχόμενο κάθε νομοθετικής πρωτοβουλίας που θα αναληφθεί. Αν στείλουν μια τέτοια επιστολή και οι 145 του ΣΥΡΙΖΑ, θα μπορούσε η Βουλή να σταματήσει να συνεδριάζει και να τεκμερείται ότι όλα τα νομοσχέδια έχουν τη θετική ψήφο 151 βουλευτών.

Κάποιοι οδύρονται για την κατάπτωση του κοινοβουλευτισμού. Ας τους μοιράσουμε μαντίλια για να σκουπίζουν τα δάκρυα. Αυτά τα καραγκιοζιλίκια μας παραπέμπουν στην ουσία αυτού του κοινοβουλευτισμού, που δεν είναι παρά μια απέραντη φλυαρία «για να κοροϊδέει τον λαοτζικό» (για να θυμηθούμε τον Ενγκελς).

Το γαρ πολύ της θλίψεως...

Σύμφωνα με τον Καμμένο, το δημοψήφισμα που έγινε στη Βόρεια Μακεδονία δεν ήταν έγκυρο, «η συμφωνία δεν φέρει την υπογραφή του προέδρου της Δημοκρατίας της ΠΓΔΜ» και γι' αυτό «θα καταρρεύσει στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ». Εκτός από την ερμηνεία των πολιτειακών-συνταγματικών διαδικασιών της γειτονικής χώρας, που μόνον αυτός κάνει, πλάκα έχει και η αναφορά σε κατάρρευση στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, που επίσης μόνον αυτός προβλέπει. Ούτε η Ρωσία, το μόνο μέλος του ΣΑ του ΟΗΕ που είναι αντίθετο στις Πρέσπες, κάνει τέτοια πρόβλεψη. Το ΣΑ του ΟΗΕ δεν έχει καμιά σχετική αρμοδιότητα, αφού πρόκειται για συμφωνία ανάμεσα σε δυο ανεξάρτητες χώρες-μέλη του ΟΗΕ. Επειδή υπήρξε ειδικός διαμεσολαβητής του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ (ο Νίμιτς), το θέμα μπορεί να πάει για συζήτηση στο ΣΑ. Αλλά μόνο για συζήτηση, χωρίς τη δυνατότητα λήψης της οποιασδήποτε απόφασης.

Γαργάρα

Πριν από τρειςίμισι μήνες, η οργάνωση δημοσιογράφων του ΣΥΡΙΖΑ στην ΕΡΤ πήρε μια απόφαση-κόλαφο για την κυβερνητική πολιτική στον κρατικό ραδιοηλεκτρονικό φορέα. Τα έχωναν άγρια στην πολιτική που ακολουθείται, μιλώντας για «πανοπερμία φανατισμών, επιβολή μονομέρειας, άκρατη συνθηματολογία και διαφημιστικό υπερκορεσμό», καταγγέλλοντας «επανεμφάνιση ιδιοπαθειών του παρελθόντος» και «φαινόμενα γκριζας συνδιοίκησης». Ζητούσαν δε να αφαιρεθεί η εποπτεία της ΕΡΤ από τον αρμόδιο υπουργό (Παππάς λέγεται, αν τον έχετε ξεχάσει) και να δοθεί σε «διάρκη κοινοβουλευτική επιτροπή που θα παρακολουθεί με διαφάνεια την πορεία του δημόσιου φορέα».

Εκτοτε, ούτε φωνή ούτε ακρόαση. Κανονική γαργάρα με ταβανόπροκες, όπως λέμε στη δημοσιογραφική αργκό. Φαίνεται πως έγιναν οι αναγκαίες «διευθετήσεις» στο παρασκήνιο...

Ξηλώνεται το πουλόβερ

Ο μακροβιότερος γενικός γραμματέας των ΑΝΕΛ και υπεύθυνος πολιτικού σχεδιασμού στις δυο εκλογικές αναμετρήσεις του 2015, ο Γιάννης Μοίρας, κούνησε μαντίλι στον πρόεδρο Πάνο, διαφωνώντας με την αποχώρηση από τη συγκυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ, με τις επιθέσεις κατά του Τσίπρα και με τα νταλαβέρια με ακροδεξιούς όπως ο Μπαλτάκος. Πρόκειται για παραδοσιακό δεξιό, καραμανλικής κοπής (ήταν αναπληρωτής γραμματέας Διεθνών Σχέσεων της ΝΔ επί Κώστα Καραμανλή), που βοήθησε πολύ τον Καμμένο όλα αυτά τα χρόνια.

Επιστρέφει στη ΝΔ; Δε νομίζουμε. Μια πρόσφατη ανάρτησή του δείχνει ότι κατά ΣΥΡΙΖΑ μερικά κοιτάζει. «Μετά την επιστολή των 6 που κλείνει το θέμα των 151, μία είναι η κουρελού και αυθεντική: η παρέα των Μητσοτάκη-Σαμαρά-Βορίδη-Αδωνη», έγραψε χαρακτηριστικά στην προσωπική σελίδα του στο Facebook.

«Ωχ, Παναγία μου»....

Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας ότι μεταξύ των έξι «ανεξάρτητων» βουλευτών που έδωσαν «καρτ μπλανς» στον ΣΥΡΙΖΑ να χρησιμοποιεί κατά το δοκούν την ψήφο τους, συγκαταλέγεται και μία... αρχηγός κόμματος, η οποία δεν περιορίστηκε στα τυπικά της μιας παραγράφου, αλλά συνέγραψε ογκώδη επιστολή, στην οποία αναπτύσσει σκέψεις... στρατηγικού χαρακτήρα.

Η Κατερίνα Παπακώστα, αρχηγός του... κόμματος ΝΕΟ, σημειώνει: «Θεωρώ καθήκον και υποχρέωσή μου, όπως πρέσβευε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής να πω ότι σήμερα, περισσότερο από ποτέ, οφείλουμε να υπηρετήσουμε μόνο τα αληθινά συμφέροντα του Έθνους, υπερβαίνοντας τις παραπλανητικές “ετικέτες” Αριστεράς, Κέντρου και Δεξιάς». Αμ πώς...

ZOOM

Αισχρή εργαλειοποίηση του «Μακεδονικού» διαχρονικά

Στις 27 Μάρτη του μακρινού 1993, ο Ανδρέας Παπανδρέου υπέβαλε πρόταση δυσπιστίας κατά της κυβέρνησης Μητσοτάκη για το «Μακεδονικό». Αξίζει να θυμηθούμε μερικά απ' όσα έλεγε στην ομιλία του με την οποία υποστήριξε την πρόταση μομφής:

«Ουδέποτε θα δεχτούμε τη λέξη Μακεδονία ή παράγωγό της στην ονομασία των Σκοπίων. Αυτή είναι η θέση μας και θα παραμείνει, χωρίς καμία υποχώρηση. Ελπίζουμε να μη βρεθούμε εμείς τελικά κατηγορούμενοι ότι δεν κάναμε τις αναγκαίες υποχωρήσεις για να βρεθεί όνομα αποδεκτό και από τα Σκόπια. (...)

Ο κ. Μητσοτάκης δεν πίστεψε ποτέ όσα δήλωνε στο εσωτερικό και υπονόμει με τις ενέργειές του στις διεθνείς επαφές τα συμφέροντα της χώρας. (...) Στη “Monde” ο πρωθυπουργός πρόσφατα προέβλεψε το αποτέλεσμα της διαιτησίας και διαδήλωσε την ετοιμότητά του να αποδεχτεί όνομα που θα περιέχει τον όρο Μακεδονία. Πράγματα πρωτάκουστα, διπλωματίες του νηπιαγωγείου. (...)

Δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ του καθάρου και του σύνθετου ονόματος. **Το όνομα Μακεδονία είναι ούτως ή άλλως όχημα αλυτρωτισμού.** (...) Πολλοί λένε ότι το όνομα είναι δευτερεύον, ότι σημασία έχει να μην τίθενται θέματα μειονότητας των Σκοπιανών, να μην υπάρχουν επιθετικές – επεκτατικές διατάξεις στο Σύνταγμα και το θέμα των συμβόλων. Ομως, πρέπει να καταστεί σαφές προς όλους ότι προϋπόθεση για οποιαδήποτε υπονομευτική και αποσταθεροποιητική κίνηση των Σκοπίων, αυτό το φυτευμένο σκόπημα κρατίδιο, οποιαδήποτε κίνηση δεν θα είχε καμιά σημασία και συνέπεια αν δεν υπήρχε στην ονομασία του η χρήση του όρου **“Μακεδονία”**. Είναι η πηγή του προβλήματος. Αυτό είναι **ΤΟ πρόβλημα** και κάνουν λάθος όσοι θεωρούν ότι είναι το θέμα δευτερεύον. (...) Ο κ. Μητσοτάκης όχι μόνο έχει αποδεχτεί τη διαιτησία αλλά εξήγγειλε ήδη και την ελληνική συμφωνία για το κατά τη γνώμη του πιθανό αποτέλεσμα. Βόρεια Μακεδονία, Ανω Μακεδονία, Νέα Μακεδονία ή κάτι παρόμοιο. Εκαψε μόνος του όλα τα χαρτιά, για να μας οδηγήσει σήμερα στον συμβιβασμό ως τη μόνη λύση».

Η επιχειρηματολογία που χρησιμοποιήσε τότε ο Παπανδρέου είναι η ίδια που χρησιμοποιούν σήμερα ο Καμμένος και η υπό τον Σαμαρά ακροδεξιά ομάδα της ΝΔ. Κατηγορούσε δε τον Μητσοτάκη (πατέρα), ότι κινούνταν σε μια κατεύθυνση ίδια μ' αυτή που κινήθηκε ο Τσίπρας καταλήγοντας στη Συμφωνία των Πρεσπών (αντίθετα, ο Μητσοτάκης τότε δεν τα κατάφερε, γιατί μερικούς μήνες αργότερα έπεσε η κυβέρνησή του).

Το σημαντικότερο είναι άλλο. Ο Παπανδρέου, που έκανε πρόταση μομφής στον Μητσοτάκη δηλώνοντας «ουδέποτε θα δεχτούμε το όνομα Μακεδονία ή παράγωγό του», αφού πρώτα κέρδισε τις εκλογές του 1993 και πέρασε από το φιάσκο του εμπάργκο του 1994, υπέγραψε τη λεγόμενη ενδιάμεση συμφωνία στις 13 Σεπτεμβρίου του 1995. Τη συμφωνία αυτή είχε προαναγγείλει στις 4 του Σεπτεμβρίου ο αμερικανός υφυπουργός Εξωτερικών

Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ, ο οποίος περιόδευσε σε Αθήνα και Σκόπια. Βλέπετε τις... συμβπτώσεις ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο. Τις συμφωνίες επιβάλλουν οι Αμερικανοί, υπηρετώντας τις σκοπιμότητες της δικής τους εξωτερικής πολιτικής.

Στο πρώτο κιόλας άρθρο της ενδιάμεσης συμφωνίας του 1995 η Ελλάδα αναγνωρίζει την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας με αυτό το όνομα (με το οποίο από το 1993 είχε γίνει δεκτή στον ΟΗΕ). Ο όρος «Μακεδονία» κατοχυρώθηκε ως βασικό συστατικό του ονόματος της γειτονικής χώρας, με την υπογραφή του Παπανδρέου, ο οποίος πριν από δυο χρόνια είχε υποβάλει μομφή κατά του Μητσοτάκη, για να τον εμποδίσει να κλείσει συμφωνία που στο όνομα θα περιλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία»! Μιλάμε για τον ορισμό της... συνέπειας.

Στην πραγματικότητα, ο Παπανδρέου δεν έδινε δεκάρα τσακιστή για το όνομα της γειτονικής χώρας. Βλέποντας ότι ο Μητσοτάκης βάλλεται από τον Σαμαρά για τη στάση του στο «Μακεδονικό», έσπευσε να βάλει το ΠΑΣΟΚ στην κορυφή της εθνικιστικής αντιπολίτευσης, με μοναδικό σκοπό να σπρώξει τον Μητσοτάκη μια ώρα αρχίτερα στην έξοδο. Όταν κέρδισε τις εκλογές, πέταξε το πυροτέχνημα του «εμπάργκο» και μετά έσπευσε να υπογράψει την ενδιάμεση συμφωνία, όπως ακριβώς του ζητούσαν οι Αμερικανοί. Πρέπει να σημειωθεί ότι η ενδιάμεση συμφωνία άφησε εκκρεμές μόνο το ζήτημα του ονόματος (το παρέμειψε σε διαπραγματεύσεις υπό τον αιγίδα του ειδικού απεσταλμένου του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ), ενώ άνοιξε το δρόμο για την ανάπτυξη των οικονομικών σχέσεων των δύο χωρών, με αποτέλεσμα μέσα σε λίγα χρόνια η Ελλάδα να γίνει ο δεύτερος μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος της ΠΓΔΜ.

Ούτε ο Σαμαράς δίνει δεκάρα τσακιστή για «το όνομα». Χρησιμοποίησε το «Μακεδονικό» ως όχημα της αντιπολίτευσης του στον Μητσοτάκη, με την ελπίδα ότι θα φτιάξει ένα κόμμα που θα πάρει το δεξιό εκλογικό σώμα από τη ΝΔ, αφήνοντας τον Μητσοτάκη μόνο με τους λεγόμενους κεντρώους. Όταν κατάφερε να φτιάξει την ΠΟΛΑ, μαζεύοντας διάφορα πολιτικά ρετάρια από εδώ κι από εκεί, δεν έβαλε το «Μακεδονικό» στην κορυφή της πολιτικής του ατζέντας, αλλά προσπάθησε να δώσει περισσότερο «κοινωνικό» χρώμα στην πολιτική του. Ακολούθησαν τα χρόνια της «πολιτικής ερημιάς», από την οποία τον έβγαλε ο παλιός του φίλος Κώστας Καραμανλής, που κατάφερε να κάμψει τις αντιδράσεις της οικογένειας Μητσοτάκη (καταβάλλοντας, φυσικά, πολιτικά ανταλλάγματα). Πρώτα τον έκανε ευρωβουλευτή και μετά υπουργό Πολιτισμού. Και βέβαια, ο Σαμαράς έκανε μόκο για το «Μακεδονικό». Κι όχι μόνο έκανε μόκο, αλλά ψήφιζε και τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Καραμανλή, που μιλούσαν για «σύνθετη ονομασία έναντι όλων».

Το μόνο που ενδιέφερε τον Σαμαρά εκείνη την περίοδο ήταν να κατοχυρώσει την επιστροφή του στην ενεργό πολιτική μέσω της ΝΔ. Γι' αυτό έκανε μόκο. Κι

όταν ο Καραμανλής πήγε στο Βουκουρέστι με τη γραμμή «σύνθετη ονομασία erga omnes», ο Σαμαράς δεν άφησε ούτε υπαινιγμό. Ακόμα κι όταν έγινε πρωθυπουργός, δε δοκίμασε να επαναφέρει τη γραμμή «καμιά χρήση της λέξης Μακεδονία και των παραγώγων της». Ο δε Βενιζέλος, ως υπουργός Εξωτερικών του Σαμαρά, πήγε στον ΟΗΕ με τη γραμμή «σύνθετη ονομασία erga omnes», χωρίς ο Σαμαράς να εκφράσει την παραμικρή αντίρρηση. Το ίδιο και τα ακροδεξιά μπουμπουκία (Βορίδης-Γεωργιάδης), που είχαν μεταπηδήσει από το ΛΑΟΣ στη ΝΔ. Το μόνο που τους ενδιέφερε εκείνη τη στιγμή ήταν να κρατηθούν όσο γίνεται περισσότερο στην εξουσία, πράγμα αδύνατο χωρίς τον Βενιζέλο και το ΠΑΣΟΚ.

Όλοι αυτοί θυμήθηκαν τη γραμμή «καμιά χρήση του όρου Μακεδονία και των παραγώγων του» όταν ο Τσίπρας υπέγραψε τη Συμφωνία των Πρεσπών. Και δεν κινήθηκαν τόσο από ιδεολογικό φανατισμό (αν ίσχυε αυτό, θα επεδείκνυαν τον ίδιο φανατισμό και τα προηγούμενα χρόνια, συγκρουόμενοι με τον Καραμανλή) όσο από μικροπολιτικό υπολογισμό. Όπως ακριβώς κινούνταν ο Παπανδρέου το 1993. Βρήκαν την ευκαιρία να ασκήσουν σκληρή αντιπολίτευση στον ΣΥΡΙΖΑ, εκμεταλλευόμενοι το εθνικιστικό ρεύμα. Ίσως και για να ασκήσουν εσωτερική αντιπολίτευση στον Μητσοτάκη.

Ο οποίος Μητσοτάκης δοκίμασε αρχικά ν' ακολουθήσει τη γραμμή του πατέρα του, του Παπανδρέου και του Καραμανλή, δίνοντας εντολή στους βουλευτές της ΝΔ να μην πάρουν μέρος στο πρώτο (και μεγαλύτερο) εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο που έγινε στη Θεσσαλονίκη, μετά από πιέσεις κατέληξε στο «κατά συνείδηση» και πολύ σύντομα, όταν αυτός και το επιτελείο του διαπίστωσαν ότι το θέμα «πουλάει», υιοθέτησαν το εθνικοφασιστικό ρεύμα, με την προσδοκία ότι θα κάνουν στον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ ζημιά μεγαλύτερη απ' αυτή που του είχε κάνει η μνημονιακή πολιτική.

Και τι να πεις για το ΠΑΣΟΚ; Κανένας δεν κατάλαβε για ποιο λόγο ευθυγραμμίστηκε με το εθνικοφασιστικό ρεύμα. Δε γύρισε, βέβαια, στο «καμιά συζήτηση για το όνομα και τα παράγωγά του», αλλά ακολούθησε την τακτική Παπανδρέου το 1993: σημασία δεν έχει αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε με τη Συμφωνία, σημασία έχει ότι μπορούμε να κάνουμε ζημιά στον Τσίπρα. Ο Βενιζέλος το είπε κάποια στιγμή κυνικά: θα πρέπει να συνυπολογίσουμε και τη συγκυρία. Ετσι, είχαμε το φαινόμενο κάποιοι πασόκοι (όπως ο Βενιζέλος) να επιχειρηματολογούν υπέρ της ουσίας της λύσης που έδωσε ο Τσίπρας, βαφτίζοντάς την (σωστά) συνέχεια της ενδιάμεσης συμφωνίας, κάποιοι άλλοι (Γιωργάκης Παπανδρέου) να εκφράζονται ανοιχτά υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών και η Γεννηματά να προσπαθεί να παπαγαλίζει αυτά που της έλεγαν να πει ενάντια στις Πρέσπες, χωρίς κανείς να καταλαβαίνει πού ακριβώς διαφωνεί. Κάπου στο τέλος βρήκαν ένα ιδεολόγημα («δώσαμε γλώσσα και εθνικότητα»), το οποίο επαναλάμβαναν σαν παπαγαλάκι **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13**

Η ΝΔ επιστρέφει στην ΕΡΤ

Με απόφαση Μητσοτάκη, η ΝΔ επιστρέφει στην ΕΡΤ. Φυσικά, η απόφαση επενδύθηκε με τη γνωστή ρ’ αυτές τις περιπτώσεις μπουρδολογία. Κάλεσε, λέει, η νέα διοίκηση της ΕΡΤ στο ραδιομέγαρο τον διευθυντή του Γραφείου Τύπου της ΝΔ Ζούλα, του «εξέφρασε τον προβληματισμό της για την αντικειμενική δυσκολία που αντιμετωπίζει πλέον η ΕΡΤ, ενόψει και των εκλογών, να καταγράψει όλες τις απόψεις, λόγω του εμπάργκο της ΝΔ» και «άκουσε τις παρατηρήσεις της ΝΔ που άπτονται στοιχειωδών κανόνων πολυφωνίας, τους οποίους εξακολουθεί να παραβιάζει η ΕΡΤ, αλλά και παραβίαζε καθημερινά και πριν από το εμπάργκο». Κι αφού ο Ζούλας τους είπε όλα τα σχετικά, η νέα διοίκηση της ΕΡΤ επιφυλάχθηκε με καλή πίστη να λάβει υπόψιν της όλες αυτές τις αιτιάσεις της ΝΔ».

«Η ΝΔ δεν τρέφει την αυταπάτη ότι η ΕΡΤ μπορεί ζαφνικά να μεταβληθεί επί των ημερών του ΣΥΡΙΖΑ σε μια πλουραλιστική και σύγχρονη δημόσια ραδιοτηλεόραση που αξίζουν οι πολίτες αυτής της χώρας», σημειώνει η ανακοίνωση. Και συνεχίζει: «Μετά, ωστόσο, τη συνάντηση που προκάλεσε η νέα διοίκηση της ΕΡΤ, η ΝΔ θέλει να ελπίζει ότι θα γίνουν σεβαστές έστω κάποιες από τις αυτονόητες αυτές αρχές δεοντολογίας και πολυφωνίας. Και με αυτό το δεδομένο η κυβέρνηση στο πεδίο ελεύθερο στην ΣΥΡΙΖΑ, που δεν έχει αλλά έναν εκπρόσωπο στο πάνελ, δήλτα στους εκπροσώπους των άλλων κομμάτων της αντιπολίτευσης, αλλά έχει δικούς του τους δημοσιογράφους, οι οποίοι κάνουν όλο το παιχνίδι. Επομένως, από το εμπάργκο χαμένη έβγαине η ΝΔ και ωφελημένος ο ΣΥΡΙΖΑ. Υποθέτουμε ότι αυτό θα εξήγησε στον Κούλη ο έμπειρος δεξιός δημοσιογράφος Μανώλης Κωττάκης, που τον επισκέφτηκε πριν από μερικές μέρες στο γραφείο του. Ο Κωττάκης έχει συχνότατη παρουσία στα πάνελ της ΕΡΤ (δεν ξέρουμε αν έχει και υπαλληλική σχέση) και πάσχιζε μόνονος να κρατήσει κάποιες ισορροπίες, καλύπτοντας ένα μέρος από την «τρύπα» που άφηνε η απουσία στελεχών της ΝΔ. Μόνο αυτά τα στελέχη, όμως, μπορούν να καλύψουν την «τρύπα», να τη βοηθήει και των φιλικών δημοσιογράφων. Γ’ αυτό και ο Κούλης έκανε την ανάγκη φιλοτιμία και σταμάτησε το εμπάργκο.

Και μόνο το γεγονός ότι χρειάστηκε μια μακροσκελέστατη ανακοίνωση για να δικαιολογήσει την επιστροφή, δείχνει ότι άλλοι ήταν οι λόγοι και όχι η δήθεν καλή θέληση της νέας διοίκησης της ΕΡΤ. Η ΕΡΤ έχει πολλά πολιτικά talk show. Σε καθημερινή βάση. Η απουσία της ΝΔ απ’ αυτά άφηνε ολόκληρο το πεδίο ελεύθερο στον ΣΥΡΙΖΑ, που δεν έχει αλλά έναν εκπρόσωπο στο πάνελ, δήλτα στους εκπροσώπους των άλλων κομμάτων της αντιπολίτευσης, αλλά έχει δικούς του τους δημοσιογράφους, οι οποίοι κάνουν όλο το παιχνίδι. Επομένως, από το εμπάργκο χαμένη έβγαине η ΝΔ και ωφελημένος ο ΣΥΡΙΖΑ. Υποθέτουμε ότι αυτό θα εξήγησε στον Κούλη ο έμπειρος δεξιός δημοσιογράφος Μανώλης Κωττάκης, που τον επισκέφτηκε πριν από μερικές μέρες στο γραφείο του. Ο Κωττάκης έχει συχνότατη παρουσία στα πάνελ της ΕΡΤ (δεν ξέρουμε αν έχει και υπαλληλική σχέση) και πάσχιζε μόνονος να κρατήσει κάποιες ισορροπίες, καλύπτοντας ένα μέρος από την «τρύπα» που άφηνε η απουσία στελεχών της ΝΔ. Μόνο αυτά τα στελέχη, όμως, μπορούν να καλύψουν την «τρύπα», να τη βοηθήει και των φιλικών δημοσιογράφων. Γ’ αυτό και ο Κούλης έκανε την ανάγκη φιλοτιμία και σταμάτησε το εμπάργκο.

Νέα μαχητικότητα από το SPD

Ο Ούντο Μπούλμαν, ο γερμανός επικεφαλής της σοσιαλδημοκρατικής ομάδας στο Ευρωκοινοβούλιο, θα μας ξανάρθει στην Αθήνα στις 4 Μάρτη, για να μιλήσει σε εκδήλωση του SPD, της διοργάνωσης της οποίας έχουν αναλάβει ο... Παπαδημούλης με την Κατσέλη. Οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες έχουν καλέσει στην εκδήλωσή τους το «όλον» των ελληνικών «σοσιαλιστικών δυνάμεων». Ητοι, τον Γιωργάκη ως πρόεδρο της Προεδρείας της Διεθνούς (από την οποία το SPD έχει αποχωρήσει εδώ και χρόνια), τη Φώφη ως πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ (που συμμετέχει στην ευρωμάδα της σοσιαλδημοκρατίας), τον Θεοδωράκη ως πρόεδρο του Ποταμιού (που επίσης συμμετέχει στην ίδια ευρωμάδα, αν και στην Ελλάδα έχει μείνει με δύο βουλευτές) και, φυσικά, τον Τσίπρα ως πρωθυπουργό και πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ (που δε συμμετέχει στην ευρωμάδα των σοσιαλδημοκρατών, αλλά συμμετέχει ως παρατηρητής σε όλες τις συνόδους κορυφής των σοσιαλδημοκρατών).

Δε χρειάζεστε, φυσικά, τη δική μας βοήθεια για να αντιληφθείτε ότι πρόκειται για το απόλυτο «στήσιμο». Προς όφελος του ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά. Ο Μπούλμαν με τον Τσίπρα θα είναι αυτοί που θα κυριαρχήσουν στη φέιστα. Προφέροντας σε όλους τους συνδυασμούς τις λέξεις Μέτωπο των Προοδευτικών Δυνάμεων. Θα το τοποθετήσουν, μάλιστα, σε ευρωπαϊκό επίπεδο και δεν αποκλείεται ο Τσίπρας να ανακοινώσει σ’ αυτή τη φέιστα την υποστήριξη του ΣΥΡΙΖΑ στον Τσίμεριαν, τον υποψήφιο της σοσιαλδημοκρατίας για την προεδρία της Κομισιόν. Με τη γνωστή μπουρδολογία: «κινδύνος από την άνοδο του εθνικολαϊκισμού και της ακροδεξιάς, ανάγκη για προοδευτικό μέτωπο κτλ. κτλ».

Τι θα κάνει η Φώφη; Θα πάει και θα είναι ο φτωχός συγγενής (απ’ όλες τις απόψεις); Θα πάει για να πει ότι δε θέλει μέτωπο με τον ΣΥΡΙΖΑ, τον οποίο θέλει η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία; Και πώς να σταθεί σκηνικά και να είναι στοιχειωδώς πειστική, έχοντας απέναντί όχι μόνο τον Τσίπρα, αλλά και τον Μπούλμαν; Θα είναι σαν να κάνουν διαγωνισμό ο Καλαϊφάρος με τον Μήτσο τον καρετζή από τη θεατρική ομάδα της Κάτω Ραχούλας. Να μην πάει; Θα κατηγορηθεί ως... ανθενωτική. Κι αν πάει ο Γιωργάκης που γενικά πετάει τη σκούφια για τον κιάι τέτοια; Τι θα κάνει, θα τον διαγράψει από το ΚΙΝΑΛ; Με μια λέξη; μύλος.

Ομολογία του προέδρου των γαλακτοβιομηχανών Πάνω από 70% του ελληνικού γιαουρτιού φτιάχνεται με εισαγόμενο γάλα!

Περισσότερο από το 70% του ελληνικού γιαουρτιού παράγεται με εισαγόμενο γάλα! Η κυνική δήλωση έγινε από τον πρόεδρο του ΣΕΒΓΑΠ (Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων), Χρήστο Αποστολόπουλο, (Συνεδesmos Ελληνικών Βιομηχανιών Γαλακτοκομικών Προϊόντων), Χρήστο Αποστολόπουλο, σε ημερίδα που οργάνωσε στις 2 του Φλεβάρη η εφημερίδα Agrenda, στο πλαίσιο της Zootechnia.

Ο Χ. Αποστολόπουλος, τον οποίο ο συντόμος της ημερίδας και εκδότης της εφημερίδας, Ι. Πανάγος, παρουσίασε και ως στέλεχος της εταιρίας FRIESLANDCAMPINA HELLAS SA, είπε μεταξύ των άλλων: «Η ρύθμιση που προωθείται στον *Κώδικα Τροφίμων και Ποτών*, ώστε το γιαούρτι να παρασκευάζεται μόνο από *νωπό ελληνικό γάλα*, *δυναμίζει την παραγωγή* και τις εξαγωγές, *δεδομένου* ότι πάνω από το 70% του ελληνικού γιαουρτιού *σήμερα παράγεται με ξένο γάλα, γιατί* δεν φτάνει *η δική μας παραγωγή*. Δεν είμαστε έτοιμοι να το κάνουμε από τη *μία μέρα στην άλλη*, και *μάλιστα με υπουργική απόφαση*».

Όταν ο πρόεδρος του ΣΕΒΓΑΠ παραδέχεται ότι για την παραγωγή του ελληνικού γιαουρτιού χρησιμοποιείται ξένο γάλα (δηλαδή εισαγόμενο νωπό και συμπυκνωμένο γάλα) σε ποσοστό πάνω από το 70%, ομολογεί έμμεσα πλην σαφώς, ότι εισαγόμενο γάλα χρησιμοποιούνταν παράνομα για την παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού πολύ πριν από τον Αύγουστο του 2016, που οι Τσιπροκαμένοι νομιμοποίησαν με Κοινή Υπουργική Απόφαση τη χρήση εισαγόμενου γάλακτος. Ο Αποστολόπουλος δεν προσδιόρισε χρονικά από πότε άρχισαν οι γαλακτοβιομηχανίες να χρησιμοποιούν εισαγόμενο γάλα, όμως το ποσοστό του εισαγόμενου γάλακτος στην παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού δε θα μπορούσε να φτάσει του δυσθεώρητο 70% μέσα σε δύο χρόνια.

Όταν ο πρόεδρος του ΣΕΒΓΑΠ παραδέχεται ότι για την παραγωγή του ελληνικού γιαουρτιού χρησιμοποιείται ξένο γάλα (δηλαδή εισαγόμενο νωπό και συμπυκνωμένο γάλα) σε ποσοστό πάνω από το 70%, ομολογεί έμμεσα πλην σαφώς, ότι εισαγόμενο γάλα χρησιμοποιούνταν παράνομα για την παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού πολύ πριν από τον Αύγουστο του 2016, που οι Τσιπροκαμένοι νομιμοποίησαν με Κοινή Υπουργική Απόφαση τη χρήση εισαγόμενου γάλακτος. Ο Αποστολόπουλος δεν προσδιόρισε χρονικά από πότε άρχισαν οι γαλακτοβιομηχανίες να χρησιμοποιούν εισαγόμενο γάλα, όμως το ποσοστό του εισαγόμενου γάλακτος στην παραγωγή ελληνικού γιαουρτιού δε θα μπορούσε να φτάσει του δυσθεώρητο 70% μέσα σε δύο χρόνια.

Πέρα απ’ αυτό, ως στέλεχος της FRIESLANDCAMPINA HELLAS SA, ο Αποστολόπουλος γνωρίζει ότι η εταιρία του εισήγαγε το 2015 21.670 τόνους νωπό αγελαδινό γάλα και 3.550 τόνους αποβουτυρωμένο αγελαδινό γάλα από την ΕΕ.

Πρέπει να... ευχαριστήσουμε τον Χρ. Αποστολόπουλο, επειδή με την ομολογία του

επιβεβαιώνει αυτό που εδώ και χρόνια αποκαλύπτουμε και καταγγέλλουμε. Οτι, δηλαδή, οι γαλακτοβιομηχανίες χρησιμοποιούν παράνομα δεκάδες χιλιάδες τόνους εισαγόμενο γάλα για την παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων. Για παράδειγμα το 2017, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ (στην ιστοσελίδα μας θα δημοσιεύσουμε το σχετικό έγγραφο), εισήγαγαν 27.170 τόνους νωπό αγελαδινό γάλα και 84.350 χιλιάδες τόνους συμπυκνωμένο (εβαπορέ) γάλα. Δεδομένου ότι το συμπυκνωμένο αραιώνεται με νερό σε αναλογία 1 προς 4, οι 84.350 τόνοι συμπυκνωμένου γίνονται 421.750 χιλιάδες τόνοι γάλακτος!

Ο πρόεδρος του ΣΕΒΓΑΠ αναφέρθηκε μόνο στη χρήση εισαγόμενου γάλακτος για την παραγωγή πάνω από 70% του ελληνικού γιαουρτιού. Εμείς επιμένουμε ότι το εισαγόμενο γάλα χρησιμοποιείται για την παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων, ακόμα και προϊόντων ΠΟΠ, όπως η φέτα. Τις τελευταίες εβδομάδες έχουμε δημοσιεύσει κάποια στοιχεία. Τώρα, θα δώσουμε πρόγευση από ένα ακόμα ντοκουμέντο που έχουμε στα χέρια μας.

Επιτροπή Ελέγχου του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κάνει έλεγχο σε μεγάλη (και πολύ γνωστή) γαλακτοβιομηχανία). Και σημειώνει:

«Στα τιμολόγια αγοράς γάλακτος στα οποία καταγράφεται η ποσότητα γάλακτος που *προμηντεύεται η εταιρεία @@@@ από άλλες βιομηχανίες*, δεν αναγράφεται η προέλευση του γάλακτος, **με αποτέλεσμα να μην μπορεί να πιστοποιηθεί εάν η ποσότητα αυτή είναι εισαγόμενη**. Σημειώνεται ότι από τις παραπάνω εταιρίες **που εμφανίζονται ως προμηθευτές γάλακτος της εταιρίας @@@@, οι εταιρίες #### και ####, στις οποίες η Επιτροπή πραγματοποίησε έλεγχο**, εισάγουν γάλα από *τρίτες χώρες*.

Σημειώνουμε ότι *όπως προκύπτει από το ισοζύγιο χρησιμοποιούμενου γάλακτος και παραγόμενων προϊόντων για την εταιρία ####, ποσότητα που εισαγόμενη από την #### συμπυκνωμένου γάλακτος η τελευταία το εμπορεύεται ανασυσταμένο ως γάλα νωπό*. Από την πλευρά της η εταιρία @@@@ δήλωσε ότι αυτό που

γνωρίζουν είναι ότι παραγγέλνουν γάλα νωπό και αυτό θεωρούν ότι λαμβάνουν και επεξεργάζονται». Το πιάσατε το... υπονοούμενο; Η εταιρία @@@@, πουλάει γάλα «νωπό», το οποίο μάλιστα έχει και καλή φήμη (κακόμοιρε εργαζόμενε-καταναλωτή!). Αυτό το αγοράζει από την εταιρία ####, η οποία εισάγει συμπτυκνωμένο (εβαπορέ) γάλα και το πουλάει ανασυσταμένο ως νωπό! Η εταιρία @@@@, όμως, δηλώνει πως παραγγέλλει γάλα νωπό και είναι σίγουρη ότι παραλαμβάνει νωπό!

Πάμε παρακάτω. Στην ίδια πολυσέλιδη Εκθεση Ελέγχου διαβάζουμε:

«Παρά τους ισχυρισμούς της εταιρίας για διαφορετικούς χώρους όπου παράγονται γαλακτοκομικά προϊόντα, τόσο κατά τον επιτόπιο έλεγχο όσο και από την περιγραφή των παραγωγικών διεργασιών, όπως καταγράφονται στην ΜΠΕ και στα αντίστοιχα έντυπα του πιστοποιημένου συστήματος HACCP και του glow chart της εταιρίας, ο λόγος γίνεται για την **ίδια εγκατάσταση όπου η παραγωγική διαδικασία είναι συνεχής και η ροή της πρώτης ύλης του γάλακτος από το ενιαίο τμήμα παραλαβής-ποστερίωσης διαχειρίζεται και διαχετεύεται στα διάφορα τμήματα παραγωγής προϊόντων**». Τι γράφουμε εμείς τόσον καιρό τώρα; Οτι οι γαλακτοβιομηχανίες έχουν κοινές δεξαμενές, στις οποίες αναμινγνούν όλα τα είδη του γάλακτος (νωπό ελληνικό, νωπό εισαγόμενο, συμπυκνωμένο εισαγόμενο, αραιωμένο με νερό) και μ’ αυτό το μείγμα φτιάχνουν «το πάντα όλον». Ακριβώς αυτό σημειώνει η Επιτροπή Ελέγχου του ΥΠΑΑΤ για τη συγκεκριμένη γαλακτοβιομηχανία, η οποία είναι από τις μεγάλες και γνωστές.

Αυτά εκφράζω ήδη τον μακρινό 2006. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, γιατί εμείς επιμένουμε ότι το εισαγόμενο γάλα, νωπό και συμπυκνωμένο, χρησιμοποιείται εδώ και χρόνια **παράνομα** για την παρασκευή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων. Αγοράζει «νωπό γάλα» το οποίο δεν είναι παρά ανασυσταμένο συμπυκνωμένο γάλα. Αγοράζει φέτα ΠΟΠ κι αυτή έχει μέσα εισαγόμενο αγελαδινό γάλα (σε αναλογίες που μπορεί να ποικίλλουν από εταιρία σε εταιρία και από παρτίδα σε παρτίδα).

Εχουμε αναφέρει σε προηγούμενα δημοσιεύματά μας, ότι τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 2018 το ΔΣ του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ εισηγήθηκε στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να επιβληθούν σε συγκεκριμένες εταιρίες πρόστιμα της πλάκας, ενώ αρνήθηκε να εισηγηθεί την αφαίρεση από δύο εταιρίες της άδειας για παραγωγή φέτας ΠΟΠ. Από την άλλη, ο λαλίστατος υπουργός Αραχωβίτης είχε δηλώσει στις 28 Νοέμβρη στο Agropnews, στο πλαίσιο εκδήλωσης του Εμπορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης: «Σε συνεδρίαση του ΕΛΓΟΔΗΜΗΤΡΑ, χθες, έπεται από σχετικούς ελέγχους και τη διαπίστωση παρατυπιών σε γαλακτοβιομηχανίες, υπάρχει εισήγηση προς το υπουργείο για κυρώσεις και πρόστιμα σε βάρος παραβατών, για τα οποία **θα ενημερωθείτε στις αμέσως επόμενες ημέρες**».

Ενάμιση μήνα μετά την εισήγηση που το ΔΣ του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ για την επιβολή κάποιων προστίμων της πλάκας, ο Αραχωβίτης μας είπε ότι προαναγγέλλθηκαν πρόστιμα, αλλά και αφαίρεση αδειών σε γαλακτοκομικές επιχειρήσεις, αν διαπιστωθούν θέματα νοθείας. Μιλάμε για κανονικό δούλεμα των κτηνοτρόφων. Ο Αραχωβίτης μιλάει για προαναγγελία Τσιπροκαμμένων και υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης τον Β. Αποστόλου. Ένα χρόνο μετά, ο Αραχωβίτης έκρινε ότι τα πρόστιμα που προβλέπονταν από το νόμο 4492/2017 για τους καπιταλιστές που αγοράζουν αγροτικά εμπορεύματα και καθυστερούν για πολλούς μήνες να πληρώσουν τους αγρότες.

Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε τον Δεκέμβριο του 2017, με κυβερνηση Τσιπροκαμμένων και υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης τον Β. Αποστόλου. Ένα χρόνο μετά, ο Αραχωβίτης έκρινε ότι τα πρόστιμα που προβλέπονται για τους καπιταλιστές είναι πολύ βαριά και αποφάσισε να τα μειώσει! Στις 18 Δεκέμβριο του 2018, κατέθεσε με άλλους πέντε υπουργούς τροπολογία, με την οποία τροποποίησαν διατάξεις των άρθρων 3 και 4 του νόμου 4492 (οι τροποποιήσεις αυτές αποτελούν το άρθρο 14 του νόμου 4587)/2018.

Είναι ηλίου φαεινότερον ότι ο Αραχωβίτης δε θέλει να εξαναγκάσει τους καπιταλιστές του γαλακτοκομικού τομέα να σέβονται τη νομιμότητα, με την επιβο-

Η Κομισιόν έχει δεχτεί ότι η Τσεχία μπορεί να παράγει «γιαούρτι ελληνικού τύπου» ή «ελληνικού στυλ» ή «ελληνικής συνταγής»

Εχουν περάσει περισσότερα από δύο χρόνια από τότε που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχτηκε να παράγει η Τσεχία «γιαούρτι ελληνικού τύπου», ή «ελληνικού στυλ», ή «ελληνικής συνταγής». Το φθινόπωρο του 2016 ανακαλύψαμε μια επιστολή που είχε στείλει ο επίτροπος Υγείας της ΕΕ Β. Αντριουκάιτις στον τότε υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου. Επιστολή την οποία ο Αποστόλου είχε θάψει στα συρτάρια του, γιατί ήθελε να αποκρύψει το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε εγκρίνει το αίτημα της Τσεχίας να παράγει «γιαούρτι ελληνικού τύπου» ή «ελληνικού στυλ» ή «ελληνικής συνταγής».

Αν δεν απέκρυβε αυτό το γεγονός, ο Αποστόλου δε θα μπορούσε να κάνει το δημαγωγικό παιχνίδι του, καλλιεργώντας φρούδες ελπίδες στους κτηνοτρόφους για το ελληνικό γιαούρτι. Τον είχαμε καλέσει τότε να δημοσιεύσει την επιστολή η επιτροπή Υγείας, αρνήθηκε και έτσι στις 10 Οκτώβρη του 2016 δημοσιεύσαμε εμείς ολόκληρη την επιστολή Αντριουκάιτις (https://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/27068. Αποκαλύπτουμε-την-επιστολή-του-Επιτρόπου-για-το).

«Όσον αφορά άλλες ονομασίες, όπως “Γιαούρτι Ελληνικού Τύπου” ή “Γιαούρτι Ελληνικού Στυλ” ή “Γιαούρτι Ελληνικής Συνταγής”, η **Επιτροπή**

Με τη γίδα στην πλάτη πιάστηκε ο Αραχωβίτης

Υπηρετές των καπιταλιστών σε όλα τα επίπεδα

λή αυστηρών προστίμων και την αφαίρεση αδειών. Η μη επικύρωση των προστίμων της πλάκας που εισηγήθηκε ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και η μη αφαίρεση αδειών, ενώ οργιάζει η παρανομία στον γαλακτοκομικό τομέα, δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά, αλλά τμήμα μιας ευρύτερης πολιτικής. Απόδειξη η προεούρα του Αραχωβίτη να μειώσει τα πρόστιμα που προβλέπονταν από το νόμο 4492/2017 για τους καπιταλιστές που αγοράζουν αγροτικά εμπορεύματα και καθυστερούν για πολλούς μήνες να πληρώσουν τους αγρότες.

Ο νόμος αυτός ψηφίστηκε τον Δεκέμβριο του 2017, με κυβερνηση Τσιπροκαμμένων και υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης τον Β. Αποστόλου. Ένα χρόνο μετά, ο Αραχωβίτης έκρινε ότι τα πρόστιμα που προβλέπονται για τους καπιταλιστές είναι πολύ βαριά και αποφάσισε να τα μειώσει! Στις 18 Δεκέμβριο του 2018, κατέθεσε με άλλους πέντε υπουργούς τροπολογία, με την οποία τροποποίησαν διατάξεις των άρθρων 3 και 4 του νόμου 4492 (οι τροποποιήσεις αυτές αποτελούν το άρθρο 14 του νόμου 4587)/2018.

Ο Αποστόλου ανέβασε στη «Διαβούλευση» το νομοσχέδιο που στη συνέχεια έγινε ο νόμος 4492/2017 και το άφησε ένα μήνα (από τις 24 Μάρτη μέχρι τις

24 Απρίλη του 2017). Στο άρθρο 3 προβλεπόταν ο τρόπος πληρωμής των αγροτών από τους καπιταλιστές που εμπορεύονται αγροτικά προϊόντα: «Η εξόφληση του οφειλόμενου ποσού ολοκληρώνεται με την κατάθεση στον τραπεζικό λογαριασμό του παραγωγού της ισόποσης χρηματικής αξίας που αναγράφεται στο τιμολόγιο. **Απαγορεύεται ρητά κάθε άλλος τρόπος εξόφλησης όπως με καταβολή μετρητών ή με έκδοση επιταγών και την αναγραφή στο τιμολόγιο ότι εξοφλήθη**» (η έμφαση δική μας).

Απαγορευόταν λοιπόν η πληρωμή των αγροτών με επιταγές. Όταν όμως το νομοσχέδιο μπήκε στη Βουλή, κόπηκε η διάταξη που όριζε ότι απαγορεύεται η πληρωμή με επιταγές, επιτράπηκε η πληρωμή και με επιταγή. Είναι το άρθρο 3 του νόμου 4492/2017, που προβλέπει: «1. Ο παραγωγός κοινοποιεί αμελλητί στην αρμόδια αρχή: α) ηλεκτρονικό αντίγραφο του τιμολογίου που έχει εκδώσει και αφορά νωπό και ευαλλοίωτα αγροτικά προϊόντα, β) ηλεκτρονικό αντίγραφο του σώματος της επιταγής, εφόσον η εξόφληση του οφειλόμενου ποσού πραγματοποιείται με έκδοση επιταγής».

Από τη στιγμή που επιτράπηκε η πληρωμή και με επιταγή, οι καπιταλιστές απέκτησαν νομότυπα τη δυνατότητα να πληρώνουν

αν ο καπιταλιστής πιαστεί για δεύτερη φορά να μην πληρώνει τον αγρότη στην προθεσμία των δύο μηνών (παρ. 2 του άρθρου 14 του νόμου 4587/2018).

Η παράγραφος 3 του νόμου 4492/2017 προβλέπε ότι αν για τρίτη φορά ο καπιταλιστής-έμπορος αγροτικών προϊόντων δεν πληρωνε τους αγρότες, διαγραφόταν από το Μητρώο των Εμπόρων για ένα χρόνο. Και αυτό θεωρήθηκε από τον Αραχωβίτη πολύ σκληρό και έτσι, με την

απόφαση του 2018, ο πρόεδρος του ΣΕΒΓΑΠ μαζί με άλλα δύο μέλη του υπέγραψαν ένα δεύτερο πρόστιμα της ομάδας εργασίας για την προετοιμασία του αιτήματος να γίνει το ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ. Ο Αποστολόπουλος φαίνεται πως είχε πάρει τότε τη διαβεβαίωση από τον Αραχωβίτη ότι δε θα καταργήσει την ΚΥΑ για τη χρήση συμπυκνωμένου γάλακτος στην παραγωγή του ελληνικού γιαουρτιού. Γί’ αυτό υπέγραψε το διορθωμένο πότισμα, διευκολύνοντας τον Αραχωβίτη στην επιχείρηση δημαγωγικής εξαπάτησης των φτωχών κτηνοτρόφων.

Τώρα όμως, που η πολιτική ηγεσία του υπουργείου δημαγωγεί με την καταργηση της ΚΥΑ, ο Αποστολόπουλος αποφάσισε να εκθέσει τον Αραχωβίτη, τόσο σε σχέση με την τύχη του φακέλου για να γίνει το ελληνικό γιαούρτι ΠΓΕ όσο και για τη γλείψιμο που έκανε ο υπουργός στον επίτροπο Αντριουκάιτις.

παράγραφο 3 του άρθρου 14, αντικατέστησε τη διαγραφή με πρόστιμο ίσο με το 50% της αξίας του τιμολογίου.

Τέλος, με την παρ. 4 του άρθρου 4 του νόμου 4492 προβλεπόταν πρόστιμο 100.000 ευρώ εάν ο έμπορος συνέχιζε να εμπορεύεται αγροτικά προϊόντα ενόσω είχε διαγραφεί από το Μητρώο Εμπόρων Αγροτικών Προϊόντων. Αφού κατήργησε την ποινή της διαγραφής από το Μητρώο, ο Αραχωβίτης κατήργησε και αυτό το πρόστιμο. Δεν προβλέπεται κάτι σχετικό.

Η τροπολογία του Αραχωβίτη συζητήθηκε και ψηφίστηκε στις 20 Δεκέμβρη του 2018, σε μια συνεδρίαση που... έβρεχε τροπολογίες. Στην Ολομέλεια της Βουλής, ο Αραχωβίτης παρουσίασε τις τροπολογίες που είχε καταθέσει, πριν ανοίξει η συζήτηση πάνω σ’ αυτές, φροντίζοντας να κρύψει την πολύ μεγάλη μείωση των προστίμων. Για τη συγκεκριμένη τροπολογία είπε: «Είναι μια διάταξη που αφορά την τροποποίηση του ν.4492/2017, του νόμου για τα νωπά και ευαλλοίωτα αγροτικά προϊόντα, που τον καθιστά περισσότερο **ευέλικτο και εφαρμόσιμο**, έτσι ώστε άμεσα να προχωρήσουμε στην έκδοση της υπουργικής απόφασης που απαιτείται για να προχωρήσουμε στην εφαρμογή του νόμου. Είναι

απολύτως εύλογο να μην πληρώνει ο αγρότης στην προθεσμία των δύο μηνών (παρ. 2 του άρθρου 14 του νόμου 4587/2018).

Τη μέρα που ο Αντριουκάιτις συναντήσαν το την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ο ΣΕΒΓΑΠ έβγαλε Δελτίο Τύπου με τίτλο: «Το ΥΠΑΑΤ δεν πρέπει να επιχαιρεί ευχαριστώντας την ΕΕ, όταν αυτή δεν εξαλείφει την μεγάλη αδικία στο ελληνικό γιαούρτι». Παραθέτουμε ένα απόσπασμα: «*Η ουσία είναι ότι η ΕΕ έπρεπε να έχει αποφανθεί ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ούτε ο όρος style/type γιατί αυτός χρησιμοποιείται μόνο σε συγκεκριμένα προϊόντα και όχι σε κατηγορίες προϊόντων όπως είναι το “Ελληνικό γιαούρτι” και μάλιστα με γεωγραφικό προσδιορισμό. Δυστυχώς απορρίπτεται πλήρως το γεγονός ότι η ΕΕ όχι μόνο δεν απέτρεψε την χρήση του όρου “Greek style/type yogurt” αλλά έδωσε και την ευλογία της στην Τσεχία να το χρησιμοποιεί η ίδια και ταυτόχρονα όλες οι χώρες της ΕΕ. Και μην αυταπατάται το ΥΠΑΑΤ ότι το παραπάνω εμπόδιο θα το ξεπεράσει το Ελληνικό γιαούρτι με το ΠΓΕ* φάκελο που ετοιμάζεται με τερσίστα καθυστέρηση. *Η έγκρισή του από την ΕΕ έχει μηδενικά πιθανότητες*».

Όταν στις 19 Οκτώβρη του 2018 ο Αποστολόπουλος μαζί με τους άλλους δύο του ΣΕΒΓΑΠ υπέγραψε να ετοιμασεί φάκελος για να γίνει το γαλακτοπαραγωγή.

μερικά σημεία που έχει εντοπιστεί ότι χρειάζεται **απολοποίηση για τους ίδιους τους παραγωγούς**, αλλά και για την **ευελξία του συστήματος**, οπότε προχωράμε στις απαραίτητες διορθώσεις!

Το να κρύβεις τη ραγδαία μείωση των προστίμων στους καπιταλιστές και να λες ότι καταθέτεις τροπολογία προς όφελος των παραγωγών είναι πολιτική απατεωνιά. Αυτό, όμως, αποτελεί ιδιον των συριζαίων. Πίσω από τη μάσκα της κοινωνικής ευαισθησίας κρύβουν το πρόσωπο των φανατικών υποστηρικτών της καπιταλιστικής αουδοσίας. Γι’ αυτό λέμε πως η προκλητική αβανταδόρικη συμπεριφορά προς τους γαλακτοβιομήχανους δεν είναι μεμονωμένο φαινόμενο, αλλά απορρέει από μια συνολική τακτική. Δε φτάνει που αυτοί έχουν μειώσει κατακόρυφα τις τιμές του γάλακτος, τους προσφέρει και πολύ σημαντική μείωση των πληρωμών από την ημέρα παράδοσης του γάλακτος. Είναι πολύ σημαντική αυτή η ρύθμιση, αν αναλογιστούμε ότι οι έμποροι αγροτικών προϊόντων και οι γαλακτοβιομήχανοι πληρώνουν -στην καλύτερη περίπτωση- με μεταχρονολογημένες επιταγές μεγάλη διάρκεια, που οι αγρότες δεν τολμούν να τις «σπάσουν», μολοντί αντιμετωπίζουν τεράστιο πρόβλημα ρευστότητας.

Ρατσιστικό, φυλετικό, φασιστικό μίσος

Το φυλετικό, ρατσιστικό, εθνικιστικό μίσος, που εκδηλώνεται τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, ειδικά στις περιοχές υποδοχής των προσφύγων, των κατατρεγμένων από τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, των μεταναστών που αναζητούν μια καλύτερη ζωή, διωγμένοι από τις πατρίδες τους λόγω της απίστευτης φτώχειας, της απαξίωσης της ανθρώπινης ζωής, έχει υποκινήσει. Όχι μόνον τα φασιστικά και εθνικιστικά μορφώματα, αλλά και την ίδια την πολιτική που εφαρμόζουν οι ελληνικές κυβερνήσεις, των συριζαίων συμπεριλαμβανομένων, που παρά τα κροκοδείλια δάκρυα και τα μεγάλα λόγια περί ανθρωπισμού, υπακούουν στις αποφάσεις των ιμπεριαλιστών της ΕΕ, χτίζουν στρατόπεδα συγκέντρωσης, εμποδίζουν την ουσιαστική εκπαίδευση των παιδιών των προσφύγων και των μεταναστών, διατηρούν και ενισχύουν ένα νομικό οπλοστάσιο που πλήττει τα δικαιώματα των ανθρώπων αυτών και εμποδίζει την ελεύθερη διακίνησή τους.

Τα νησιά, έχουν βιώσει εκδηλώσεις μίσους ενάντια στους πρόσφυγες-μετανάστες και οι εκπαιδευτικοί

που έχουν ορθώσει το ανάστημά τους, υπερασπιζόμενοι το δικαίωμα όλων των παιδιών στη μόρφωση, έχουν υποστεί βία και έχουν δεχθεί απειλές.

Το τελευταίο κρούσμα συνέβη στη Σάμο. Αντιγράφουμε τη σχετική ανακοίνωση-καταγγελία της Α' ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής:

«Το ΔΣ της Α' ΕΛΜΕ Δυτικής Ατ-

τικής καταδικάζει με τον πιο έντονο τρόπο την προσπάθεια αποκλεισμού και προπηλακισμού των δασκάλων και καθηγητών στη "σύσκεψη" των Συλλόγων γονέων και κηδεμόνων που έγινε τη Δευτέρα 28/01/2019 στη Σάμο, στο αμφιθέατρο της Περιφερειακής Εκπαίδευσης, για "να συζητηθούν μέτρα και κινήσεις εναντίον της επιβολής της εκπαίδευσης προσφυγόπουλων εντός των σχολικών μονάδων

της πόλης Σάμου, που μελλοντικά δύναται να επεκταθεί σε όλες τις σχολικές μονάδες του νησιού λόγω των συνεχιζόμενων αυξητικών ροών των προσφύγων". Η προσπάθεια αυτή κορυφώθηκε στο πρόσωπο του μέλους του Δ.Σ. του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Σάμου και Γενικό Σύμβουλο της ΑΔΕΔΥ Φώτη Μαντζώρο, όταν προσπάθησε να διαβάσει ομόφωνη απόφαση της Γ.Σ. των δασκάλων της Σάμου, για την ανάγκη όλα τα παιδιά να πηγαίνουν στο σχολείο.

Η επίθεση που δέχτηκε ο Φώτης Μαντζώρος, για να μην διαβαστεί μια ανακοίνωση που μιλάει για το χρέος της εκπαιδευτικής κοινότητας, αλλά και κάθε πολίτη, να παλεύει για να προσφέρεται σε όλα τα παιδιά ίση πρόσβαση στην εκπαίδευση, είναι, δυστυχώς, η κορυφή του ρατσιστικού παγόβουνου.

Θα πρέπει να τη δούμε ως αποτέλεσμα αντιδραστικών διεργασιών που δημιουργούνται στο νησί της Σάμου, αλλά και στα υπόλοιπα νησιά του ανατολικού Αιγαίου, από την ιμπεριαλιστική επέμβαση στην ανατολική Μεσό-

γειο και στη Μέση Ανατολή που έχει ως αποτέλεσμα τη διάλυση κρατών και ανείπωτης καταστροφής στους λαούς της περιοχής. Μια επέμβαση που έχει δημιουργήσει χιλιάδες νεκρούς και ξεριζωμένους και απίστευτο κύμα προσφύγων που έχουν χάσει τα πάντα και φεύγουν να γλυτώσουν.

Τροφοδοτείται, επίσης, από τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για κλειστά σύνορα, την οποία υπέγραψε και εφαρμόζει με κάθε τρόπο η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Μια πολιτική που αποτελεί το πρόσφορο έδαφος πάνω στο οποίο μπορούν να βλαστήσουν κάθε είδους ρατσιστικές αντιλήψεις και πρακτικές, όπως αυτές που έχουμε δει τα τελευταία 3 χρόνια σε όλα τα νησιά του βόρειου Αιγαίου.

Δηλώνουμε ότι οι ενέργειες και οι πολιτικές που δεν χτυπάνε τον ένοχο, που δίνουν συγχωροχάρτι στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, που ανέχονται την ωμή και κατάφωρη καταπάτηση κάθε ανθρώπινου δικαιώματος, είναι "μαύρες πολιτικές". Κανένας εργαζόμενος, κανένας δημοκρατικός άνθρωπος δεν πρέπει να της δείξει την παραμικρή ανοχή».

Το θράσος των φροντιστηριαρχών

Τα πάνδεινα υφίστανται οι εργαζόμενοι στα φροντιστήρια εκπαιδευτικοί. Οι φροντιστηριάρχες είναι οι καπιταλιστές που εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο την οικονομική κρίση για να επιβάλλουν έναν άγριο εργασιακό μεσαίωνα, ξεζουμίζοντας τους εργαζόμενους και ελαχιστοποιώντας όσο το δυνατόν περισσότερο τη «ζημιά» στα κέρδη τους.

Είναι αυτοί που το 2012 επισκέφθηκαν τον τότε υπουργό Παιδείας Μπαμπινιώτη ζητώντας την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των φροντιστηρίων, γιατί προφανώς, δεν τους αρκούσε ότι -ακόμη και στην προ Μνημονίου εποχή- δεν κατέβαλλαν τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα και τα επιδόματα αδείας στους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς τους, δεν τους κολλούσαν όλα τα ένηση, τους αμείβανε συστηματικά πολύ κάτω από τη συλλογική σύμβαση και τους τρομοκρατούσαν με την ύπαρξη μαύρης λίστας. Είναι γνωστό επίσης ότι επιπλέον ζητούσαν τη συμμετοχή στο ταμείο από τα προγράμματα του ΕΣΠΑ και την εφαρμογή του αμερικανόπνευστου συστήματος των «κουπονιών» (voucher system) στα φροντιστήρια. Δηλαδή, το υπουργείο Παιδείας να δίνει στις οικογένειες με κοινωνικά-οικονομικά κριτήρια «κουπόνια» (κρατική χρηματοδότηση), τα οποία στη συνέχεια θα ακουμπούν στα μαγαζιά των φροντιστηρίων, για τη «φροντιστηριακή

εκπαίδευση» των παιδιών.

Στα μνημονιακά χρόνια οι φροντιστηριάρχες κυριολεκτικά ξεσάλωσαν. Αρνούσαν να υπογράψουν νέες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και επιδόθηκαν μετά μανίας στο έργο της υπογραφής ατομικών συμβάσεων, εκβιάζοντας στην ουσία τους εκπαιδευτικούς, που αισθάνονταν αδύναμοι λόγω της απουσίας μαχητικού συλλογικού διεκδικητικού κινήματος. Ετσι, καθιερώθηκε ένα εργασιακό καθεστώς γαλέρας στα φροντιστήρια, με ευθύνη και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΟΙΕΛΕ.

Ενώ, λοιπόν, θα έπρεπε να ισχύουν:

◆ Οι όροι της Συλλογικής Σύμβασης που υπέγραψε η ΟΙΕΛΕ το 2009 με την Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών Φροντιστών Ελλάδας(ΟΕΦΕ): 976 ευρώ βασικός μηνιαίος μισθός για 21 διδακτικές ώρες, ωρομίσθιο 11,09 ευρώ

◆ Οι όροι της Συλλογικής Σύμβασης που υπέγραψε το 2010 ο Σύλλογος Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών (ΣΕΦΚ) με το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Φροντιστών Αττικής: βασικός μηνιαίος μισθός για 21 διδακτικές ώρες την εβδομάδα 1175,09 ευρώ, ωρομίσθιο 13,36 μέχρι 1/7/2011 συν τα ποσοστά των αυξήσεων που όριζε για τους κατώτατους μισθούς η ΕΓΣΕΕ του 2010 και επιπλέον επιδόματα πολυετίας, γάμου, μεταπτυχιακών σπουδών, εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα, θερινής άδειας,

οι φροντιστηριάρχες με τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, που αποτέλεσαν τον κανόνα, καθιέρωσαν τον βασικό κατώτατο μισθό στα 586 ευρώ (ωρομίσθιο για 21 διδακτικές ώρες 6,70 περίπου ευρώ μεικτά).

Και αυτό, ενώ ακόμη και η όλη Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου του 2012 (άρθρο 2) υποχρεώνει και τους καπιταλιστές των φροντιστηρίων να αμείβουν τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς με τις Συλλογικές Συμβάσεις που είχαν υπογράψει. Σύμφωνα με την όλη ΠΥΣ/2012: «...εφόσον εν τω μεταξύ δεν έχει συναφθεί νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, **εξακολουθούν να ισχύουν** από τους κανονιστικούς αυτούς όρους αποκλειστικώς οι όροι εκείνοι που αφορούν **α) τον βασικό μισθό ή το βασικό ημερομίσθιο και β) τα επιδόματα ωρίμανσης, τέκνων, σπουδών και επικινδύνου εργασίας, εφόσον τα επιδόματα αυτά προβλέπονταν στις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας** που έληξαν ή καταγγέλλθηκαν, ενώ παύει αμέσως να ισχύει κάθε άλλο προβλεπόμενο σε αυτές επίδομα» (οι εμφάσεις δικές μας).

Αυτά, όμως, δεν αρκούν για τους φροντιστηριάρχες. Προσέφυγαν στο ΣτΕ προσβάλλοντας την εφαρμοστική εγκύκλιο του υπουργείου Εργασίας, που εξειδίκευε τα όσα προβλέπονται στο Ν. 4415/2016 (νόμος Φίλη), σύμφωνα με τον οποίο, μεταξύ άλλων: 1) Προ-

βλέπεται η υποχρέωση των ιδιοκτητών των φροντιστηρίων να καταθέτουν αμελλητί στις οικείες διευθύνσεις εκπαίδευσης του υπουργείου Παιδείας α) το αναλυτικό εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα μαθημάτων, από όπου να προκύπτει ο αριθμός των τμημάτων και των μαθητών του κάθε τμήματος, οι ώρες διδασκαλίας κάθε μαθήματος και ο διδάσκων/καθηγητής κάθε διδακτικής ώρας β) αντίγραφα των συμβάσεων εργασίας που συνάπτουν με τους διδάσκοντες. 2) Θεσμοθετούνται οι αργίες και οι διακοπές. 3) Το εβδομαδιαίο ωράριο πλήρους διδακτικής απασχόλησης στα φροντιστήρια και τα κέντρα ξένων γλωσσών καθορίζεται στις 21 διδακτικές ώρες. Η συμπλήρωση πλήρους εβδομαδιαίου ωραρίου αντιστοιχεί σε 25 ένηση μηνιαίως, ανεξαρτήτως της κατανομής των διδακτικών ωρών μέσα στην εβδομάδα. 4) Επανερχεται στο υπουργείο Παιδείας ο έλεγχος της λειτουργίας των φροντιστηρίων.

Στην αίτηση αναίρεσής τους, σύμφωνα με όσα αναγράφει σε ανακοίνωσή του ο Σύλλογος Εργαζομένων στα Φροντιστήρια Καθηγητών (ΣΕΦΚ) «οι εκπρόσωποι των ιδιοκτητών φροντιστηρίων υποστηρίζουν με σθένος ότι η συγκεκριμένη εφαρμοστική εγκύκλιος **καταστρατηγεί την επιχειρηματική τους ελευθερία να καθορίζουν οι ίδιοι τις αμοιβές των καθηγητών τους**, διαμαρτυρόμενοι επειδή το

πλήρες ωράριο που προβλέπεται για τον καθηγητή στα φροντιστήρια δεν είναι 40 ώρες την εβδομάδα. Παραπονιούνται που ορίζεται η διάρκεια της διδακτικής ώρας στα 45 λεπτά για-τί **πλήττει το διευθυντικό τους δικαίωμα**, δεδομένου ότι τα φροντιστήρια είναι επιχειρήσεις που λειτουργούν με τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς. Αντιτίθενται, λέει, στο νόμο και σε όσα αυτός προβλέπει γιατί, **σύμφωνα με τους μνημονιακούς νόμους**, αυτός είναι **ενάντια στο δημόσιο συμφέρον**». Ουσιαστικά, οι εργοδότες ζητούν το ωρομίσθιο να καθοριστεί στα 3.84 ευρώ μεικτά την ώρα!

Σημειώνουμε επίσης ότι η εργοδοτική πλευρά των ιδιοκτητών φροντιστηρίων προσήλθε σε δεύτερη (άκαρπη) συνάντηση με την ΟΙΕΛΕ το Νοέμβριο του 2018 για υπογραφή ΣΣΕ, με μια πρόταση-έκτρωμα. Σύμφωνα με όσα καταγγέλλει ο ΣΕΦΚ «έγινε για άλλη μια φορά απόλυτα σαφές ότι έχουν ως στόχο (σ.σ. οι φροντιστηριάρχες) να εκμεταλλευτούν στο έπακρο τους μνημονιακούς νόμους και την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στη χώρα όλα τα προηγούμενα χρόνια, ώστε να προσπαθήσουν να επιβάλουν και τυπικά την πλήρη υποταγή και εξαθλίωση των εργαζομένων. Η τοποθέτηση της ΟΕΦΕ περιελάμβανε αμφισβήτηση των 21 ωρών ως πλήρους ωραρίου των καθηγητών στα φροντιστήρια, αμφισβήτηση

των επιδομάτων που προβλέπονται από τη γενικότερη εργατική νομοθεσία, αμφισβήτηση στοιχειωδών εργατικών δικαιωμάτων και ένα σύνολο από "προτεινόμενες αλλαγές" που μπορούμε να τις συμπεκνώσουμε στα εξής: δηλώσεις υποταγής του εργαζόμενου στο αφεντικό του, περαιτέρω ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας, κορύφωση της ομηρείας των καθηγητών - πλήρης απελευθέρωση της αουδοσίας των εργοδοτών και των εκδικητικών απολύσεων. Ο Γ.Βαφειαδάκης (σ.σ. εκπρόσωπος της ΟΕΦΕ) είπε στα εργατικά σωματεία ότι η ΟΕΦΕ προτείνει να υπογραφεί ΣΣΕ που θα επιτρέπει ο καθηγητής να απολύεται αν δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις του εργοδότη του και αν η συνδικαλιστική του δραστηριότητα δυσχεραίνει τη λειτουργία του φροντιστηρίου! Ζητούν ΣΣΕ που να δίνει στους φροντιστηριάρχες την πλήρη ελευθερία να μην επαναπροσλαμβάνουν τον εργαζόμενο την επόμενη χρονιά. Θέλουν να αποσυρθεί η διάταξη για την προστασία των εγκύων εργαζομένων. Πρότειναν ακόμη και να μην υπάρχει πρόβλεψη για διάλειμμα μεταξύ των διδακτικών ωρών».

ΥΓ: Στις 5 του Φλεβάρη θα εκδικαζόταν στο ΣτΕ η προσφυγή των φροντιστηριαρχών, η οποία τελικά αναβλήθηκε για τις 19 του Μάρτη.

Γιούλα Γκεσούλη

Κερασάκι το Κυπριακό

Για ποιο λόγο πήγε ο Τσίπρας στην Τουρκία **αυτή την περίοδο**; Τι έχει αυτή η περίοδος; Έχει μια υψηλών τόνων ρητορική από την Τουρκία σε ό,τι αφορά τα ζητήματα του Αιγαίου και της Κύπρου, συνοδευόμενη και από στρατιωτικές κινήσεις (ελεγχόμενες πάντοτε). Θα περίμενε κανείς ότι ο Τσίπρας θα αναζητούσε καλύτερη συγκυρία, αφού προηγουμένως τα διπλωματικά επιτελεία των δύο χωρών κατάφεραν να ρίξουν την ένταση.

Ο Τσίπρας, όμως, ενέταξε και αυτή την επίσκεψη στην προεκλογική του στρατηγική. Αυτός που κατηγορείται για «εθνική ενδοτικότητα», κατάφερε να γίνει ο πρώτος πρωθυπουργός που επισκέπτεται τη Χάλκη μετά από σχεδόν 90 χρόνια! Ο προηγούμενος που επισκέφτηκε το Πριγκηπονήσι ήταν ο Ελευθέριος Βενιζέλος το 1933. Οπότε καταλαβαίνετε τους συνειρμούς που παράγει η συριζαϊκή προπαγάνδα: «ο Τσίπρας συνεχίζει το έργο του εθνάρχου». Για να συμπληρωθεί το «πορτοφόλιο» με τις φωτογραφίες, ο Τσίπρας έκανε και μια πρωινή επίσκεψη στην Αγιασοφιά, παρέα με τη συμβία του και τούρκους επίσημους. Το μήνυμα σαφές: «Η Αγιασοφιά θα παραμείνει μουσείο, δε θα γίνει τζαμί. Ο Τσίπρας το εξασφάλισε από τον Ερντογάν, γι' αυτό και ο τελευταίος επέτρεψε να γίνει αυτή η επίσκεψη και να έχει επίσημο χαρακτήρα. Αφού πήρε το καραβάκι για τη Χάλκη, το ζεύγος Τσίπρα-Μπαζιάνα έγινε δεκτό από τον Ηγούμενο Χάλκης και Μητροπολίτη Προύσης Ελπιδοφόρο, που τους οδήγησε στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδας, όπου παρακολούθησε τη θεία λειτουργία, στην οποία χοροστάτησε ο ίδιος ο Βαρθολομαίος. Ο Τσίπρας κάθισε στο χρυσοποίκιλτο στασίδι δίπλα στον Βαρθολομαίο, σταύρωσε ευλαβικά τα χέρια και με ύφος στοχαστικό αφέθηκε στις ψαλμωδίες των φαναριωτών ψαλτάδων, παρέα με τον Γαβρόγλου, τον Κατρούγκαλο και τον Μπόλαρη.

Επιστρέφοντας στην Κωνσταντινούπολη, ο Τσίπρας έκανε κι ένα «εκρεστ» στην προεκλογική εκστρατεία του πρώην πρωθυπουργού, νυν προέδρου της Βουλής και υποψήφιου δημάρχου της Πόλης, Μπιναλί Γιλντιρίμ, ο οποίος τον ξενάγησε αυτοπροσώπως στο ανάκτορο Ντολμά Μπαχτσέ (τελευταία κατοικία του Κεμάλ Ατατούρκ, για όσους δεν το γνωρίζουν).

Από την άποψη της ενίσχυσης του ηγετικού προφίλ του Τσίπρα (ο οποίος αποτελεί το «βαρύ χαρτί» του ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με τους εκλογομάγειρους του Μαξίμου), η επίσκεψη στην Τουρκία ήταν επιβεβλημένη και πήγε πάρα πολύ καλά. Ο Ερντογάν δεν

του χάλασε κανένα χατίρι σ' αυτό το επίπεδο. Έχει και ο ίδιος εκλογές (δημοτικές μεν, αλλά τις έχει πάρει πάνω του και θέλει να κερδίσει οπωσδήποτε τους δήμους Αγκυρας και Κωνσταντινούπολης) και θέλει να δείχνει τρόπον τινά ανεξίτηρος. Γι' αυτό και στο δείπνο που παρέθεσε στον Τσίπρα είχε φροντίσει να καλέσει από Βαρθολομαίο μέχρι... Σλούκα και Μήτρογλου! Επί της ουσίας, πάντως, μήνυμα επαναλειτούργιας της Χάλκης δε βγήκε. Ο Ερντογάν μίλησε σαν γνήσιος ανατολίτης έμπορος: «Θέλετε τη Χάλκη; Δώστε μου τους μωφτήδες στη Θράκη». Όπως αντιλαμβάνεστε, τέτοια αγοραπωλησία παραμονές εκλογών δε γίνεται. Οπότε έμεινε μόνο το θρησκευτικό σόου Τσίπρα. Καθόλου άσχημα...

Πίσω στην Αγκυρα. Τι συζητούσαν επί δύο ώρες Ερντογάν και Τσίπρας; Οχι βέβαια αυτά που είπαν δημόσια και ήταν «μια από τα ίδια». Τα παπαγαλάκια της προπαγάνδας του Μαξίμου θέλησαν να περάσουν την «είδηση» ότι «ο διάλογος ανάμεσα στον έλληνα πρωθυπουργό και τον τούρκο πρόεδρο ήταν ειλικρινής και με καθαρές κουβέντες για το σύνολο της ατζέντας». Έτσι, «ο Αλέξης Τσίπρας αναφέρθηκε ρητά στις τουρκικές παραβιάσεις των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας, τα επικίνδυνα επεισόδια και το casus belli και την ανάγκη σεβασμού του διεθνούς δικαίου από την Τουρκία στην ανατολική Μεσόγειο» κτλ. κτλ.

Αυτά τα είπε και δημόσια ο Τσίπρας. Κι ο Ερντογάν τα δικά του. Ακόμα και το θέμα των οχτώ στρατιωτικών, τους οποίους η Τουρκία επικήρυξε την παραμονή της άφιξης του Τσίπρα στην Αγκυρα (προφανώς για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης), δε φάνηκε να προκαλεί τριβές. Εγινε και μια στημένη ερώτηση από τουρκάλα δημοσιογράφο, ο Τσίπρας απάντησε... με χάρη και ο Ερντογάν δεν έδωσε καμιά συνέχεια. Εκείνο που ήθελε ν' ακουστεί είναι ότι ο ίδιος δεν έχει ξεχάσει το θέμα και ότι ο Τσίπρας τους θεωρεί μεν πραξικοπηματίες, όμως δεν μπορεί

να κάνει τίποτα, γιατί του έχει δέσει τα χέρια η ελληνική αστική Δικαιοσύνη.

Σύμφωνα με όσα ειπώθηκαν δημόσια, συμφωνίες δεν υπογράφηκαν. Θα ακολουθήσουν συζητήσεις ανάμεσα στους υπουργούς Αμυνας των δύο χωρών (Αποστολάκης και Ακάρ θα συναντηθούν σε λίγες μέρες, στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ) και ότι τους επόμενους μήνες θα γίνει και μια συνάντηση κορυφής, στην οποία και οι δύο θα συνοδεύονται από επιχειρηματίες, οι οποίοι θέλουν να κάνουν μπίζνες. Συνηθισμένα πράγματα, δηλαδή.

Ρουτινιάρικη ήταν και η αναφορά στην επανεκκίνηση του διαλόγου για τα Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης (ΜΟΕ) στο Αιγαίο. Έχει στοιχειώσει αυτή η ιστορία. Δε θυμόμαστε πόσοι πρωθυπουργοί και υπουργοί Εξωτερικών έχουν αναφερθεί στα ΜΟΕ εδώ και δυο δεκαετίες. Πρόκειται για καμιά τριανταριά μέτρα τα οποία τα έγραψαν κάποια στιγμή, σε ένδειξη καλής θέλησης, και μετά τα έβαλαν στο ράφι, απ' όπου τα παίρνουν και τα ξεσκονίζουν όταν δεν έχουν κάτι συγκεκριμένο να ανακοινώσουν. Έτσι και τώρα, Ερντογάν και Τσίπρας αναφέρθηκαν στα ΜΟΕ, δεν ανακοίνωσαν όμως κάποιο χρονοδιάγραμμα για την επανεκκίνηση του διαλόγου. Είναι σίγουρο ότι ελάχιστα (για να μην πούμε καθόλου) τους απασχόλησαν τα ΜΟΕ κατά τη δώρη συνομιλία τους.

Όπως είναι σίγουρο ότι εκείνο που τους απασχόλησε είναι το Κυπριακό. Σε τέτοιου είδους διαπραγματεύσεις δεν περιμένει κανείς να μάθει την αλήθεια από τις επίσημες δηλώσεις. Παρά ταύτα, και σ' αυτές ακόμα φάνηκε η απόκλιση, καθώς ο Ερντογάν κατέστησε σαφές ότι για την Αγκυρα το μείζον είναι η **πολιτική ισότητα** Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, ενώ ο Τσίπρας μίλησε για βιώσιμη λύση **επανεένωσης**. Ο Ερντογάν περιέγραψε με έμμεσο τρόπο μια συνομοσπονδιακή λύση, με κυρίαρχα τα τοπικά όργανα, ο Τσίπρας μια ομοσπονδιακή, με κυρίαρχη την κεντρική κυβέρνηση.

Όλα επανεκκινούν από εκεί

που είχαν σταματήσει την προηγούμενη φορά. Δηλαδή από την αρχή. Η νέα απεσταλμένη του ειδικού γραμματέα του ΟΗΕ, Τζέιν Χολ Λουτ (έχουμε κουραστεί να απομνημονεύουμε δύσκολα ονόματα τόσα χρόνια), ξεκίνησε ήδη τις προκαταρκτικές συναντήσεις με Αναστασιάδη και Ακιντζί στην Κύπρο. Ο ΟΗΕ (δηλαδή οι Αμερικανοί που κάνουν το «παιχνίδι» στο Κυπριακό) πιέζουν για συμφωνία επί σφίχτου χρονοδιαγράμματος. Ο Γκουτέρες το κατέστησε σαφές με έμμεσο τρόπο, στην έκθεσή του για την ανανέωση της θητείας της UNFICYP (ειρηνευτική δύναμη του ΟΗΕ στο νησί), στην οποία αναφέρει ότι «η συνεχής υποστήριξη σε έναν ορίζοντα ατέρμονης διαδικασίας χωρίς αποτέλεσμα έχει λήξει. Παρομοίως, υπάρχει συναίνεση ότι το status quo δεν είναι πλέον βιώσιμο». Ο αναπληρωτής μόνιμος εκπρόσωπος των ΗΠΑ στον ΟΗΕ, Τζόνθαν Κοέν, το είπε πιο ωμά: «Η γενική παρουσία του ΟΗΕ στην Κύπρο δεν μπορεί να υποκαταστήσει ή να αποτελέσει τμήμα ενός τοπίου που δεν έχει δρόμο προς μια πολιτική λύση».

Ολ' αυτά ακούγονται (και είναι) τελεσιγραφικά: «ή βρίσκεται λύση τώρα ή αλλιώς ο ΟΗΕ αποσύρεται από τη διαδικασία και σας αφήνουμε να βγάλετε μόνοι σας τα μάτια σας». Το τελεσίγραφο είναι πιο απειλητικό για την ελληνοκυπριακή πλευρά, δεδομένου ότι η απόσυρση του ΟΗΕ θα κατοχυρώσει την τουρκική κατοχή. Το de facto δε θέλει και πολύ για να μετατραπεί σε de jure, αν μπουν στο παιχνίδι της αναγνώρισης του τουρκοκυπριακού κράτους μερικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Από την άλλη, οι εταιρίες αυτών των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων έχουν συνάψει συμφωνίες για τις έρευνες για υδρογονάνθρακες στην κυπριακή ΑΟΖ με την κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, που είναι η μόνη αναγνωρισμένη από τον ΟΗΕ κρατική οντότητα (και μέλος της ΕΕ). Αυτό ασκεί οπωσδήποτε μια πίεση στην τουρκική πλευρά. Όμως κι αυτό μπορεί να αλλάξει, αν η ελληνοκυπριακή πλευρά καταστεί υπεύθυνη για το ναυάγιο και του νέου γύρου συνομιλιών. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα κονδύλια από τα περιφερειακά ταμεία της ΕΕ κατανέμονται στην τουρκοκυπριακή κοινότητα όχι μέσω της κυβέρνησης της Λευκωσίας, αλλά μέσω μηχανισμού που έχει στήσει η Κομισιόν και τον διαχειρίζεται η ίδια. Αυτό μπορεί να γίνει γενικό πρότυπο, οπότε θα άνοιγε το δρόμο για μια de jure λύση δύο κρατών. Θα δούμε, λοιπόν, πως θα εξελιχθούν τα πράγματα στο εγγύς μέλλον.

Μνήμη χρυσόψαρου

Πήρε φόρα ο Βενιζέλος και ποιος τον κρατάει. Η ρητορική του δεινότητα και οι γνώσεις του επί του Συνταγματικού Δικαίου του επιτρέπουν να χειρίζεται καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο τα θέματα που εγείρονται με τα κοινοβουλευτικά καραγκιοζιλίκια του τελευταίου διαστήματος, εφευρίσκοντας όρους, προσφέροντας τίτλους και εξασφαλίζοντας δημοσιότητα που τόσο την αγαπά.

Την περασμένη Τρίτη, λοιπόν, έκανε λόγο για «ασπόνδυλο κοινοβουλευτισμό, ένα κοινοβουλευτικό σύστημα χωρίς κανένα θεσμικό, πολιτικό και ηθικό φραγμό», αναφερόμενος στις «λευκές κάρτες» που έδωσαν στην κυβέρνηση με τις επιστολές τους οι έξι «συνυπολογιζόμενοι» βουλευτές. Και συνέχισε: «Ο εξευτελισμός θεσμών και προσώπων είναι πλέον πλήρης. Χωρίς πάτο. Το πιο επικίνδυνο στοιχείο είναι όμως το απύθμενο θεσμικό θράσος. Η αίσθηση ότι τους τελευταίους μήνες της παραμονής τους στην εξουσία μπορούν να ασχημονούν κατά των δημοκρατικών θεσμών σε δημόσια θέα χωρίς αιδώ και χωρίς αίσθηση κινδύνου τιμωρίας».

Μάλιστα. Μήπως όμως μπορεί να μας πει ο Βενιζέλος τι είδους κοινοβουλευτισμός ήταν εκείνος του 1985, με τα χρωματιστά ψηφοδέλτια που χρησιμοποίησε το ΠΑΣΟΚ στην εκλογή του Σαρτζετάκη ως προέδρου της Δημοκρατίας, για να μπορεί να ελέγχει τι ψηφίζει ο κάθε βουλευτής του και να εξασφαλίσει ότι δε θα υπάρξουν διαρροές; Πώς θα χαρακτήριζε εκείνους τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που όχι μόνο δέχτηκαν να ψηφίσουν με χρωματιστά ψηφοδέλτια, αλλά επεδείκνυαν κιόλας το γαλάζιο ψηφοδέλτιο πριν το βάλουν στο φάκελο, για να μη χρειαστεί να στραβωθούν οι «γκαουλάιτερ» που είχαν τοποθετηθεί γύρω από την κάλπη, πάνω από την οποία είχε τοποθετηθεί μια ισχυρή λάμπα, προσπαθώντας να διακρίνουν αν στο εσωτερικό του φακέλου υπάρχει γαλάζιο ή λευκό ψηφοδέλτιο; Και μη μας πει ότι αυτός τότε δεν ήταν στο ΠΑΣΟΚ, αλλά φρόντιζε την ακαδημαϊκή του καριέρα. Σ' αυτό το ΠΑΣΟΚ εντάχθηκε μετά από δυο-τρία χρόνια και μ' αυτό έκανε καριέρα.

Θα μπορούσαμε να θυμίσουμε πολλά παρόμοια περιστατικά που επιβεβαιώνουν το δικό μας συμπέρασμα για το τσίρκο του αστικού κοινοβουλευτισμού, που δεν είναι παρά η δημοκρατικοφανής βιτρίνα της αστικής εξουσίας, της δικτατορίας του κεφαλαίου.

Σκορποχώρι

Ο Θεοδωράκης δεν πήρε μέρος στην εναρκτήρια συγκέντρωση της «Νέας Αρχής», του σχήματος που εφτίαξαν οι δημαρύτες με τον Λυκούδη, σε μια προσπάθεια να οργανωθούν για να δούνε μετά με ποιον θα πάνε. Επιμένει στην αυτόνομη πορεία του Ποταμιού. Δεν πειθεί βέβαια κανέναν, αλλά μια κάποια δημοσιότητα την εξασφαλίζει. Το «προφίλ» που έχει επιλέξει να βγάζει στην πολιτική πιάτσα είναι αυτό του πολιτικού που έχει «αρχές» και δεν κάνει πίσω απ' αυτές, όποιο κι αν είναι το πολιτικό κόστος (σ' αυτό το πλαίσιο αποποιήθηκε και το δώρο της διατήρησης του στάτους του πολιτικού αρχηγού, που πήγαν να του δώσουν οι συριζαίοι, οι οποίοι ήθελαν να βολέψουν τον Καμμένο). Τον παίζει δε τόσο καλά αυτόν το ρόλο, που πολλοί έχουν πιστέψει ότι είναι ένας άνθρωπος πεισματάρης που θα το πάει έτσι μέχρι το τέλος και θα πέσει ενδόξως.

Η αστική πολιτική, όμως, είναι μια κατεξοχήν πρακτική υπόθεση. Έχει δούναι και λαβείν. Ψυχρούς υπολογισμούς μπακαλίστικου τύπου. Κάπως έτσι δεν βρέθηκε ο Θεοδωράκης από δευτεροκλασάτη τηλεπερσόνα, πρωτοκλασάτος αστός πολιτικός; Υπακούοντας στο δόγμα της ατομικής χρησιμοθηρίας, ο επί τετραετία εκπρόσωπος Τύπου του Ποταμιού Δημήτρης Τσιόρδας παραιτήθηκε, επικαλούμενος «ένα βαρύ κλίμα», που έχουν δημιουργήσει «οι συγκρούσεις των τελευταίων ημερών», μέσα στο οποίο «του είναι δύσκολο να λειτουργήσει». Διαβεβαίωσε, πάντως, ότι «θα συνεχίσει να αγωνίζεται για μεταρρυθμίσεις σε προοδευτική, ευρωπαϊκή, φιλελεύθερη κατεύθυνση, τις οποίες από την ίδρυσή του προεβούε το Ποτάμι». Για να προσφέρει δε μια έμπρακτη απόδειξη ότι εννοεί αυτά που λέει, διέρρευσε την ίδια κιόλας μέρα ότι «αναμένεται να ενισχύσει το ψηφοδέλτιο της ΝΔ στην Α' Αθηνών, προσφέροντας στον Κυριάκο Μητσοτάκη ακόμη μια αξιοπρεπή επιλογή, μαζί με τον καθηγητή Αγγελο Συρίγο, δίπλα στους Ολγα Κεφαλογιάννη, Βασίλη Κικίλια, Νικήτα Κακλαμάνη, και στο περιθώριο της μετακίνησης της Ντόρας Μπακογιάννη στα Χανιά»!

Τα σχετικά δημοσιεύματα, που αναπαρήγαγαν παπαγαλάκια στα ΜΜΕ, έλεγαν ότι «με τη συμμετοχή του Δημήτρη Τσιόδρα, το ψηφοδέλτιο της Αθήνας ανεβαίνει επίπεδο για τη Νέα Δημοκρατία, μαζί με τον καθηγητή Αγγελο Συρίγο, καθώς άλλες υποψηφιότητες που έχουν συζητηθεί, κάθε άλλο παρά προωθητικά για τη γαλάζια παράταξη λειτουργούσαν το προηγούμενο διάστημα». Τότε ήταν που «τα πήρε» ο Κούλης και έβαλε να διαρρεύσουν πως μόνο το κόμμα χρίζει υποψηφίους και δεν του αρέσει καθόλου να αυτοχρίζονται κάποιοι.

Ο ΕΦΕΤ δε δημοσιεύει τα ονόματα των παραβατών

Το προσέξαμε τελευταία, μετά την έκδοση δύο δελτίων Τύπου του ΕΦΕΤ, που αναφέρονται σε επιβολή προστίμων σε επιχειρήσεις τροφίμων για παραβάσεις διαφόρων τύπων. Ο ΕΦΕΤ αναφέρει το σύνολο των επιχειρήσεων στις οποίες επιβλήθηκαν πρόστιμα και το συνολικό ύψος των προστίμων που επιβλήθηκαν, όχι όμως και τα ονόματα των επιχειρήσεων και το είδος της παράβασης στην οποία υπέπεσε η καθεμιά.

Ανατρέξαμε στην ιστοσελίδα του ΕΦΕΤ και διαπιστώσαμε ότι το τελευταίο αναλυτικό δελτίο επιβολής κυρώσεων χρονολογείται από τις 23 Γενάρη του 2014. Η δημοσιοποίηση των ονομάτων των επιχειρήσεων, της παράβασης που διέπραξαν και του προστίμου που επέβαλε το ΔΣ του ΕΦΕΤ σταμάτησε επί Σαμαροβενιζέλων, με πρόεδρο του ΕΦΕΤ τον δημαρτή Τσιάλτα, συνεχίστηκε επί Τσιπροκαμμένων, με πρόεδρο και πάλι τον Τσιάλτα και συνεχίζεται και σήμερα με τον νέο πρόεδρο Πολυχρονίου, που τον διόρισε ο Αραχωβίτης.

Ετσι, ο ελληνικός λαός δεν πληροφορείται το «ποιόν» των επιχειρήσεων που πιάνονται να πωλούν νοθευμένα ή αλλοιωμένα τρόφιμα ή να μην τηρούν τους κανόνες υγιεινής. Οι επιχειρήσεις προστατεύονται από την αρνητική δημοσιότητα και δεν έχουν κανένα λόγο ν' αλλάξουν την πολιτική τους.

Πολιτικάντικα κόλπα

Ο ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε να διασπάσει και τους καπιταλιστές! Έδωσε στάτους «κοινωνικού εταίρου» στον ΣΒΒΕ (Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος), ο οποίος πλέον μετονομάστηκε σε ΣΒΕ (Σύνδεσμος Βιομηχανιών Ελλάδος), τροποποιώντας το καταστατικό του ώστε να επεκταθεί σε πανελλαδικού χαρακτήρα συνδικάτο των καπιταλιστών. Σε ένα δεύτερο ΣΕΒ, δηλαδή.

Αυτό, φυσικά, είναι casus belli για τον ΣΕΒ, το ιστορικό συνδικάτο των καπιταλιστών, που συσπειρώνει όλες τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Σύμφωνα με πληροφορίες, δύο μεγάλες επιχειρήσεις, η αεροπορική Aegean και η τσιμεντοβιομηχανία ΤΙΤΑΝ, που ήταν μέλη και του ΣΕΒ και του ΣΒΒΕ, δήλωσαν ότι αποχωρούν από τον δεύτερο και θα παραμείνουν στον ΣΕΒ. Ο ΣΕΒ περιμένει και από άλλες εταιρίες-μέλη του να φύγουν από τον νεοσύστατο ΣΒΕ, έτσι που το ποσοστό της βιομηχανίας που αυτός εκπροσωπεί να πέσει κάτω και από το 10% που λέγεται ότι εκπροσωπεί σήμερα.

Τι κέρδισε ο ΣΥΡΙΖΑ από αυτή την εξέλιξη; Πήγε ο Τσίπρας καναδυό φορές στη Θεσσαλονίκη σε εκδηλώσεις του ΣΒΒΕ, έκανε και ο Σαββάκης (πρόεδρος του ΣΒΕΕ) κάποιες δηλώσεις για την ανάγκη οριστικής επίλυσης του «νομοτατολογικού» της Μακεδονίας, εμφανίστηκαν οι βορειοελλαδίτες συνδικαλοκαπιταλιστές ως δήθεν υπέρμαχοι των εργατικών δικαιωμάτων κι αυτό ήταν όλο. Στην πραγματικότητα, είναι ο Σαββάκης και η παρέα του οι κερδισμένοι και όχι ο ΣΥΡΙΖΑ. Μένει να δούμε αν θα καταφέρουν να μείνουν στο παιχνίδι ως «δεύτερος ΣΕΒ». Γιατί παραδοσιακά οι έλληνες καπιταλιστές θέλουν να εκφράζονται από ένα συνδικάτο, που τους εκπροσωπεί στις συλλογικές σχέσεις τους με τις κυβερνήσεις (παλαιότερα και με τον εργατικό συνδικαλισμό). Θέλουν να εμφανίζουν μια εικόνα ενότητας, γι' αυτό και ποτέ δεν κάνουν εκλογές για πρόεδρο. Υπάρχει ένα κογκλάβιο, το οποίο επιλέγει τον πρόεδρο και μετά η γενική συνέλευση τον εκλέγει... διά βόης, χωρίς να υπάρχει άλλος υποψήφιος.

Πολιτική αντιπαράθεση στο βόθρο

Ο Τράγκας, με το γνωστό στιλ, «αποκάλυψε» ότι ο Τσίπρας πήγε κρυφές διακοπές στις Μαλδίβες, όταν εκεί ξέσπασε πραξικόπημα, οπότε έσπευσαν να τον απελευθερώσουν έλληνες ΟΥΚάδες, φρεγάτες του ΝΑΤΟ και η θαλαμηγός του εμίρη του Κατάρ. Το σόου Τράγκα έγινε από το ραδιοσταθμό «Παραπολιτικά», της ευρύτερης επιρροής (το λέμε κομψά) Μαρινάκη. Όλο το περιεχόμενό του, δε, ήταν ένας ύμνος στον Καμμένο και φτιαγμένο έτσι που να υπονοεί ότι τα ξέρει από τον Καμμένο, γιατί οι δυο τους είναι κολλητοί (όποιοι αντέχει στη βαριά μπόχα, μπορεί να διαβάσει την απομαγνητοφώνηση στο <https://www.lykavitos.gr/apisteyti-apokalypsi-pigan-ta-ouk-na-di/>).

Ο Μπουμπούκος έσπευσε να βάλει την «είδηση» στο δικό του twitter, για να συνεχίσει με σχόλια που έλεγαν ότι ο Τράγκας είναι κολλητός του Καμμένου και οι αποκαλύψεις περί Μαλδιβών είναι μέρος του εκβιασμού που ο Καμμένος ασκεί στον πρώην συνεταιρό του στην κυβέρνηση.

Ο Βαζεβάνης ανέλαβε να διαλύσει τα «fake news» για λογαριασμό του Μαξίμου: Το πραξικόπημα στις Μαλδίβες έγινε στις 3-6 Φλεβάρη του 2018 κι εκείνες τις μέρες ο Τσίπρας βρισκόταν αποδεδειγμένα στην Ελλάδα, συμμετέχοντας σε διάφορες δημόσιες εκδηλώσεις. Όσο για τη φωτογραφία που δημοσιεύτηκε σε διάφορα τρολοσάιτ, είναι από σύντομες διακοπές που είχε κάνει ο Τσίπρας με την οικογένειά του στην Κέρκυρα.

Ο Καμμένος δήλωσε -μέσω twitter- ότι τα «διάφορα σενάρια επιστημονικής φαντασίας τροπικά και μη» δεν είναι δικά του, γιατί αυτός ό,τι έχει να πει το λέει «δημόσια και ευθέως». «Αυτοί που διαρρέουν είναι σκοτεινά κέντρα που χτυπούν πρώτα εμάς», κατέληξε. Το όνομα του Τράγκα, πάντως, και όλα τα υπόλοιπα που είπε ο Τράγκας (ότι ο Καμμένος τους έχει «γραμμένους» όλους σε κασετόφωνα και θ' αρχίσει να βγάζει τις βρομιές τους) δεν τα σχολίασε.

Μετά τη «διάψευση» Βαζεβάνη, άρχισαν

Προετοιμάζουν το έδαφος για να βγάζουν στο σφυρί και πρώτες κατοικίες

«Ποτέ δεν υπήρξε δήλωση από την πλευρά του υπουργού Οικονομίας & Ανάπτυξης για νέα ανακεφαλαιοποίηση, αρκεί κάποιος να διαβάσει τα πρακτικά της Βουλής. Αντίθετα, τόνιστηκε η σημασία που έχει η μείωση των κόκκινων δανείων και ότι αυτή η κυβέρνηση έκανε και κάνει ό,τι χρειάζεται για να λύσει το πρόβλημα και ν' απελευθερώσει την κοινωνία και την οικονομία από το βάρος που μας κληροδότησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις». Αυτό ανακοίνωσε το Γραφείο Τύπου του Δραγασάκη, απαντώντας στη ΝΔ και προσπαθώντας να πείσει τη συζήτηση εκεί που συμφέρει την κυβέρνηση.

Τι είχε πει ο Δραγασάκης στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής; «Είμαστε η χώρα με τα περισσότερα κόκκινα δάνεια. Αν δεν το προσέξουμε μπορεί να οδηγήσουμε τις τράπεζες να ζητήσουν νέα κεφάλαια και μπορεί να κληθεί πάλι να τα βάλει ο έλληνας φορολογούμενος». Το επανέλαβε κιόλας: «Δεν μπορούμε να υποτιμήσουμε το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι η χώρα με τα περισσότερα κόκκινα δάνεια. Αρα δεν υπάρχουν λύσεις manual, δεν υπάρχει κάποιος οδηγός να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα. Αν δεν το προσέξουμε, μπορεί να κάνουμε ρυθμίσεις που

να οδηγήσουν τις τράπεζες σε σημείο που να απαιτηθούν νέα κεφάλαια. Και άρα αυτός είναι ο λόγος που δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί η νομοθέτηση».

«Ο κ. Δραγασάκης είπε το αυτονόητο, ότι πρέπει να αντιμετωπιστεί το θέμα των κόκκινων δανείων με τη λήψη των αναγκαίων αποφάσεων αν δεν θέλουμε να έχουμε κακές εξελίξεις», υπερθεμάτισε ο Πιτσιόρλας από τη συχνότητα της ΕΡΤ.

Επομένως, οι διαψεύσεις συνιστούν μπουρδολογία. Ο Δραγασάκης δεν πέταξε τυχαία αυτά τα περί κινδύνου νέας ανακεφαλαιοποίησης που θα την πληρώσει ο ελληνικός λαός. Έχει βάλει και κάποια παπαγαλάκια να το πάνε παραπέρα: αυτή τη φορά δε θα υπάρξει διάσωση των τραπεζών με νέα ανακεφαλαιοποίηση που θα την κάνει το κράτος παίρνοντας δάνεια, αλλά θα κληθούν να πληρώσουν οι μέτοχοι και οι καταθέτες.

Χτίζουν ένα σκηνικό κινδύνου, αποσκοπώντας στη διαίρεση του λαού σε οφειλότες και μη. Όσοι δεν έχουν «κόκκινο» στεγαστικό δάνειο να στραφούν ενάντια σε όσους έχουν τέτοιο δάνειο, με τη σκέψη: «καλύτερα να του πάρουν αυτοονού το σπίτι, παρά να μου κουρέψουν εμένα τις

καταθέσεις ή να με ταράξει στους φόρους το κράτος για να καλύψει τις τρύπες των τραπεζών».

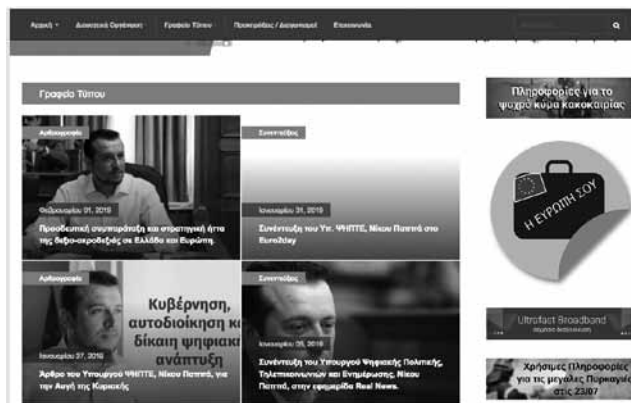
Υπάρχει κάποια δυστοκία στο παζάρι με την τρόικα, η οποία προφανώς προτείνει πολύ χαμηλά κριτήρια για την ένταξη ενός «κόκκινου» δανειολήπτη στο πρόγραμμα «Εστία», που σχεδιάζουν να εφαρμόσουν, αντιγράφοντας το κυπριακό μοντέλο. Σύμφωνα με αυτό το μοντέλο, ο νόμος Κατσέλη-Σταθάκη θα πάψει να ισχύσει. Αντί για πλήρη προστασία της πρώτης κατοικίας, θα υπάρχει ένα μοντέλο αποπληρωμής του δανείου από τον δανειολήπτη και από κρατική επιδότηση. Μόνο που τα κριτήρια ένταξης θα είναι τέτοια που ένα μεγάλο μέρος δανειοληπτών (ίσως η πλειοψηφία) θα μείνει εκτός ρύθμισης και το σπίτι τους θα βγει στο σφυρί, αφού θα έχει χάσει την προστασία. Αυτή η ρύθμιση μπορεί να κάνει ζημιά προεκλογικά στον ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό και υπάρχει ένα παζάρι με την τρόικα και γίνονται συσκέψεις επί συσκέψεων στο κυβερνητικό επιτελείο.

Σε κάθε περίπτωση, η απόλυτη προστασία της πρώτης κατοικίας τελειώνει. Αυτή είναι η ουσία, πέρα από τις κορόνες της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ, που ενδιαφέρονται μόνο για τα ψηφαλάκια.

Προσωπικό μαγαζί του Παππά

Δορυφόροι «ελληνικών συμφερόντων» κυκλοφορούν στο Διάστημα εδώ και πολλά χρόνια. Το «ελληνικών συμφερόντων» μπαίνει σε εισαγωγικά, γιατί αυτούς τους δορυφόρους τους εκμεταλλεύεται ιδιωτική καπιταλιστική επιχείρηση, η οποία εδώ και χρόνια είναι αραβικών συμφερόντων. Το ελληνικό Δημόσιο απλώς εκχωρεί σ' αυτή την επιχείρηση τα δικαιώματα που έχει το ελληνικό κράτος βάσει διεθνών συμφωνιών.

Ποτέ η εκτόξευση αυτών των δορυφόρων δεν έγινε «μείζον εθνικό θέμα», παρά μόνο όταν δημιουργήθηκε το υπουργείο Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης και τοποθετήθηκε σ' αυτό ο

«εκπαιδών άγγελος» Νίκος Παππάς, ο πρώην Διόσκουρος του Τσίπρα, μετά την εκδίωξή του από το μέγαρο Μαξίμου, εξαιτίας του φιάσκου με τις τηλεοπτικές άδειες (ίσως και άλλων «ιστοριών»). Ο Παππάς

είναι πλέον δευτεροκλασάτος υπουργός και πασχίζει με νύχια και με δόντια να μείνει στον αφρό, χρησιμοποιώντας τις διασυνδέσεις που από τη θέση του έχει στα ΜΜΕ. Δείτε στη φωτογραφία την πρώτη σελίδα του σάιτ του υπουργείου και θα καταλάβετε. Στην κορυφή ένας μεγάλος χώρος στον οποίο παρουσιάζονται συνεντεύξεις και αρθρογραφία του Παππά στα ΜΜΕ. Όλα τα υπόλοιπα σε δεύτερη μοίρα.

Όταν εκτοξεύτηκε ο πρώτος δορυφόρος επί των ημερών του, ο Παππάς πήρε την παρέα του και ταξίδεψε κάπου στην ισημερινή Λατινική Αμερική, όπου βρίσκεται το πεδίο εκτοξεύσεων της γαλλικής εταιρίας. Και η ΕΡΤ, προσωπικό μαγαζί του Παππά, όπως και το υπουργείο ΨΗΠΤΕ, έκανε ντόρο αντίστοιχο μ' αυτό που θα έκανε αν λυνόταν το Κυπριακό.

Τα ίδια και τώρα, που η εταιρία εκτόξευσε τον δορυφόρο Hellas Sat 4. Διαφημιστικά σποτάκια της ΕΡΤ (με βίντεο που φέρνουν στο μυαλό εκτοξεύσεις διαστημόπλοιων που προορίζονται για τη Σελήνη) και αφορήτη προπαγάνδα του

Παππά και του Κρέτσου. Και βέβαια, απευθείας σύνδεση της ΕΡΤ με τη Γαλλική Γουιάνα.

Ο δορυφόρος φέρει τις σημαίες της Ελλάδας και της Κύπρου, όμως είναι κυρίως αραβικών συμφερόντων. Συμμετέχει και το Βασιλικό Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Σαουδικής Αραβίας, που έχει τα ίδια δικαιώματα. Η εταιρία στην οποία ανήκει (HELLAS SAT) έχει στήσει μια καλή μπίζνα και έχοντας πλέον δύο δορυφόρους θα πουλάει υπηρεσίες σε πελάτες της στη Μέση Ανατολή, στην Αφρική και την Ευρώπη. Το Ελληνικό Δημόσιο δίνει στην εταιρία τα δικαιώματά του στο Διάστημα και θα παίρνει σε αντάλλαγμα υπηρεσίες επικοινωνιών.

Η γελοiosτητα του Παππά, όμως, δεν έχει όρια. Προσπάθησε να κατασκευάσει «μέγα θέμα» με την υπογραφή ενός μνημόνιου συνεργασίας (μιας δήλωσης προθέσεων, δηλαδή) ανάμεσα στον Ελληνικό Διαστημικό Οργανισμό και τον αντίστοιχο μεξικάνικο οργανισμό, που -όπως έγραφε το πανηγυρικό δελτίο Τύπου- «έχουν εντολή από την ελληνική και τη μεξικανική κυβέρνηση αντίστοιχα, να προωθήσουν το διαστημικό και την τεχνολογία και να ενθαρρύνουν νέες ερευνητικές δραστηριότητες μεταξύ των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και της διαστημικής βιομηχανίας των δύο χωρών». Λες και υπέγραψαν μνημόνιο η αμερικανική NASA με τη ρωσική ROSCOSMOS! Όταν κάποιος προσπαθεί να δείξει ότι κάνει... ιστορικό έργο, ενώ στην πραγματικότητα του έχουν δώσει ένα υπουργείο «για να υπάρχει κι αυτός», τέτοια θα κάνει.

Αισχρή εργαλειοποίηση του «Μακεδονικού» διαχρονικά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

λάκια.

Το ίδιο έκανε και ο Μητσοτάκης, στην προσπάθειά του να δείξει ότι δε διαφωνεί με το όνομα, αλλά με τα υπόλοιπα που αποτελούν «όχημα αλυτρωτισμού». Βέβαια, ο Παπανδρέου το 1993 έλεγε τα αντίθετα. Ελεγε ότι μόνο το όνομα έχει σημασία, γιατί απ' αυτό πηγάζουν όλα τα υπόλοιπα. Ετσι βουλευόταν η αντιπολιτευτική τακτική το 1993, διαφορετικά βουλευόταν το 2018-19. Αναλόγως με το τι βολεύει κάθε φορά την αντιπολιτευτική τακτική διαμορφώνεται και το ιδεολόγημα.

Ο Τσίπρας, εκπροσωπώντας τον παλιό κοσμοπολίτικο ΣΥΡΙΖΑ, κορυφαία στελέχη του οποίου τάσσονταν επί σειρά ετών υπέρ της χρήσης του όρου «Μακεδονία» (σκέτο, χωρίς επιθετικό προσδιορισμό) και συμμετείχαν σε εκδηλώσεις στα Σκόπια, έκανε τη δική του προσαρμογή στον ελληνικό εθνικισμό, διακηρύσσοντας εξαρχής το σεβασμό του στην «εθνική γραμμή», δηλαδή «σύνθετη ονομασία έναντι όλων» και «εξάλειψη κάθε αλυτρωτικής αναφοράς». Ακόμα και την αναγνώριση μακεδονικής ταυτότητας και γλώσσας, απaráγραπτα εθνικά δικαιώματα ενός λαού, τα βάφτισε «παραχωρήσεις στο πλαίσιο ενός συμβιβασμού». Φυσικά, εκείνο που οδήγησε τον ΣΥΡΙΖΑ στη Συμφωνία των Πρεσπών δεν ήταν ο «ρεαλισμός» και οι «αντιεθνικιστικές» του θέσεις, αλλά η πίεση του «συμμαχικού παράγοντα», Αμερικανών και Γερμανών πρωτίστως.

Απ' όσα προαναφέρθηκαν καθίσταται αναμφισβήτητο πως όποιο άλλο αστικό κόμμα κι αν βρισκόταν στη θέση του ΣΥΡΙΖΑ, θα υπέγραφε την ίδια Συμφωνία. Ο Καραμανλής με τη Μπακογιάννη ήταν έτοιμοι να υπογράψουν μια τέτοια Συμφωνία το 2008, όμως η υπογραφή σκόλασε στην ακραία εθνικιστική κυβέρνηση του Γκρούεφски. Τώρα, με τον Γκρούεφски υπό κατηγορία για διαφθορά, με το VMRO απομονωμένο και απειλούμενο από τους ιμπεριαλιστές της Δύσης (ας μην ξεχνάμε ότι η Βόρεια Μακεδονία δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα προτεκτοράτο) και με τον σοσιαλδημοκράτη Ζάεφ να έχει κλείσει συμμαχία με τα αλβανικά κόμματα της χώρας και να είναι έτοιμος να κάνει τους απαραίτητους συμβιβασμούς (ακόμα και ν' αλλάξει καθ' υπαγόρευση το Σύνταγμα της χώρας του), καμιά ελληνική αστική κυβέρνηση δε θα μπορούσε ν' αρνηθεί να

βάλει την υπογραφή της στις Πρέσπες (ή όπου αλλού).

Δεν είναι τυχαίο πως τα κόμματα της αστικής αντιπολίτευσης (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ) κατηγόρησαν τον Τσίπρα λιγότερο για το περιεχόμενο της Συμφωνίας και περισσότερο για το γεγονός ότι δεν επεδίωξε να οικοδομήσει συναίνεση γύρω από μια «εθνική γραμμή», αλλά υπολόγισε κουτοπόνηρα ότι μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στη ΝΔ, διασπώντας την σε ακροδεξιά εθνικιστική πτέρυγα (με Σαμαρά και Βορίδογεωργιάδηδες) και σε κεντρώα φιλελεύθερη πτέρυγα (με τους Μητσοτάκηδες). Οπότε, επέστρεψαν το χτύπημα, αφήνοντας τον Τσίπρα μόνο του και καβαλώντας (αυτοί) το εθνικιστικό ρεύμα, το οποίο από ένα σημείο και μετά απέσπασαν από τα χέρια των διάφορων Φράγκων.

Δε γνωρίζουμε αν όντως οι Τσιπραίои έκαναν τέτοιους κουτοπόνηρους υπολογισμούς, τους οποίους τελικά πλήρωσαν με πολιτικό κόστος (όποιο μέγεθος κι αν έχει αυτό), όμως δεν είναι αυτό που μας απασχολεί. Αυτό που θέλουμε να δείξουμε είναι πως όλα τα αστικά κόμματα, όλες τις εποχές, εργαλειοποίησαν το «Μακεδονικό», χρησιμοποιώντας το στην εσωτερική πολιτική αντιπαράθεση. Αυτή η εργαλειοποίηση, βέβαια, δεν είναι πολιτικά και κοινωνικά αδιάφορη. Συνέτεινε στο φούντωμα ενός επιθετικού εθνικισμού που αγκάλιασε ευρείες λαϊκές μάζες. Μεγάλωσε γενιές με ιστορικά ψεύδη και παραποιήσεις, που θα χρειαστεί σκληρός και πολύχρονος αγώνας για να ξεριζωθούν.

Πρέπει να θυμίσουμε ακόμα ότι η εργαλειοποίηση του «Μακεδονικού» έχει μακρινές ρίζες. Δε θα πάμε στις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα, όταν το ελληνικό κράτος τύπωνε μακεδονικό αλφαβητάρι με λατινικούς χαρακτήρες, στην προσπάθειά του να τραβήξει τους Σλαβομακεδόνες της Ελλάδας από τη βουλγαρική και τη σερβική επιρροή. Θα πάμε στα χρόνια μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και τη δημιουργία της Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας. Ο αποστάτης Τίτο έγινε ο καλύτερος φίλος των ιμπεριαλιστών της Δύσης, ένα αγκάθι στα πλευρά του σοσιαλιστικού στρατοπέδου, και η αστική τάξη της Ελλάδας δεν είχε κανένα πρόβλημα να αναγνωρίσει την Ομόσπονδη Δημοκρατία της Μακεδονίας, που κατοικείτο από Μακεδόνες, οι οποίοι μιλούσαν την

μακεδονική γλώσσα. Αυτό απαιτούσαν οι αμερικανοί επικυρίαρχοι και το ΝΑΤΟ, σ' αυτό ευθυγραμμίστηκαν όλες οι ελληνικές αστικές φατρίες, βασιλόφρονες και αντιβασιλικοί, δεξιοί και κεντρώοι.

Πότε ξαναζωντάνεψαν το «Μακεδονικό»; Όταν η Γιουγκοσλαβία άρχισε να διαλύεται και η Ομόσπονδη Δημοκρατία της Μακεδονίας κήρυξε την ανεξαρτησία της. Δεν ανησύχησαν, βέβαια, από τις ανιστόρητες εθνικιστικές μπουρδες που άρχισαν να κυριαρχούν κάποια στιγμή στη γείτονα (αφού παραμερίστηκε ο τιτοϊκός ρεβιζιονιστής Κίρο Γκλιγκόροφ, που έμενε στην παλιά γραμμή του σλαβο-μακεδονισμού), ούτε ανησύχησαν από το ενδεχόμενο στρατιωτικής επίθεσης ενός μικρού κράτους, που δεν έχει αεροπορία και ο στρατός του είναι δέκα φορές μικρότερος από τον ελληνικό. Απλά, σκέφτηκαν ότι είναι η ευκαιρία να διαμελίσουν τη Δημοκρατία της Μακεδονίας (έχει λεχθεί ότι τους το πρότεινε κάποια στιγμή ο Μιλόσεβιτς). Αυτό προσέκρουσε στους σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστών που θέλουν ένα «ανεξάρτητο» προτεκτοράτο και όχι το διαμελισμό του. Αλλωστε, στις αρχές της δεκαετίας του '90, οι δυτικοί ιμπεριαλιστές περικύκλωναν τη Σερβία του Μιλόσεβιτς, που ήταν ο τελευταίος ρωσικής επιρροής θύλακας στα Βαλκάνια, οπότε δεν υπήρχε περίπτωση να στερθούν σ' ένα διαμελισμό της Δημοκρατίας της Μακεδονίας ανάμεσα σε Σερβία και Ελλάδα, που θα ενίσχυε το τότε σερβικό καθεστώς.

Οι κατακτητικές βλέψεις έμειναν μόνο με τη μορφή του σλόγκαν στα χείλη όσων φωνάζουν «η Μακεδονία είναι μία και ελληνική», όμως το εθνικιστικό δηλητήριο είχε απλωθεί στη χώρα μας. Κι αυτή τη δηλητηριώδη κληρονομιά τη θέλουν τα αστικά κόμματα, γιατί πέραν του ότι τη χρησιμοποιούν εργαλειακά στη μεταξύ τους αντιπαράθεση, είναι ταυτόχρονα και μια δύναμη για το καπιταλιστικό σύστημα, καθώς αποπροσανατολίζει και απο-ταξικοποιεί εργαζόμενες μάζες.

ΥΓ. Για τις θέσεις του Περιεσού δεν έχουμε να συμπληρώσουμε τίποτα πέραν αυτών που γράψαμε την προηγούμενη εβδομάδα. Αγκάλιασε τον ελληνικό αστικό εθνικισμό (τον κορμό του και όχι τις ακροδεξιές-φασιστικές παραφυάδες), αποπατώντας πάνω στην ιστορία και την παράδοση του κομμουνιστικού κινήματος.

Πέτρος Γιώτης

ΝΔ: Ακροδεξιοί και «φιλελεύθεροι» ενωμένοι με σκοπό τη νίκη

«Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα θα πρέπει να τα πούμε όλα και πριν από όλα, το πιο βασικό, που συνοψίζεται στις επτά λέξεις: Η Μακεδονία είναι μία και Ελληνική». Ετσι άρχισε την ομιλία του στη Βουλή στις 24 του περασμένου Γενάρη ο Σαμαράς, καταχειροκροτούμενος από τους βουλευτές της ΝΔ. Συνέχισε εξηγώντας ότι καμιά Μακεδονία δεν μοιράστηκε μετά τους βαλκανικούς πολέμους, χαρακτηρίζοντας όσους υποστηρίζουν αυτή την άποψη φορείς ενός «εκ των υστέρων κατασκευασμένου ψέματος». Το «η Μακεδονία είναι μία και ελληνική» το επανέλαμβανε με κάθε ευκαιρία στην επιθετικά εθνικοφασιστική ομιλία του, στην οποία περιέλαβε όλα όσα λέγονταν στις αρχές της δεκαετίας του '90 αλλά στη συνέχεια παραμερίστηκαν για

να επικρατήσει η «μετριοπαθής» γραμμή («σύνθετη ονομασία erga omnes»). Και έτσι έκλεισε: «Ο,τι και να λέτε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από εδώ, η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική».

Όταν αργότερα ανέβηκε στο βήμα ο Μητσοτάκης, φρόντισε από την αρχή να διευκρινίσει: «Η Ελλάδα ποτέ δεν μονοπώλησε ή διεκδίκησε το σύνολο του γεωγραφικού χώρου της Μακεδονίας». Έκανε και αναφορά στον πατέρα του (τον οποίο, φυσικά, είχε παραλείψει ο Σαμαράς, που αναφέρθηκε μόνο στους Κωνσταντίνο Καραμανλή και Ανδρέα Παπανδρέου), σημειώνοντας ότι «είχε δεχθεί στο μυαλό του την έννοια της σύνθετης ονομασίας», ενώ διάβασε και έγγραφο του ΠΑΣΟΚ του 1983, που έκανε λόγο για «μακεδονικά

εδάφη της Γιουγκοσλαβίας και της Βουλγαρίας».

Ο Μητσοτάκης διαφοροποιήθηκε πλήρως από τον Σαμαρά. Το κατάλαβε ακόμα κι ο Καμμένος που ζήτησε το λόγο επί προσωπικού και είπε: «Η ΝΔ έχει δύο γραμμές. Ο κ. Μητσοτάκης λέει ότι η Ελλάδα δεν ήθελε ποτέ να μονοπωλήσει τη Μακεδονία και ο κ. Σαμαράς ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική». Το σχολίασε και ο Τσίπρας, με τον απαραίτητο σαρκασμό: «Βέβαια, ο κ. Μητσοτάκης σήμερα, για να είμαι ειλικρινής απέναντί του, να μην τον αδικώ, διαφοροποιήθηκε από τον κ. Σαμαρά. Μην του πάρει και όλο το κόμμα, του έχει πάρει τα 2/3! Είπε ότι ποτέ δεν μονοπώλησε το σύνολο της Μακεδονίας η εξωτερική πολιτική του κόμματός του και της Ελλάδας. Τα σωστά να τα λέμε».

Ο Μητσοτάκης δεν απάντησε. Απάντησε ο Δένδιας, που βάζει τις δικές του υποθήκες για την μετά-Κούλη εποχή. Είπε ότι «ο λαϊκισμός έριξε την κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη το 1990-1993», φωτογραφίζοντας τον Σαμαρά. «Δεν είμαστε γκρουπούσκουλο με εθνικιστικές κραυγές και λαϊκισμούς. Αυτή η γραμμή της κεντροδεξιάς πράγματι δεν αποτυπώθηκε σε όλες τις ομιλίες των βουλευτών. Δεν θα μασήσω τα λόγια μου, υπάρχουν κι άλλες τάσεις μέσα στη ΝΔ. Προσπαθούμε να είμαστε ένα πολυσυλλεκτικό κόμμα, όμως υπάρχουν όρια», είπε σε άλλη συνέντευξή του. Για τον Μητσοτάκη, όμως, σήμερα προέχει η νίκη στις εκλογές, γι' αυτό και κάνει πως δεν βλέπει το «καπέλο» του Σαμαρά. Φέρνει κι αυτό ψήφους βλέπετε.

Προβολές και συζητήσεις

Αμπάς Κιαροστάμι Η ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΕΡΑΣΙΟΥ

(Ta' Me Guilas, Ιράν/Γαλλία, 1997, 95')

Σκηνοθεσία, Σενάριο, Μοντάζ: Αμπάς Κιαροστάμι
Φωτογραφία: Χομαγιούν Παϊβάρ
Ηχος: Τζεχανγκίρ Μιρσεκαρί
Ηθοποιοί: Χομαγιούν Ερσαντί, Αμπντουλραχμάν Μπαγκερί, Σαφάρ Αλί Μοραντί, Μιρ Χοσεΐν Νουρί, Αφσίν Χορσίν Μπαχτιάρ
Παραγωγή: Αλέν Ντεπαρντιέ, Αμπάς Κιαροστάμι

~Παρασκευή 01/02/2019~

Εναρξη 8:30 - Είσοδος ελεύθερη

Ο κύριος Μπάντι, ένας μεσήλικας, αποφασίζει -για άγνωστο σε μας λόγο- να πεθάνει και ψάχνει στους δρόμους της Τεχεράνης ένα βοηθό, ο οποίος έναντι μεγάλης αμοιβής θα φροντίσει διακριτικά τα της ταφής ή θα του προσφέρει βοήθεια σε τυχόν επιπλοκές κατά τη διαδικασία. Μετά από κάμποσες «ατυχείς» συναντήσεις (με έναν κούρδο στρατιώτη και έναν αφγανό φοιτητή), ένας ηλικιωμένος τούρκος ταριχευτής, που έχει μεγάλη ανάγκη τη χρηματική αμοιβή, δέχεται τη δουλειά, αν και στο τέλος και αυτός προσπαθεί να τον μεταπείσει και να επιλέξει τη ζωή από το θάνατο.

«Το θέμα της αυτοκτονίας είναι μια πρόφαση. Το πραγματικό θέμα της ταινίας είναι η ζωή. Αυτό που ο ηλικιωμένος μάς διδάσκει είναι ότι η ζωή είναι μία επιλογή - όχι μια υποχρέωση». Με αυτήν του τη δήλωση, ο Αμπάς Κιαροστάμι συμπυκνώνει το νόημα της ταινίας του.

Τόσο στην ισλαμική όσο και στη χριστιανική παράδοση, η ζωή και ο θάνατος αποτελούν θεϊκά προνόμια. Η αυτοκτονία είναι ύβρις. Οι ιρανικές αρχές σαφώς δε χάρηκαν με την εν λόγω ταινία. Αντίθετα, στο φεστιβάλ των Καννών, η ταινία τιμήθηκε με το Χρυσό Φοίνικα.

Ο Αμπάς Κιαροστάμι ήταν ο σκηνοθέτης που σύστησε στη διεθνή κινηματογραφική κοινότητα το ιρανικό σινεμά, ο σκηνοθέτης που αγαπούσε να δουλεύει στη χώρα του, αλλά τελικά διώχτηκε από αυτήν, ο σκηνοθέτης που με τις ταινίες του μας επέτρεψε να έρθουμε σε επαφή με την ιρανική καθημερινότητα.

Εθνικοφασίστες

Οδύρεται ο Πρετεντεράκος γιατί θ' αρχίσουν «να φυτρώνουν τα “μακεδονικά πολιτιστικά σωματεία” και “τα σχολεία μακεδονικής γλώσσας”». Ποιος μπορεί να ιδρύσει τέτοια πολιτιστικά σωματεία και τέτοια σχολεία; Κάποιοι «πράκτορες ξένων δυνάμεων» ή κάποιοι που είναι και αισθάνονται εθνικά Μακεδόνες (Σλαβομακεδόνες, για να συνεννοούμαστε);

Ισχύει, προφανώς, το δεύτερο. Υπάρχει μια εθνική μειονότητα στην Ελλάδα (το σημερινό μέγεθός της δεν το ξέρουμε, γιατί κανένας δεν τη μετρά), η οποία δεν έχει ούτε το δικαίωμα του «αυτοπροσδιορισμού», που το αναγνωρίζουν οι αστικές διεθνείς συνθήκες και το κοινοτικό Δίκαιο, στο οποίο κατά τα άλλα ομνύουν οι έλληνες εθνικοφασίστες. Οι κυνικοί εθνικοφασίστες το λένε ευθέως: ναι, υπάρχει αυτή η μειονότητα, κι εμείς θα πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να μην τολμά να λείει ότι υπάρχει. Να μη γιορτάζει τις γιορτές της, να μην ακολουθεί τις πολιτιστικές της παραδόσεις, να μη διδάσκει τη γλώσσα της σε οργανωμένα σχολεία, να μην τολμά να μιλάει αυτή τη γλώσσα δημόσια.

Υπάρχουν και οι άλλοι, οι τάχαμου... προοδευτικοί εθνικιστές, που λένε ότι υπάρχουν μόνο κάποιοι διγλωσσοί έλληνες, οι οποίοι μιλούν και ένα σλαβικό ιδίωμα, που δεν έχει καμιά σχέση με τους «σκοπιανούς». Αν είναι έτσι, τότε τι φοβόσαστε; Γιατί δεν τους επιτρέπετε να ονομάζονται όπως επιθυμούν, να κάνουν τα πανηγύρια τους με το δικό τους τρόπο, γιατί δεν οργανώνει το κράτος σχολεία που θα διδάσκουν τη γλώσσα τους;

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Ρε συ Πάνο εκεί πάνω, γιατί μας τα κάνεις αυτά τώρα; Τώρα κλαίς, γιατί κλαίς; Συ δεν ήσουν που γέλαγες χτες; Μόνος σου έχεις γκρεμίσει όσα αυτός είχε χτίσει. Τώρα τάχα γιατί κλαίς;

Είπαμε για κλάμα και συνειρμικά ο νους μας σάρωσε Ελλάδα και Τουρκία:

Ούτε μια λέξη, μια γραφή! Πού είσαι Περιστερά;
Μονάχα κάθε Ιούλιο να κλαίς θα σε ακούμε;

Κι από το κλάμα και τα δακρυγόνα (συναισθήματα) στις βροχές που μας σάπισαν τόσο καιρό τώρα:

Τόσες βροχές, τόσο νερό κι όμως Ποτάμι τέλος!
Φυλλορροεί και το ΚινΑλ, παραπατάνε κι άλλοι
να βγουν νέα γεννήματα μιας άνοιξης που φτάνει
μα σαν τη δεις προσεκτικά είναι βαρύς χειμώνας
άγριος, κρύος, σκοτεινός, η απόλυτη μαυρίλα
με τους φασίστες πανταχού να φέρνουνε τη νύχτα.

«Πενήντα χρόνια πέρασαν Ελλάς μου ζωοδότειρα / και χοίροι πίνουνε νερό μέσ' από δι-σκοπότηρα / κι όλοι τα νύχια ξύνουμε στη σάπια σου κουφάλα / και λέγει κάθε γάιδαρος τον πετεινό κεφάλια / κι όλα τα πολιτεύματα μανέστρα κι ανακάτωμα / και λογοδιάρροι' αγιάτρευτη και γενικό ξεπάτωμα» (Γεώργιος Σουρής).

Τρέχει και δεν φτάνει το καημένο το κορίτσι-η Κατερίνα της συμβασιλεύουσας ντε- με την υπεύθυνη στάση: «Στο τέλος του μήνα εκτιμώ ότι θα φύγω, εγώ θα ήθελα να φύγω αύριο. Υπάρχουν κρίσιμα ζητήματα που δεν θέλουμε να αφήσουμε στη μέση» είπε, βάζοντας πάνω απ' όλα το καθήκον και τη μαγική λέξη «κρίσιμα» ως επιθετικό προσδιορισμό υποθέσεων took όλου. Ωστόσο, ανάμεσα στα κρίσιμα ζητήματα, έχει ήδη φροντίσει να βρει και να ανακοινώσει τους τρεις πρώτους υποψήφιους του ψηφοδελτίου της και αναμένουμε τη λαμπρή συνέχεια.

Το να τάξεις και να μην τηρείς, το να εξαπατάς με (ή και χωρίς) υποσχέσεις, ο λαός το ονομάζει απλοϊκά «πουσιτιά». Το να πηγαίνεις με τον ένα και με τον άλλο ή τη μία και την άλλη και να έχεις οικονομική ή άλλα οφέλη από αυτό, ο λαός το ονομάζει απλοϊκά «πορνεία».

Εχουν στις ΗΠΑ ένα θεσμό: «Υπάλληλος του μήνα».

Αλέξη μου τι καρτεράς; Βάλε πλώρη, ξεκίνα.

Θα πάρεις και τον τίτλο αυτό χωρίς αμφιβολία

αφού όλα τα εφάρμοσες με σχετική ευκολία.

Σε φοβηθήκαν' στην αρχή αλλά αυτό ήταν όλο
δεν μπόρεσαν να φανταστούν πως θα 'δινες και call. Ω!

Πως θα 'σουν ο καλύτερος απ' όλους μέχρι τώρα!

Τι αριστερός και πτήσεις μπλε; Συ πήρες τόση φόρα
που πάθανε την πλάκα τους η Γιούρολαντ κι οι ΗΠΑ

ανάμεσα στα όρνεα τρισεμίστε συ γύπα.

Ποιος είπε ότι η υπερβολή και η μαζική υστερία απέναντι σε... απειλητικά «βότσαλα στη λίμνη» της καθημερινότητας, είναι ελληνικό φαινόμενο; Το επερχόμενο Brexit κάνει (και) τους Βρετανούς να τρεχούν αλλόφρονες στα μαγαζιά και να αδειάζουν τα ράφια.

Να 'ναι καλά η ΕλΣτατ που μας δίνει στοιχεία που ούτε μας περνούσαν από το μυαλό. Στη δωδεκαετία 2006-2017 μειώθηκαν λέει οι γάμοι στο σύνολό τους, μέσα στο οποίο σύνολο αυξήθηκαν οι πολιτικοί γάμοι, μειώθηκαν οι θρησκευτικοί και αυξήθηκαν θεαματικά τα σύμφωνα συμβίωσης.

«Όταν ήρθαν οι ιεραπόστολοι, οι Αφρικανοί είχαν τη γη και οι ιεραπόστολοι κρατούσαν τη Βίβλο. Μας έμαθαν να προσευχόμαστε με τα μάτια κλειστά. Όταν τα ανοίξαμε, εκείνοι είχαν τη γη κι εμείς κρατούσαμε τη Βίβλο» (Jomo Kenyatta).

Γύρω από κάλπες θα χαθεί ολάκερος ο χρόνος
θ' αλλάξουν τα πρόσωπα, όχι όμως κι ο θρόνος.

Αυτός θα μείνει άθικτος για να υπενθυμίζει
πως άμα δεν ξεσηκωθείς, γρανάζι δεν γυρίζει.

Κοκκινουσκούφισα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ετσι και αλλιώς η γη θα γίνει κόκκινη...

Οι συζητήσεις ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία (UEFA) και την Ευρωπαϊκή Ένωση Συλλόγων (ECA) κατέληξαν σε συμφωνία και οι δυο πλευρές ανανέωσαν το μνημόνιο συνεργασίας τους μέχρι το 2024. Το γεγονός αυτό απομακρύνει το σενάριο απόσχισης των μεγάλων κλαμπ της Ευρώπης από τις τάξεις της UEFA και μεταθέτει το σχέδιο δημιουργίας μιας κλειστής ευρωπαϊκής ποδοσφαιρικής λίγκας για το μέλλον.

Η ανανέωση της συνεργασίας UEFA-ECA έγινε επίσημα γνωστή με δηλώσεις των προέδρων των δυο ενώσεων. «Είμαι πολύ χαρούμενος γιατί η UEFA ως ευρωπαϊκή ομοσπονδία και οι ομάδες θα συνεχίσουν τη στενή συνεργασία για την ανάπτυξη του ποδοσφαίρου σε όλη την Ευρώπη», τόνισε ο πρόεδρος της UEFA, Αλεξάνταρ Τσέφεριν. Από την πλευρά του, ο πρόεδρος της ECA και ισχυρός άνδρας της Γιουβέντους, Αντρέα Ανιέλι υποστήριξε: «Είναι σημαντική στιγμή στην ιστορία του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου. Το μνημόνιο αυτό βάζει την ECA στην καρδιά των αποφάσεων της UEFA, με τρόπο που να αναγνωρίζει τη συμβολή των ομάδων στην ανάπτυξη του παιχνιδιού».

Λεπτομέρειες για το περιεχόμενο της συμφωνίας και για τις αλλαγές που θα πρέπει να αναμένουμε στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και στα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα δεν έχουν γίνει γνωστές. Από τις δηλώσεις αξιωματούχων των δυο πλευρών και ιδιαίτερα από την πλευρά της ECA τα κομβικά σημεία γύρω από τα οποία περιστρέφονται οι συζητήσεις των δυο πλευρών είναι η επίσημη έναρξη της τρίτης ευρωπαϊκής διοργάνωσης (Europa League 2), η χρήση του VAR αρχικά στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και στη συνέχεια σε όλα τα εθνικά πρωταθλήματα και η μεγαλύτερη συμμετοχή των συλλόγων στη λήψη των αποφάσεων που αφορούν το ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Επιπλέον, οι δυο πλευρές θα ενώσουν τις δυνάμεις τους προκειμένου να αξιοποιήσουν τη δυναμική που έχει το ευρωπαϊκό επαγγελματικό ποδόσφαιρο στο παγκόσμιο ποδοσφαιρικό «γίγνεσθαι» και να αποσπάσει αρμοδιότητες από την παγκόσμια ποδοσφαιρική ομοσπονδία (FIFA) με πρώτο στόχο το σύστημα και τον τρόπο αξιολόγησης αλλά και χορήγησης διπλωμάτων στους διαμεσολαβητές και τους μάντζερ.

Η πρώτη εντύπωση που δημιουργείται είναι ότι η UEFA ικανοποίησε τα αιτήματα των συλλόγων και τους έδωσε λόγο στη λήψη των αποφάσεων, αφού δέχτηκε την πρόταση για την

επέκταση της χρήσης του VAR και τη δημιουργία μιας τρίτης ευρωπαϊκής διοργάνωσης. Αν σκεφτούμε, όμως, ότι κλείνοντας το «εσωτερικό μέτωπο» ανοίγει ο δρόμος για τη διοίκηση της UEFA προκειμένου να ενισχύσει τη θέση της απέναντι στη FIFA, μπορούμε να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι η ηγετική ομάδα της UEFA δίνει ορισμένους «πόντους» στις ευρωπαϊκές ομάδες γιατί στοχεύει με τη βοήθειά τους να πάρει περισσότερους από τη FIFA. Αλλωστε, με τις αποφάσεις στα δυο θέματα που απασχόλησαν τις συζητήσεις των δυο πλευρών (τρίτη διοργάνωση και VAR), οι προσδοκίες είναι ότι θα ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών διοργανώσεων και των εθνικών πρωταθλημάτων, με αποτέλεσμα να ισχυροποιηθεί ακόμα περισσότερο η θέση του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου στο παγκόσμιο ποδοσφαιρικό «γίγνεσθαι» και να μπορέσει η ηγετική ομάδα της UEFA να αποσπάσει αρμοδιότητες από τη FIFA.

Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου μέσω των αλλαγών που συμφώνησαν UEFA και ECA στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και της χρήσης του VAR σημαίνει περισσότερα φράγκα στα ταμεία τους. Η χρήση του VAR θα μειώσει τα διαιτητικά λάθη, ηθελημένα και αθέλητα, και θα συμβάλει στην ενίσχυση της αξιοπιστίας των ευρωπαϊκών διοργανώσεων. Όσο αυξάνονται τα φράγκα που «επενδύουν» οι καπιταλιστές στις ομάδες τόσο αυξάνεται και η ανάγκη να μειωθούν τα «απρόοπτα» και οι εξωαγωνιστικές «παρεμβάσεις». Τα φράγκα που τζιράρονται είναι πολλά και κανείς καπιταλιστής δεν είναι διατεθειμένος να ρισκάρει τα κέρδη του από μια αβλεψία ή ένα λάθος του διαιτητή. Πολύ περισσότερο δεν είναι διατεθειμένος να βρεθεί «στημένος» από κάποιο ανταγωνιστή του, που θα έχει καλύτερες προσβάσεις. Οι

καπιταλιστές ξέρουν πιο καλά απ' όλους ότι όλα επιτρέπονται για το κέρδος και ότι η ευγενής άμιλλα είναι για τους ερασιτέχνες και τους αδύναμους και γι' αυτό προσπαθούν μέσω της χρήσης του VAR να μειώσουν τις πιθανότητες να βρεθούν στη θέση του κοροϊδίου.

Η νέα διοργάνωση θα συνεισφέρει και αυτή στην προσπάθεια της UEFA και της ECA να αυξήσουν τα κέρδη τους. Οι ομάδες που θα συμμετέχουν στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις θα είναι περισσότερες και τα εθνικά πρωταθλήματα που θα έχουν εγγυημένη παρουσία στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις θα αυξηθούν από 24 σε 32, άρα θα «ανοίξουν» νέες αγορές, ενώ θα αυξηθεί και ο αριθμός των αγώνων (σε 141 υπολογίζονται οι αγώνες της Europa League 2) που θα μπορεί να πουλήσει η UEFA και να αυξήσει τα κέρδη της από τα τηλεοπτικά δικαιώματα. Μια ακόμη παράμετρος είναι ότι οι ομάδες θα είναι πιο κοντά αγωνιστικά η μία στην άλλη, οπότε θα υπάρχει ενδιαφέρον, ανταγωνισμός και αυξημένες πιθανότητες για μια καλή αγωνιστική πορεία.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των εμπειρογνομόνων της ECA, το δέλεαρ μιας καλής ευρωπαϊκής πορείας θα ωθήσει τους ιδιοκτήτες των ομάδων να ρίξουν φράγκα στην πιάτσα για να τις ενισχύσουν, οπότε θα αυξηθεί ο «κύκλος εργασιών» και ο τζίρος του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου. Εκτός όμως από τα άμεσα οφέλη η νέα διοργάνωση θα έχει και έμμεσα οφέλη για την ευρωπαϊκή ομοσπονδία, αφού το πλέον πιθανό είναι ότι η αγωνιστική δράση των ευρωπαϊκών διοργανώσεων θα επεκταθεί στη διάρκεια όλης της βδομάδας.

Αν και επίσημα δεν έχει ανακοινωθεί κάτι σχετικό, θεωρείται σίγουρο ότι θα υπάρξει από την UEFA και την ECA προσπάθεια για αναδιάρθρωση του Champions League και αγώνες το Σαββατοκύριακο. Η Ένωση

των ποδοσφαιριστών που αγωνίζονται στις ευρωπαϊκές ομάδες (FifPro) έχει δηλώσει την αντίθεσή της στα σχέδια αναδιάρθρωσης του Champions League και κατηγορεί την ηγεσία της UEFA ότι προσπαθεί να δημιουργήσει τετελεσμένα και γι' αυτό αποκλείει από τις διαπραγματεύσεις τους ποδοσφαιριστές. Η εκτίμηση της FifPro είναι ότι η τρίτη ευρωπαϊκή διοργάνωση θα οδηγήσει σε εκφυλισμό τα εθνικά πρωταθλήματα, αφού θα υπάρχει ο κίνδυνος να παίξουν οι ομάδες με τα δεύτερα, να χαθεί η ανταγωνιστικότητά τους και να μειωθεί το ενδιαφέρον των φιλάθλων, άρα και τα έσοδα των ομάδων.

Στο άμεσο μέλλον θα έχουμε περισσότερες λεπτομέρειες, αφού είναι δεδομένο ότι στόχος είναι οι «μεταρρυθμίσεις» της UEFA και της ECA να εφαρμοστούν το συντομότερο δυνατό στην πράξη. Αυτό που πρέπει να τονίσουμε είναι ότι κάθε φορά που οι αξιωματούχοι της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας και της Ένωσης των ομάδων επικαλούνται το θέμα και την ανταγωνιστικότητα των ομάδων για να προωθήσουν «αλλαγές» και «μεταρρυθμίσεις» προς όφελος των φιλάθλων που θα έχουν την ευκαιρία να βλέπουν καλό ποδόσφαιρο, ο πραγματικός τους στόχος είναι να αυξήσουν το «θέαμα» στις αποδόσεις των «επενδύσεών» τους, όπερ σημαίνει ότι ευελπιστούν και προσπαθούν να αυξήσουν τα κέρδη τους.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Το κλίμα στις τάξεις των κιτρινόμαυρων οπαδών δεν είναι καλό και ο Μελισσανίδης προσπαθεί να το αναστρέψει και να σταματήσει τα επικριτικά σχόλια σε βάρος του. Εστειλε στο «ταμείο ανεργίας» τον Ουζουνίδη και επανέφερε τον Μανόλο Χιμένεθ στον πάγκο της ομάδας, ελπίζοντας ότι ο ισπανός προπονητής θα καταφέρει να αξιοποιήσει καλύτερα το έμφυχο υλικό και να φτάσει η ομάδα στο τέλος της φετινής αγωνιστικής περιόδου με τις λιγότερες δυνατές απώλειες. Αρσενός στην προσπάθεια του Γατούλη και η κυβέρνηση, αφού η Δούρου, προσπαθώντας με τη σειρά της να ενισχύσει την υποψηφιότητά της στην Περιφέρεια, ανακοίνωσε την έναρξη των διαδικασιών για την υπογειοποίηση των δρόμων, τονίζοντας ότι στόχος της είναι να ολοκληρωθεί ταυτόχρονα με την ολοκλήρωση της κατασκευής του γηπέδου. Όλα δείχνουν ότι ο κυρ-Αλέκος ελέγχει την παιδική χαρά του Μαξίμου και η απάντηση στο ερώτημα των οπαδών: «ποιος τα δίνει πιο καλά» στον Μελισσανίδη, είναι: η «αριστερά».

Σε μια περίοδο που τα μηνύματα δεν είναι αισιόδοξα, αφού η απογοήτευση έχει αδρανοποιήσει την πλειοψηφία της εργατικής τάξης και της νεολαίας, το καθήκον κάθε επαναστάτη είναι να επιβεβαιώνει με την καθημερινή του προσπάθεια τον στίχο του τραγουδιού: «η γη θα γίνει κόκκινη από ζωή»...

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Πρέπει να συσφίξουμε ακόμα πιο στέρα τους αδελφικούς δεσμούς μας με τη σλαβομακεδονική μειονότητα, δεσμούς που σφυρηλατήθηκαν μέσα στους κοινούς αγώνες και που καθαγιάστηκαν με το αίμα που χύσαμε μαζί για την ίδια υπόθεση. Και να παλαίψουμε και παραπέρα μαζί για την κοινή μας υπόθεση».

Από την «Απόφαση της 3ης Συνδιάσκεψης του ΚΚΕ», 1950)

Προς Περισσό: «Μην παραχαράζετε την ιστορία...»

► Ζιλέ ζον = Ζιλέ ζόρ(ικα).

► Για άλλη μια φορά οι «αντι-καπιταλιστές» της Γαλλίας (συν το αστικό ΓΚΚ) ΑΝΑΓΚΑΖΟΝΤΑΙ να τραβηχτούν σε αγώνα.

► «Κόφτε το κεφάλι σας» είναι η αντιμετώπιση του υπουργείου Παιδείας σχετικά με την αντιμετώπιση της γρίπης στα σχολεία. Αναφέρει τι να κάνουν (σιγά τη σκέψη...) οι διευθύνσεις των σχολείων και τα παιδιά. Το ίδιο, απλώς, νίπτει τις χείρας του...

► ΚΑΙ στην περίπτωση της εργάτριας (καθαρίστριας με παραποιημένο απολυτήριο δημοτικού) διυλίζουν τον κώνωπα και καταπίνουν την κάμηλο. Μια ματιά στην «υπόθεση» του Μαυροτρώπα θα σας πείσει.

► «Kyriakos Mitsotakis' Opportunity» (αγγλική έκδοση των «Νέων»): Oh! Yes! It is...

► I fell in love with an alien.

► «Συμβολικό φέρετρο» στη συνάντηση Ελλάδας-Τουρκίας.

► «OK, guy». Πολάκης (english) speaking. Πώς λέμε ντου γιου σίπιτι ινγκλिस;

► Τις μπουρτσες με τις βούρτσες (φαίνεται να) μπερδεύει ο Σ. Κραουνάκης.

► Και οι σοβάδες στο νοσοκομείο Κιλκίς πέφτουν (και από ό,τι φαίνεται θα συνεχίσουν να πέφτουν λόγω υποχρηματοδότησης). Είναι επικίνδυνο, έγινε πράξη...

► Πάει και το εμπάργκο της ΝουΔου προς την ΕΡΤ. Μαγκιά κλ...

► Και, βέβαια, η διοίκηση της ΕΡΤ (βλέπε σχετική ανακοίνωση) καβάλησε το καλάμι...

► «Χρήμα» διέθεσε η Περιφέρεια Αττικής στον Άγιο Σάββα. Αφού είχε στείλει στον... Άγιο Πέτρο κόσμο απ' το Μάτι, τη Μάντρα και αλλού.

► «Ξεχνάμε την ονομασία ΤΕΙ» (tanea.gr, 3/2/2019). Το περιεχόμενο όμως;

► «Επεσε» το Facebook. Και (πώς) θα ζήσουμε τώρα;

► Σοβαρότατη έλλειψη.

► Ποια στέγη, τροφή και υγεία;

► Facebook, παιδί μου!

► Το απόλυτο μηδέν.

► «...πέρασε τη συμφωνία των Πρεσπών δίνοντας γλώσσα και ταυτότητα στους γείτονες...». Κούλης ή Περισσός; Κούλης (με τη σύμφωνη γνώμη του Περισσού).

► «Δύο φορές μείωση των τιμολογίων ηλεκτρικού ρεύματος» είδε ο Σταθάκης. Εμείς οι υπόλοιποι είμαστε γκαβοί, φαίνεται...

► Φακμαλάιφ

► «Παραγωγικότητα» εργασίας (tanea.gr, 4/2/2019). Ποιος δουλεύει, κύριοι; Και ποιοι είναι οι παράγοντες τον πλούτο και ποιοι οι ιδιοποιούμενοι;

► Αστεγοί! Στο Παρίσι! Με τη χλιδή και τη γκλαμουριά! Πώς είναι δυνατόν...

► ΚΑΙ τα ηλεκτρονικά τσιγάρα εκρήγνυνται.

► Brexit (που παραμένει remain...).

► «Τα ζητήματα αρχής δεν διαπραγματεύονται» - ΤΑ ΝΕΑ, 6/2/2019 - Λ. Παπαγιαννάκης. Εντάξει, δε διαπραγματεύονται. Αλλά με ποιόν; Ο φόνος της γλώσσας.

► Και όχι μόνο.

► «...προειδοποιεί ο ΣΕΠΕ», (tonima.gr, 6/2/1019). Ο ΣΕΠΕ (Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας). Ο Σώμας. Πώς λέμε «τι λέει ο στόμας του»...

► Τους τρόμαξε τους καπιταλιστές ο πρόεδρος του ΣΕΠΕ (οργανισμού ρακενδύτου και υποστελεχωμένου).

► Ε, αφού θα ξαναοίξει η σχολή της Χάλκης, αυτό είναι βήμα προόδου. Ο,τι μας έλειπε αυτόν τον καιρό.

► Ενοικιαζόμενοι βουλευτές. Δεν είναι κατάντια. Είναι φυσικό απότοκο.

► «Η Μακεδονία είναι ελληνική» όσο και η φέτα... Και το γιαούρτι.

► «Κληρικοί κρατούσαν καλόγριες αιχμάλωτες ως σκλάβες του σεξ» - Πάπας Φραγκίσκος. Πάνε οι όρκοι αγαμίας...

► Is there anybody going to listen to my story...

► Μία από τις πολλές.

► Ισως και ενδιαφέρουσα.

► Ωστε η σχολή της Χάλκης λειτουργούσε επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας...

► Στα Βάγια Βοιωτίας οι νεο-ναζί ξεσαλώνουν απειλητικά.

► Νοστάλησαν... Ανδρέα οι Πασόκοι.

► «Ενταση και συγκρούσεις στη Βουλή» αλλά «με φόντο τις αλλαγές στον Κανονισμό». (Kathimerini.gr, 5/2/2019). Γκουβάδες αίμα...

► Ανοδος στο Χρηματιστήριο: ευφορία στο πανελλήνιο...

► Σύμπραξη για την υγεία του ιδρύματος Λάτση και της εταιρίας της ΣΥΝ-ΕΝΩΣΙΣ της Ενωσης Ελλήνων Εφοπιστών. Η εποχή του ψίχουλου...

► «Εκτός πολιτισμού οι νέοι» (Kathimerini.gr). Και πολλοί άλλοι, βεβαίως-βεβαίως.

► Καταιγίδες- κάτω γίδες- κάτω γίδες.

► Για την αντιμετώπιση της χι-ονόπτωσης στο Λένινγκραντ (Σ.Πετερμπούρκ) οι ρωσικές αρχές «κάνουν ό,τι μπορούν»...

► Ιδού και το δάνειο των 38 εκατομμυρίων ευρώ για τον αμυντικό τομέα της (σοσιαλιστικής...) Κούβας. Απ' τη Ρωσία με αγάπη...

► «Στην Ολομέλεια της Βου-

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ξανά-μανά τα ίδια. Οι εστιακοί φοιτητές της Νέας Φοιτητικής Εστίας ΕΜΠ, της ΦΕΠΑ και της ΦΕΑ προχώρησαν σε συμβολικό αποκλεισμό του κτηρίου του ΙΝΕΔΙΒΙΜ, διαμαρτυρόμενοι για τις πρωτοφανείς συνθήκες που ζουν κάθε μέρα μέσα στις Εστίες. Αντιγράφουμε από το δελτίο Τύπου που εξέδωσαν: «Η λειτουργία των εστιών έχει βαρέσει κόκκινο! Η χρόνια κρατική υποχρηματοδότηση από όλες τις κυβερνήσεις έχει υποβαθμίσει πλήρως τους όρους ζωής μας! Καταγγέλλουμε την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που ενώ με θράσος μιλάει για τη «μεταμνημονιακή εποχή» και τη «δίκαιη ανάπτυξη» παγώνει την πολιτική της υποχρηματοδότησης και ενισχύει την επιχειρηματική λειτουργία μέσα στις εστίες! Αποτέλεσμα είναι: • Το δικαίωμα μας στη σίτιση είναι στον αέρα με τους εργολάβους να μειώνουν την ποιότητα του φαγητού, να εντείνουν την εκμετάλλευση των εργαζόμενων για να κάνουν καλύτερο τζίρο! • Το προσωπικό είναι ελάχιστο με αποτέλεσμα να είναι στον αέρα ζητήματα λειτουργίας, συντήρησης, φύλαξης των εστιών. Ζούμε σε εκρηκτική κατάσταση που βάζει σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλειά μας! • Το κτήριο της Β ΦΕΠΑ, με βάση ενημέρωση του προέδρου της εφορίας θα κλείσει εντελώς το αμέσως επόμενο διάστημα λόγω ανακαίνισής του ενώ δεν αναφέρεται πούθενά το τι θα γίνει με τους φοιτητές που μένουν σε αυτό. Ουσιαστικά οι 80 φοιτητές που μένουμε εκεί πετάγονται έξω από τα σπίτια τους αφού δεν υπάρχει στοιχειώδης σχέδιο για το που θα φιλοξενηθούν μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες!

• Δεκάδες πρωτοετείς φοιτητές έχουν μείνει έξω από τις εστίες ενώ ήδη ολοκληρώνεται σε αρκετές σχολές η εξεταστική! Η κυβέρνηση κυριολεκτικά τους κλείνει το δρόμο προς τη μόρφωση! • Δεκάδες είναι αυτοί που έχουν σκουριασμένο νερό στις βρύσες των δωματίων τους, πληρώνουν κάθε μέρα για να πλύνουν τα ρούχα τους λόγω έλλειψης πλυντηρίων στους ορόφους, ενώ το προσωπικό της εστίας μειώνεται συνεχώς και οι υποδομές υποβαθμίζονται!». Όπως αντιλαμβάνεστε, η... κοινωνική πολιτική της κυβέρνησης, τώρα που... βγήκαμε από τα Μνημόνια, δουλεύει στο φουλ.

◆ Έχετε δει άλλη φορά, επίτροπο της ΕΕ, να εμφανίζεται σε συνέντευξη Τύπου, να κρατά μια φωτογραφία που δείχνει υπουργό της χώρας που επισκέπτεται ο επίτροπος να καπνίζει και να τη συνοδεύει με απαξιωτικά σχόλια; Προσέξτε πώς μίλησε ο Αντριοκάιτις για τον Πολάκη: «Είναι ντροπή! Είναι ντροπή! Αυτός ο τύπος (σ.σ. «this guy») δεν καταλαβαίνει τίποτα από υγεία. Μηδέν! Τέτοιες συμπεριφορές πρέπει να καταγγέλλονται στην κοινή γνώμη. Αν είσαι εθισμένος, είναι ίσως δύσκολο να απεξαρτηθείς, αλλά τουλάχιστον ας προσπαθήσεις: ας πάρεις τσιγάρους νικοτίνης, ας ζητήσεις ιατρική βοήθεια». Αυτός ο τύπος (ο Αντριοκάιτις) είναι ένας λυσσαλέος αντικομμουνιστής με μακρά ιστορία. Δεν τα κατάφερε να γίνει πρόεδρος της Λιθουανίας, αλλά οι πρόγονές τους τον αντάμειψαν μ' ένα κομμοσάριατο στις Βρυξέλλες. Δεν ξέρουμε αν κάποιοι τον «έψησαν» ότι ο Πολάκης είναι... κομμουνιστής (άνθρωποι σαν τον Αντριοκάιτις αντιδρούν σαν σκυλάκια του Παβλόφ σε τέτοιες «πληροφορίες»), σίγουρα πάντως η όλη φάση ήταν καθαρά στημένη. Άλλο που δεν ήθελε, βέβαια, ο «πολλά βαρύς» Πολάκης. Απάντησε στο ίδιο ύφος στον «στημένο» επίτροπο και έγραψε πόντους στο συριζαϊκό κοινό.

Βασίλης

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Ετοιμος ο νέος κύκλος του σίριαλ «Novartis»

Ερχεται το πλήρωμα του χρόνου για τη Novartis» δήλωσε πανηγυρικά ο Πολάκης σε τηλεοπτική εμφάνισή του στην ΕΡΤ. Αυτή τη φορά φρόντισε να είναι προσεκτικός, για να μην τον κατηγορήσουν ότι έχει εσωτερική πληροφόρηση, όπως την προηγούμενη φορά. «Διαβάζοντας σχετικά δημοσιεύματα, νομίζω ότι πλησιάζει η ώρα», είπε.

Πράγματι, υπάρχουν τέτοια δημοσιεύματα. Όχι μόνο σε φιλοκυβερνητικές, αλλά και σε αντικυβερνητικές εφημερίδες. Σύμφωνα μ' αυτά, η Τουλουπάκη και οι συνεργάτες της έχουν ολοκληρώσει την έρευνά τους για έναν από τους φακέλους (αυτόν που αφορά τη διαδικασία τιμολόγησης των φαρμάκων) και έχουν αρχίσει να γράφουν το πόρισμα. Έχουν σχηματίσει εικόνα για πολιτικά και μη πολιτικά πρόσωπα. **Δεν έχουν βρει λογαριασμούς ή οτιδήποτε άλλο που να συνδέεται με το ξέπλυμα μαύρου χρήματος (νομιμοποίηση εσόδων από παράνομη δραστηριότητα).** Έχουν όμως καταθέσεις και στοιχεία από τα κομποιούτερ της Novartis, που δημιουργούν ενδείξεις για τη διάπραξη του αδικήματος της **παθητικής δωροδοκίας.**

Σύμφωνα με τα ίδια δημοσιεύματα, η Τουλουπάκη (ο Παπαγγελόπουλος δεν παίζει κανένα ρόλο, εντάξει;) έχει καταλήξει στην τακτική να μην προχωρήσει στην απευθείας άσκηση ποινικών δίωξεων, αλλά να στείλει στους εμπλεκόμενους κλήσεις για την παροχή ανωμοτί εξηγήσεων ως υπόπτων για τη διάπραξη αδικημάτων. Οι κλήσεις αυτές θα αποσταλούν στη Βουλή, η οποία θα πρέπει να εγκρίνει την άρση της ασυλίας των εμπλεκόμενων πολιτικών προσώπων, ώστε να καταθέσουν ανωμοτί στην εισαγγελία κατά

Άδωνις Γεωργιάδης
@AdonisGeorgiadi

Ακολουθήστε

Περί Novartis στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του ΣΚΑΪ 05/02/2019 - YouTube με έναν εκπληκτικό Μιχάλη Δημητρακόπουλο! Δείτε το για να καταλάβετε τί πάνε να στήσουν! Αλλά ευτυχώς υπάρχουν και Δικαστές στην Ελλάδα στους οποίους έχουμε εμπιστοσύνη

Περί Novartis στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του ΣΚΑΪ 05/02/2019
Περί Novartis στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του ΣΚΑΪ 05/02/2019
youtube.com

2:22 μ.μ. - 5 Φεβ 2019

της Διαφθοράς.

Υπάρχουν -λένε τα δημοσιεύματα- και πολιτικοί για τους οποίους δεν έχει προκύψει τίποτα, για τους οποίους η έρευνα θα κλείσει με αρχειοθέτηση. Ποιοι είναι οι «καθαροί» και ποιοι οι «ύποπτοι»; Ονόματα δεν έχουν γραφεί, όμως μια «μυρωδιά» μπορούμε να πάρουμε από τις αντιδράσεις.

Στα τέλη του Γενάρη και ενώ οι σχετικές φήμες είχαν αρχίσει να κυκλοφορούν, ο Αβραμόπουλος υπέβαλε αίτηση στο νέο εποπτεύοντα της Εισαγγελίας Εγκλημάτων Διαφθοράς, αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Παναγιώτη Μπρακουμάτσο, με την οποία διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση της έρευνας (sic!) και ζητά τη δίωξη για ψευδομαρτυρία των προστατευόμενων μαρτύρων, «όπως και κατά παντός συνεργού και ηθικού αυτουργού», «να ανακληθεί άμεσα η προστασία μαρτύρων και στους υπόλοιπους δύο ψευδομαρτύρες των οποίων τα ονόματα έχουν δημοσιευθεί στον Τύπο και αναφέρονται ως πρόσωπα εμπλεκόμενα στην υπόθεση πριν την υπαγωγή τους στο σύστημα προστασίας μαρτύρων» και να ερευνήσει ο εποπτεύων αντεισαγγελέας του

ΑΠ «παραβιάσεις των διατάξεων σε βάρος των δικαιωμάτων μου κατά την διενεργούμενη από την Εισαγγελία Διαφθοράς προκαταρκτική εξέταση της υπόθεσης Novartis». Ο Αβραμόπουλος θυμήθηκε να υποβάλει την εν λόγω αίτηση την ώρα που υπήρξαν δημοσιεύματα ότι η εισαγγελική έρευνα φτάνει στο τέλος της! Προφανώς, το ξέχασε τόσο καιρό, με τα βαριά καθήκοντα που έχει...

Ο Μπουμπούκος αναπήδησε σαν να του έπιασαν τον ποπό και άρχισε να τσιρίζει ότι δεν πρόκειται ποτέ να στέρξει σε μια αντισυνταγματική διαδικασία! Σε τι έγκειται η αντισυνταγματικότητα; Στο ότι το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας έχει παραγραφεί. Δείτε στη φωτογραφία το tweet με το οποίο ο Μπουμπούκος αποθεώνει τον «εκπληκτικό Μιχάλη Δημητρακόπουλο». Τι είπε ο δικηγόρος στην τηλεοπτική εμφάνισή του στην Κοσίωνη στον ΣΚΑΙ;

Οτι «δεν υπάρχει καμία πιθανότητα να μπορεί η Εισαγγελέας να ασκήσει ποινική δίωξη για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας. Βάσει της νομολογίας των τελευταίων 70 ετών του Αρείου Πάγου, έχουν παραγραφεί νομικά τα αδικήματα αυτά».

Θύμισε τι έγινε στην περίπτωση Τσοχατζόπουλου. Ασκήθηκε από τη Βουλή δίωξη για παθητική δωροδοκία σε βάρος του Τσοχατζόπουλου, αλλά «ήρθε μετά το δικαστικό συμβούλιο του συντάγματος κι είπε ότι το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας είχε παραγραφεί και είχε εξαλειφθεί το αξιόποινο, γιατί καλώς ή κακώς υπάρχει το σύνταγμα που πρέπει να το σεβαστούμε, μέχρι να το αλλάξουμε».

Για να λέμε «και του στραβού το δίκιο», έτσι έχει ποινικά η υπόθεση. Η συριζανελίτικη πλειοψηφία δεν άσκησε δίωξεις για τη Novartis (δεν έκανε καν έρευνα), αλλά έστειλε την υπόθεση στη Δικαιοσύνη για να ψάξει αν έχει τελεσθεί το αδίκημα του ξεπλύματος μαύρου χρήματος, το οποίο θεωρείται διαρκές και δεν παραγράφεται. Πολιτικά όμως; Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ενδιαφέρεται να καθήσει κανέναν τους στο σκαμνί. Να τους αναγκάσει να ζητήσουν παραγραφή θέλει. Απαξ κι ακολουθήσουν τη «γραμμή» Δημητρακόπουλου (ο Μπουμπούκος δεν το έκανε μόνο στο twitter, βγήκε και στον Χατζηνικολάου και είπε ότι θέλει να δικαστεί, όμως πάνω απ' όλα είναι το Σύνταγμα!), στο Μαξίμου θ' ανοίξουν σαμπάνιες. «Η Δικαιοσύνη σας καλεί να δώσετε εξηγήσεις ανωμοτί, ως ύποπτοι, κι εσείς οχυρώνεστε πίσω από την παραγραφή», θα είναι η πολεμική κραυγή των συριζαίων, που θα την κάνουν προεκλογικό σλόγκαν: «Οι ένοχοι για δωροδοκία οχυρώθηκαν πίσω από την παραγραφή που τους εξασφαλίζει ο κατάρπυστος νόμος περί ευθύνης υπουργών». Καλύτερα δε θα μπορούσαν να τους έρθουν τα πράγματα των συριζαίων. Και το σκάνδαλο Novartis; Ποιος το χέζει το σκάνδαλο; Σημασία έχει να κάνουμε προεκλογική ζημιά σε ΝΔ και ΚΙΝΑΛ.

Να τελειώσει τώρα η περιπέτεια της καθαρίστριας

Νομικό μάθημα (όχι μόνο για νομικούς) ήταν η δίκη που έγινε την περασμένη Τετάρτη στο Ζ' Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου με την αναίρεση που υπέβαλε η καθαρίστρια του Βόλου επί της απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Λάρισας, που την καταδίκασε σε δεκαετή κάθειρξη. Εκείνο που αποδείχτηκε πέρα από κάθε αμφιβολία είναι πως οι δικαστές που καταδίκασαν την εργάτρια δεν είχαν «δεμένα τα χέρια» από το νόμο, όπως ισχυρίζονταν συνάδελφοί τους εκείνες τις μέρες, αλλά αντίθετα εφάρμοσαν το νόμο στρεβλά, με ταξικό μίσος.

Ο δικηγόρος Θόδωρος Θεοδωρόπουλος, που εκπροσώπησε την καθαρίστρια, ανέπτυξε συνοπτικά τα σκεπτικά που εν εκτάσει είχε αναπτύξει στην έκτασης 21 σελίδων αίτηση αναίρεσης. Δε θα σταθούμε στη νομική επιχειρηματολογία, αλλά θα αποδώσουμε το σκεπτικό της αναίρεσης όσο πιο απλά γίνεται.

Το σκεπτικό της καταδικαστικής απόφασης είναι εσφαλμένο γιατί δεν υπάρχει η αντικειμενική στοιχειοθέτηση του αδικήματος της απάτης, αφού η ζημιά που επήλθε στο δημόσιο από τη θεωρούμενη ως απατηλή συμπεριφορά της καθαρίστριας ισοσταθμίζεται από την ισάξια αντιπαροχή που περιήλθε στο Δήμο, αφού η εργάτρια προσέφερε όλ' αυτά τα χρόνια την εργασία της αδιάλειπτα και με τον τρόπο που της ζητούσε η υπηρεσία (αυτό πιστοποιήθηκε και από το Δήμο στη δίκη). Σημειωτέον ότι για τη θέση που προσλήφθηκε και την εργασία που παρείχε δεν απαιτούνται ιδιαίτερες γνώσεις και δεξιότητες και επομένως η έλλειψη του απολυτηρίου Δημοτικού δεν μπορούσε αντικειμενικά να επηρεάσει την ποιότητα των υπηρεσιών της καθαρίστριας.

Το δικαστήριο που την καταδίκασε δεν αιτιολόγησε γιατί επήλθε στο Δημόσιο ζημιά ίση με τους μισθούς που εισέπραξε, όταν οι πραγματικές υπηρεσίες που παρέσχε ισοσταθμίζουν πλήρως την υποτιθέμενη ζημιά.

Επίσης, το δικαστήριο δεν πήρε υπόψη του τη δήλωση της καθαρίστριας ότι δεν ήξερε ότι διαπράττει κατάχρηση δημοσίου χρήματος. Αντίθετα, με προκλητικό (όχι μόνο από κοινωνική αλλά και από νομική άποψη) τρόπο απεφάνθη ότι η εργάτρια διέπρατε κάθε μήνα επί τόσα χρόνια το αδίκημα της απάτης, αφού εισέπρατε το μισθό της και δεν ενημέρωνε -ως όφειλε- ότι είχε καταθέσει πλαστό απολυτήριο! Ο δόλος -όπως λένε οι νομικοί- δεν αποδείχτηκε και δε στηρίχτηκε με καμιά αιτιολογία, όπως απαιτείται.

Η αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ολγα Σμυρλή, σε μια εκτενή και εμπεριστατωμένη αγόρευση, υιοθέτησε τον πυρήνα της επιχειρηματολογίας της υπεράσπισης και ζήτησε να γίνει δεκτή η αναίρεση, γιατί η απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη. Έκανε, όμως, και ένα βήμα παραπέρα. Εισηγήθηκε στο δικαστήριο τη μη επιστροφή της υπόθεσης για νέα δίκη από το Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων Λάρισας, αλλά την αθώωσή της, σύμφωνα με το άρθρο 518 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Πράγματι, η συγκεκριμένη διάταξη προβλέπει ότι αν ασκηθεί αναίρεση επειδή έχει γίνει εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης, ο Αρειος Πάγος δεν παραπέμπει την υπόθεση αλλά εφαρμόζει τη σωστή ποινική διάταξη και, αν δεν υπάρχει αξιόποινη πράξη, κηρύσσει αθώο τον κατηγορούμενο.

Εν προκειμένω έχουμε τον ορισμό της εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Η πλαστογραφία έγινε άπαξ, το 1996, και έχει παραγραφεί. Απάτη -και μάλιστα κατ' εξακολούθηση, σε συνδυασμό με τις διατάξεις περί καταχραστών του Δημοσίου- δεν υπάρχει, δεδομένου ότι η γυναίκα εργαζόταν κανονικά, δεν εισέπρατε μισθούς χωρίς να εργάζεται. Ούτε η προσφερόμενη εργασία της καθαρίστριας υπολειπόταν από την εργασία που θα προσέφερε αν είχε τελειώσει την ΣΤ' Δημοτικού και την Ε'. Επομένως, δεν έχει προκληθεί καμιά ζημιά στο Δημόσιο. Δεν υπάρχει αδίκημα και επομένως ο Αρειος Πάγος πρέπει να κηρύξει αθώα την καθαρίστρια και να μην παραπέμψει την υπόθεση στο Πενταμελές για νέα δίκη.

Αυτή πρέπει να είναι και η απόφαση του Αρείου Πάγου, προκειμένου να μπει οριστικά τέρμα στην περιπέτεια αυτής της εργάτριας και να μην αναγκάζεται να τρέχει ξανά στο Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων Λάρισας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Για να φτάσει σ' αυτή την πρόταση η αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου δε χρειάστηκε να κάνει νομικούς ή λογικούς ακροβατισμούς. Πήρε τα πραγματικά περιστατικά (αυτά που δεν τα αμφισβήτησε κανένας) και τα υπήγαγε στους σωστούς νομικούς κανόνες. Γιατί άραγε δεν έκαναν το ίδιο τα δυο Εφετεία Κακουργημάτων (Τριμελές και Πενταμελές), που καταδίκασαν την εργάτρια σε εξοντωτικές ποινές (10 χρόνια κάθειρξη η ποινή στο δεύτερο βαθμό);

Γι' αυτό μιλάμε για ταξικό μίσος. Το οποίο θα είχε στείλει την καθαρίστρια οριστικά στη φυλακή, καταστρέφοντάς της τη ζωή, αν δεν είχε πλημμυρίσει η Ελλάδα από ένα τεράστιο κύμα αγανάκτησης και κατακραυγής για την αδικία.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση